

KURÂN-I KERİM IŞIĞINDA PEYGAMBERİMİZİN AHLÂKI

Yazar:

Yazar: Muhsin KIRAAT'İ

Türkçe

2009-11-03 10:03:51

KURÂN-I KERİM IŞIĞINDA PEYGAMBERİMİZİN AHLÂKI KURÂN-I KERİM IŞIĞINDA PEYGAMBERİMİZİN AHLÂKI

Yazar: Muhsin KIRAAT'İ

Sire-i Peyamber-i Ekrem Der Kurân

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا

“Şüphesiz, Allah’ın Resulünde sizin için, Allah’ı ve ahret gününü uman ve Allah’ı çokça ananlar için güzel bir örnek vardır.”[1]

REHBERİN NEVRUZ BAYRAMI MESAJI

Bu hassas zamanda yüce peygamber’in (s.a.a) namı ve şanı öncelerinden daha da canlıdır. Bu ilahi hikmetin tedbirleri ve gizli lütuflarından biridir. Bugün İslam ümmeti ve bizim halkımızın öncekinden çok daha fazla yüce peygamberlerine ihtiyaç duymaktadırlar. Onun hidayetine, onun müjdesine ve öğütlerine, onun mesajına ve maneviyatına ve onun rahmetiyle insanlara ders ve eğitim vermesine.

Bu gün İslam Peygamber’inin (s.a.a) kendi ümmeti ve insanlık için vermiş olduğu ders; âlim (bilgin) olmak, güçlü olmak, ahlak ve keramet dersi, rahmet dersi, cihat ve izzet dersi ve direniş dersidir.

Dolayısıyla doğal olarak bu yılın adı yüce peygamber’in(s.a.a) adıdır. Bu adın sayesinde ve anılmasında halkımız yüce peygamber’in(s.a.a) vermiş olduğu dersleri gözden geçirmelidirler ve onları kendi yaşantılarında örnek edinmelidirler.

Halkımız nebevi mektebin öğrenciliğinden ve (almış olduğu) Muhammed’i(s.a.a) ahlak, izzet, ilim, rahmet ve keramet dersi ve vermiş olduğu vahdet derslerinden dolayı övünmelidirler. Bizler, o hazretin vermiş olduğu dersleri kendi yaşam programımızda uygulamalıyız.

OLGUYA DUYULAN İHTİYAÇ

Eğitimin en iyi yollarından bir tanesi başarılı bir örneğin tanıtılmasıdır. Olgu külliyyat ve teorilere, ruh ve canlılık verir. İyi olgu, insanları kötü örnek peşinde gitmekten uzak tutar.

İyi olgu uygulamalı propaganda ve davettir. Masum imamların özellikle Hz. İmam Hüseyin'in(a.s) matem meclislerinin kanıt ve felsefi örneği, iman ve doğruluk bayrağının tarihte oluşudur.

Bu olguların unutulmaması için yüce rabbimiz Kuran'ı Kerim de peygamberine talimat vererek insanlığın mümtaz numunelerini halka tanıtmasını istemiştir. Ayeti kerimde "kitapta İbrahim'i de an."[2] Bir başka ayette ise "kitapta Meryem'i de an"[3] diye buyuruyor.

Evet, olguyu görmek, zihinsel ve tasarruflu belki de imkânsız konuları, görsel olarak şekillendirmektedir.

Kuran İslam peygamberinin insanlara yönelik olgu oluşuyla ilgili şöyle buyuruyor: "Ant olsun ki, Allah'ın resulünde, sizin için uyulacak en güzel bir örnek var, o size en güzel bir numune, mükâfat umana ve ahiret gününde mükâfat,

Allah'ı çok çok anana da en güzel bir örnektir."[4] Her ne kadar bu ayet ahzab savaşı ayetleri içinde yer alsın da peygamber'in(s.a.a) örnek oluşu yalnız savaşa bağlı değildir. Oysa o hazret (s.a.a)bütün konularda insanlık için en iyi olgu ve örnektir.

Bu konunun daha net ve daha sahih anlaşılabilmesi için aşağıdaki noktalara dikkatinizi çekmek istiyoruz:

1-Ayeti kerime "LAGAD" kelimesiyle başlamaktadır ki "lam" harfiyle "gad" harfleri kesin anlamındadır.

Yani: Mutlaka ve kesinlikle peygamber sizin için bir örnektir ve onun örnek oluşunda tereddüt etmeyin.

2-Ayetteki "kane" kelimesi sabit ve süreklilik anlamındadır. Yani: Peygamber'in (s.a.a) örnek oluşu bütün asırlar ve bütün nesiller içindir.

3-Ayette resulullah örnektir yerine Resulullah da sizin için örnek var denmiştir.

Yani: Siz Allah'ın resulü gibi olamazsınız ama onun davranışlarını, konuşmalarını ve ahlakını kendinize örnek edinebilirsiniz.

4- "üsve" kelimesi iyi işlerde başkalarına uymak anlamına gelmektedir. Kuran da

ise bu kelime iki peygamber hakkında kullanılmıştır. Biri Hz. İbrahim(a.s) diğeri ise İslam peygamberidir. Hz. İbrahim'in örnek oluşu şirk ve müşriklerden kurtuluş anlamındadır. Ama Peygamber'in (s.a.a) örnek oluşu bütün konuları kapsamaktadır.

Elinin altındakilere şefkatli oluşu, halka karşı güler yüzlü oluşu, meşveret edişi, ihlâsı, sade yaşamı, ilime teşvik edişi, ibadeti, doğruluğu söylediğine amel edişi, zulüm ve siteme karşı direnişi, tertipli ve düzenli oluşu, temizlik ve güzel kokuya önem vermesi, eşitlik, karı ve koca haklarına uyması, çocuklara karşı sevgi göstermesi...

Ve nitekim Peygamber'in(s.a.a) ahzab savaşında orduya karşı örnek olduğunu şöyle sıralayabiliriz: Orduyu yönlendirmek, ümitlendirmek, hendek kazmak, savaşmak, yiğitlik sloganı atmak ve yakın olan düşmana direnmek gibi. Hz. Ali (a.s) şöyle buyuruyor:

“Savaş anında kendimizi peygamber'in(s.a.a) himayesine alırdık ve o hazret düşmana bizden daha yakın olurdu.”[5]Ve ayetin devamında buyuruyor: Onlar peygamberi kendilerine örnek edinebilirler ki kalpleri iman ve Allah'ı anmakla dolu olsun.

Günümüzde bilgisayar teknolojisiyle “Allah resulü örnektir” İbaretinin boyutlarını peygamber'in(s.a.a) siyerinde elde edebiliriz. Ama bu siyerin yazılmasındaki amaç, bizler için, Allah'ın beğenmiş olduğu yoldan kuran ayetleri arasında peygamber'in(s.a.a) davranışlarının araştırılmasıdır.

Kuran'a baktığımızda peygambere (s.a.a) has bir özen gösterildiğini anlayabilir ve O hazretin simasını görebiliriz.

HZ. PEYGAMBERE HAS YARDIMLAR

1-Öksüzken Allah ona ev verdi: “Seni bir yetim olarak bulup da yer-yurt vermedim mi sana?”[6]

2-Onu taheyyür(hayret) etmekten alıkoydu “ve seni yol yitirmişken bulup da yol göstermedim mi sana?3

3-Yoksulluğu ondan uzaklaştırdı: “ve seni yoksul bulup da zenginlik vermedim mi sana?4

4-Can sıkıntısını giderdi: “senin göğsünü açıp genişletmedi mi?5

5-Çökertici toplumsal olayları ondan kaldırdı: “ve senin yükünü kaldırıp attık öylesine yük ki çökermişti belini.”6

Eğer zorunlu olarak hicret edip vatanını terk ettiyse de, izzetli bir şekilde Mekke'yi

feth ederek vatanına geri döndü.

Eğer bir gün hiç kimse sözünü dinlemediyse de sonuçta halkın grup-grup İslam'a girdiği günü gördü: "Ve insanların, Allah dinine bölük bölük girdiğini gördün mü"?

HZ. PEYGAMBERİN SİMASI

1-Hz. Peygamber (s.a.a)'ın varlığı insanlık için büyük bir lütuf idi: "Allah müminlere büyük lütufta bulundu"[7].

2-Varlık için rahmet idi: "Biz seni âlemlere rahmet için gönderdik."[8]

3-insanlık için kalıcı bir örnek idi: "Allah'ın resulün de sizin için uyulacak iyi bir örnek var."3

4-Bütün enbiyalara tanık ve şahit idi: "Seni de hepsine tanık tuttuğumuz gün"4

5- Allah, iki tane kendi sıfatlarından olan rahmet ve esirgeyen sıfatlarını peygamberi için kullanmıştır. "Müminleri esirgeyen rahimdir."5

6- Eğer Allah Mekke'ye yemin ediyorsa peygamberin orada oluşu idi. "Andolsun bu şehre ki sen oturmaktasın bu şehirde." 6

7-Eğer bizler bir kez salâvat getiriyor isek, varlığı yaratan ve onun masum melekleri her an peygambere salâvat getirmektedirler: "şüphe yok ki Allah ve melekleri salâvat getirir peygamber'e"[9]

8-Dünya'yı küçük ve az gören Allah, peygamber'in(s.a.a) ahlakını büyük görmektedir: "Dünya'nın zevki

Azdır"[10] "Şüphe yok ki sen pek büyük bir ahlaka sahiptin."[11]

9-Bizler unutkanız ama Allah peygamber'ine nazil ettiklerini(kuran ayetleri)unutmaması için vaat da bulunmuştur: "Seni okutacağız da unutmayasın."

10-Kimi zaman tek bir ayette peygamberin kemal ve marifetlerini ardı ardına saymaktadır: "Ey peygamber; gerçekten de biz seni bir tanık, bir müjdeci ve bir korkutucu olarak gönderdik ve izniyle halkı, Allah'a davetçi ve aydınlatıcı bir ışık olarak yolladık"[12]

11-Yaratıklar içinde, Allah'ın zatına en yakın olan şahıs peygamber'dir: "Sonra yaklaştı ve yakınlaştı."5Bu ayeti kerime yalnızca peygamberin hakkındadır.

12-Peygamber sözünde masumdur ve asla nefsanî heves ve istek üzerine söz söylememiştir. " ve kendi dileğiyle söz de söylemedi."6

13-Bakışı masumdur ve onda sapma yoktur: “ Gözü ne kaydı ne haddini aştı.”7

14-Kalbide ruhu da masumdur ve asla hataya yönelmemiştir: “Gönlü gördüğünü yalanlamadı.”[13]

Kuran-ı Kerim de peygamber’in (s.a.a) adı, Allah’ın adıyla birlikte zikredilmiştir. Bu konuda birkaç noktaya dikkat ediniz:

1-İzzet, üstünlük, Allah ve resulü içindir.

2- Allah ve resulüne itaat ediniz.

3-Allah’ın ve resulünün davetini icabet ediniz.

4-Allah ve resulüne yardım edin.

5-Allah ve resulüne karşı isyan ve onu üzmekten sakının. Kim Allah ve resulüne karşı isyan ederse... Daimi olarak ateşe atılır. Gerçektende, Allah ve resulünü incitenlere lanet etmiştir.[14]

Kuran da Rab kelimesi İnsanların rabbi, âlemlerin rabbi gibi farklı tabirlerle defalarca zikredilmektedir. Ancak (Rabbike) kelimesi yalnız peygamber’e (s.a.a) hitaben iki yüzden fazla yerde zikredilmiştir. Yani, Allah peygamber’ine (s.a.a) özel olarak özen göstermiştir.

6-Allah (c.c.) Peygamber’ine(s.a.a) şöyle buyuruyor: Senin hoşnut olman için kibleyi beyt-ül mukaddes (Kudüs)’ten Kâbe’ye değiştirdim.(Yahudiler bizim kiblemize namaz kılıyorlar demesinler diye). Seni razı olduğun kibleye yönelteceğiz.[15]

7-Ve ilerde sana razı olacağın kadar vereceğim.

8-Sana Kevser’i verdim.

9-Seni insanların şerrinden koruyacağım

10-Senin çeşitli hallerinden haberdarım.

11-Düşmanların çirkin sözlerinden sıkıldığını biliyorum.

12-Senin ehlibeytinden her türlü pisliği, suçu gidermeyi ve onları temiz tutmayı irade etmişim.

13-Seni her iki dünyaya ancak rahmet olarak gönderdik.

14-Düşmanlar ve muhalifler çeşitli yollarla peygamber’i (s.a.a.) güçsüz hale

getirmek istediklerinde, Allah onu koruyordu. Muhalifler diyordu:

“Ancak birisi öğretmede”[16]

Yani: Bu konuları birisi ona öğretiyor, Allah onların cevabında buyuruyor: “Kudret sahibi olan, Allah ona vahyi öğretti.”[17]

15-Muhalifler peygamber’e (s.a.a.) şair dediklerinde, Allah (c.c.) buyurdu: “Biz ona şiir öğretmedik.”[18]

16-Deli nispeti verdiklerinde, Allah (c.c.) buyurdu “Sen rabbinin sayesinde deli değilsin.”[19]

17-Kâhinlik ve sihirbazlık nispeti verdiklerinde, Allah (c.c.) bu nispetleri şiddetle reddediyordu.

İslam peygamber’ine (s.a.a.) ne zaman ve nerede çeşitli iftiralar atarak cesaret ettiklerinde Allah (c.c.) kesinlikle reddederdi.

Peygamber’i Ekrem (s.a.a.)Kuran’ın göstergesiydi, Şii ve Sünni kaynakları peygamber’in (s.a.a.) hanımından şöyle nakleder: “ o Kuran’dan olmuştu”[20]Şimdi bu gerçeği Kuran’ın ayetlerinden ve peygamber’in (s.a.a.) hadislerinden nakledeceğiz.

Kuran kıyamette şefaath edecektir.[21]

Peygamber’i Ekrem (s.a.a.) de buyuruyor:“Ben ilk şefaath edenim”[22]

“Kuran bütün dünyayı uyarmak içindir.[23]”

“Resul-i Ekrem (s.a.a.) de dünyayı uyarmak içindir”. “Kuran hayra davet edendir. [24]”

“Peygamber (s.a.a.) de hayra davet ederdi.[25]”

“Kuran nasihat verendir.”[26]

“Peygamber (s.a.a.) de halka nasihat ederdi”[27]

Kuran insanları en iyi davranışa ve güvenilir yola davet etmektedir.[28]

Hiz. Ali (a.s.) peygamber (s.a.a.) hakkında buyuruyor: Peygamberimizin izinden ve yolundan gidin, hidayet yolunun en iyisidir.[29]

Kuran’a bakmak ibadettir.[30]

Peygamber'i Ekrem (s.a.a.) buyuruyor: "Bana bakmak ibadettir." [31] Kuran insanların karanlıktan aydınlığa doğru yönelmelerine bir vesiledir. [32]

H. Peygamber'in (s.a.a) gönderiliş sebebi de insanları putlara tapmaktan Allah'a tapmaya, Şeytana uymaktan Allah'a itaat etmeye yönlendirmektir. [33]

Kuran, uyulması gereken ilahi bir kitaptır. [34] H. Peygamber'in (s.a.a) emirlerine uymakta gereklidir. [35]

Kuran, rahmet kitabıdır."

"Sana bu kitabı; her şey için bir açıklama, doğru yolu gösteren bir rehber, bir rahmet ve Müslümanlar için bir müjde olarak indirdik." [36]

(Ey Muhammed!) biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik. [37]

Kur'an okumak ile Peygamber'e (s.a.a) salâvat getirmek birlikte söylenmiştir. Nitekim H. İmam Hasan Askeri (a.s) buyuruyor: Çoğunlukla Kur'an okuyun ve Peygamber'e (s.a.a) salâvat gönderin. [38] Ey insanlar! Size Rabbinizden bir delil (Muhammed) geldi ve size apaçık bir nur indirdik. [39] Peygamberimiz de (s.a.a) nurdur.

[40] Yani selam olsun sana ey Allah'ın nuru! Bu (Kur'ân) insanlar için bir açıklama, Allah'dan gereğince korkanlar için doğru yolu gösterme ve bir öğüttür. [41] Peygamber'in de kelamı açıklamaktadır. [42] Bu, sana indirdiğimiz mübarek bir kitaptır ki, insanlar onun âyetlerini düşünsünler ve temiz akıl sahipleri ibret alsınlar. [43]

Peygamber'de (s.a.a) bereket ve rahmet anahtarıdır. [44]

Kuran kurtuluş bayrağıdır. [45]

Peygamber'de (s.a.a) kurtuluş bayrağıdır. [46]

Kerim lakabı Kur'an'a verilmiştir. O, elbette şerefli bir Kur'ân'dır. [47]

Peygamber'de (s.a.a) kerametın merkezidir. [48]

Çocuklarımızı Kur'anla tanıştıarak onlara Muhammed ve al-i Muhammed'e itaat etmeyi ve onların yolundan gitmeyi öğretmeliyiz. Hadisi şerifte buyuruyor: Çocuklarınızı üç terbiyeyle büyütünüz, Peygamber'e (s.a.a) sevgi, Ehlibeyt'e (a.s) sevgi ve Kur'an okumak. [49]

Gerçekten o, şüphe götürmez bir bilgidir. [50]

Allah Resulü'de fazla ibadet etmenin sonucunda yakın ve itikadın en yüksek

mertebesine ulaşmıştır.[51]

Ey insanlar! Size Rabbinizden bir öğüt, gönüller derdine bir şifa, müminlere bir hidayet ve rahmet geldi.[52]

Peygamber (s.a.a) ise tabiptir.[53]

Aydınlık lakabı, Kur'anın sıfatlarındandır.[54] Peygamber (s.a.a) içinde şöyle buyuruyor: Ve de ki hiç şüphe yok ben gerçektende bir korkutucuyum.[55] Kur'an kıymetli ve azizdir.[56] Peygamber'de (s.a.a) izzet kaynağıdır.[57]

Kur'an insanlara doğru yolu göstermektedir.[58] Peygamber'de (s.a.a) insanları doğru yola hidayet etmektedir.[59] Kur'an diğer semavi kitapları korumaktadır.[60]

Peygamber'de (s.a.a) kendisinden önceki peygamberlerin takipçisidir.[61]

Kur'an yol gösterendir.[62]

Kur'an ayetleriyle dolu olan kalbe cehennem ateşi yasaktır.[63]

Peygamber (s.a.a) ümmetle beraberken, ümmet Allah'ın azabından uzak olur.[64]

Hem Kur'an'da ve hem de Peygamber'de (s.a.a) yanlışlık yoktur. Hamd, o Allah'a mahsustur ki kulu (Muhammed'e) kitabı indirdi ve ona hiçbir eğrilik koymadı.[65] Şüphesiz sen peygamberlerdensin. Doğru yol üzeresin.[66]

Kur'an'ın sözü doğru, son ve kesin sözdür.[67]

Peygamber'in de (s.a.a) sözü doğru kesin sözdür.[68]

Evet, Allah'ın Peygamber'i (s.a.a) Kur'an'ın kendisidir. Ve bu nedenle "Sana (gerekli) bilgi geldikten sonra artık kim bu konuda seninle tartışacak olursa, de ki: "Gelin, oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı, kendimizi ve kendinizi çağıralım, sonra da lanetleşelim; Allah'ın lanetinin yalancılara olmasını dileyelim." [69]

Mübahele olayında Hz. Ali'yi (a.s) kendi canı bildiği için, Hz. Ali'de (a.s) Kur'an'ının özüdür.

Hadisi şerifte de belirtildiği gibi Hz. Ali'nin (a.s) vilayetini kabullenmeyen namazı doğru değildir. Zira Allah'u Teâlâ Peygamber'in risaletinin tamamlanmasını Gadir-i Hum ayetinde vilayet olayını insanlara bildirilmesini buyurmuştur.

Ey Peygamber! Bildir sana rabbinden indirilen emri ve eğer bu tebliği ifa etmez isen onun elçiliğini yapmamış olursun.[70]

Haz. Ali'nin (a.s) de söylediği gibi Kur'an derinliğine ulaşılmayan bir denizdir. Bunun için Peygamber'i (s.a.a) ve onun pak Ehlibeyti'ni (a.s) tam olarak tanımak imkânsızdır. Hiç kimse onları tam olarak tanımamıştır ve tanımaya da gücü yetmez. Bu yüzden her kim Peygamber (s.a.a) ve Ehlibeyti'nin (a.s) hakkında konuşursa bu onun edinmiş olduğu en ufak bir ilimdir.

Denizden bir tas su alarak denizin suyunun tamamını aldığını sanan gibidir. Oysa asla denizi almamıştır. Peygamber ve Ehlibeyt'i (a.s) hakkında günümüze kadar yazılmış olan kitap ve makaleler onlar hakkında elde edinilmiş olan çok az bilgilere dayanmaktadır.

Bizler de Peygamber'e (s.a.a) ve Ehlibeyti'ne (a.s) karşı olan sevgi ve itaatten dolayı azda olsa onun siyer-i hakkında basit, kolay ve herkesin anlayabileceği şekilde bilgi edinmekteyiz.

Basit ve kolaydan kastımız, anlaşılacak şekildedir, gevşek, hafif ve anlamsız değildir.

Kolay ile hafif arasında fark vardır. Kur'an basit ve kolaydır. Andolsun biz Kur'ân'ı öğüt almak için kolaylaştırdık. Öğüt alan yok mudur?[71]

Ama asla hafif değildir O sağlam ve doğrudur. Bu öyle bir kitaptır ki, âyetleri muhkem kılınmış, sonra da herşeyden haberdar olan hikmet sahibi Allah tarafından âyetleri ayrıntılı olarak açıklanmıştır.[72]

Allah'dan sakınsınlar ve doğru söz söylesinler.[73]

ALLAH RESULÜN'DEN ÖZÜR DİLEMEK

İslam Peygamber'inin (s.a.a) siyerini yazdığım için mahcubiyet duyuyorum. Çünkü onu, Haz. Ali (a.s) gibilerinin vasıflandırması gerekmektedir. O Allah'ın övdüğu, miraca götürdüğu bir Peygamber'dir (s.a.a) ki melekleri onunla mübarek kılmıştır. O öyle bir Peygamber'dir ki (s.a.a) bir gece de mescidi Haram'dan (Kâbe) mescidi Aksaya (Kudüs) götürülmüştür.

Kulu Muhammed'i geceleyin, Mescid-i Haram'dan kendisine bazı âyetlerimizi göstermek için, etrafını mübarek kıldığımız Mescid-i Aksâ'ya götüren Allah, her türlü noksan sıfatlardan münezzehtir. Şüphesiz ki her şeyi hakkıyla işiten, hakkıyla gören O'dur.[74]

O, şefkat, muhabbet, sevgi dünyasına sahip bir Peygamber'dir. En küçük şeylere karşı bile sevgisiyle insanları hayret içerisinde bırakıyordu.

Abdest aldığında susamış kedinin suya baktığını gördüğünde abdestini bırakarak onun susuzluğunu gideriyordu. Düşmana karşı dağdan daha katı ve sertti. Dosta

karşı ise sudan daha yumuşaktı.

Kendi hakkı konusunda düşmanı bağışlardı. Ama ilahi hükümleri uygulamada o kadar katı ve sertti, yemin içerek şöyle buyuruyor: Eğer kızım bile yanlış yaparsa onu ilahi cezayla edeplendiririm.

Kimsenin okuma-yazma bilmediği dönemde şöyle buyurdu: İlim öğrenmek her Müslüman kadına ve erkeğe farzdır.[75]

Aradan on dört asır geçmesine ve teknolojinin ilerlemesine rağmen böyle bir söz söylenmemiştir. Acımasızlık baş alıp giderken, insanlar kabileden ölen birinin yerine bütün kabilenin yok olma düşüncesini taşıırken, Peygamber (s.a.a) kendi hayvanına bile eziyet eden insanın şahitliği ve tanıklığının geçersiz olacağını buyurmaktadır.

Çünkü böyle bir insan katı yürekli olduğundan dolayı şahitlik yapması doğru değildir. Bundan dolayı Allah'ı Teâlâ Peygamber'i hakkında şöyle buyurmaktadır: "Kim peygambere itaat ederse Allah'a itaat etmiş olur. Kim de yüz çevirirse, biz seni onlara bekçi olarak göndermedik." [76]

O, hevesinden (arzularına göre) konuşmaz.[77]

Öyleyse sen, sana vahyedilen Kur'an'a sarıl. Şüphesiz ki sen doğru bir yol üzerindesin.[78] Sen elbette yüce bir ahlak üzeresin.[79]

Onun mübarek doğumu Fars ateşkedesini söndürdü ve bi'seti fesadın kollarını kırdı, kutlu doğumu sarayları titretti, bi'seti de insanların aklını ve kalbini aydınlattı, miraca giderek Allah'a misafir oldu. Bir gariban veya bir köle sofrasına davet ettiğinde bile uzakta olsaydı dahi icabet ederdi.

Onun yüce azameti hakkında şöyle söyleyebiliriz; Gökyüzüne yaptığı yolculuğunda bineği anında hazır olurdu ancak o çıplak katıra binerdi.

Hız. Cebrail (a.s) Allah'tan Ona selam getirirdi. O ise Mekke çocuklarını selamlardı. Secdede kendisini Allah'a teslim ederdi. Secde esnasında çocuklar sırtına çıksaydılar oynaya bilmeleri için secdeyi uzatırdı.

Ama bizler onun yüce şahsiyetini söylemekle, yazmakla ve düşünmekle yetinemeyiz. Dünyanın bunları görerek ibret alarak kendi yaptıklarından da utanç duyması gerekir.

Oğlu İbrahim'in ölümünde ağlayarak gözyaşı dökerdi. Ama asla asi söz söylemezdi.

İleriki zamanlarda Müslümanlar düşmanlara karşı kendilerini savunabilsinler diye, Çocuklar arasında at yarışı ve ok atmak gibi ödüllü yarışmalar düzenlerdi.

İnsanların ticarete alışmaları için hurma ağaçlarını ödöl olarak verirdi.

PEYGAMBER'İ EKREM'İN (S.A.A) KUR'-AN DAKİ SİMASI

Kur'an-ı Kerim'de İslam Peygamber'i (s.a.a) çeşitli ve sayısız birçok lakap ve vasıflarla zikredilmektedir. Onlardan bazıları şöyledir:

AHMED: Benden sonra gelecek Ahmed adında bir peygamberi de müjdeleyici olarak geldim, demişti.[80]

MUHAMMED: Muhammed Allah'ın Resulü'dür.[81]

ABDULLAH: Ve şüphe yok ki Allah'ın kulu (Abdullah) onu çağırmaya kalktı.[82]

HATEMUNNEBİYYİN-Peygamberlerin Sonuncusu: Ama Allah'ın Resulü ve peygamberlerin sonuncusudur.[83]

ÂLEMLERE RAHMET: Biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik.[84]

TANIK VE MÜJDECI: Ey peygamber! Biz seni hem bir şahit, hem bir müjdeci, hem bir uyarıcı olarak gönderdik.[85]

YÜCE AHLAK SAHİBİ: Hiç şüphesiz sen yüce bir ahlak üzeresin.[86]

Yumuşak Huylu Oluşu: Sen (o zaman), sırf Allah'ın rahmetiyle onlara karşı yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın, onlar senin etrafından dağılıp giderlerdi.[87]

İncil ve Tevrat'ta adı yazılmıştır: Elleriindeki Tevrat'ta ve İncil de yazılı olmuş bulacaklar ümmi Peygamber'i.[88]

Getirmiş Olduğu Dinin Diğer Dinlere Üstünlüğü:

O öyle bir Allah'dır ki, Resulünü hidayetle ve hak dinle bütün dinlere üstün kılmak için göndermiştir. Müşrikler hoşlanmasalar da.[89]

Bütün insanların peygamber'idir: Biz seni ancak bütün insanlara bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak gönderdik. Fakat insanların çoğu bilmezler.[90]

Cinlerin de peygamberi'dir: Deki: Hakikat bir takım cinnin Kur'ân dinleyip de şöyle dedikleri bana vahyedildi. Şüphesiz biz, hayret verici bir Kur'ân dinledik.[91]

Hem kendi ümmetine, hem de bütün peygamberlere tanıklık edecektir: Her ümmetten bir şahit getirdiğimiz ve seni de onların üzerine bir şahit yaptığımız zaman bakalım kâfirlerin hali ne olacak!..[92]

Allah tarafından alay edenlere karşı teyit edilmiştir: Muhakkak ki alay edenlere karşı biz sana yeteriz.[93]

Kur'an ayetlerinin kalbe yerleşmesi: Biz onu gönlüne iyi yerleştirmen için böyle indirdik.[94]

Razı oluncaya kadar şefaatin kabulü: Rabbin sana verecek ve sen hoşnut olacaksın.[95]

Peygamber'in Göğsünün Geniş Oluşu: Biz senin için (mutluluğun) göğsünü açmadık mı?[96]

Peygamber'e Kevser'in Verilişi: Muhakkak biz sana Kevser'i verdik.[97]

İlahi Doğru Yolda Oluşu: Öyleyse sen, sana vahyedilen Kur'an'a sarıl. Şüphesiz ki sen doğru bir yol üzerindesin.[98]

HZ. PEYGAMBERİN GÖREVLERİ

İnsanları cahillik karanlığından, şirk koştırmaktan ve tefrikadan imana doğru yönlendirmek: Bu Kuran, Rablerinin izniyle insanları karanlıklardan aydınlığa, yani her şeye galip (ve) övgüye layık olan Allah'ın yoluna çıkarman için sana indirdiğimiz bir kitaptır.[99]

İnsanları zekât vermeye teşvik etmek ve zekât alarak yoksulların ihtiyacını gidermek: Onların mallarından sadaka al; bununla onları (günahlardan) temizlersin, onları arıtıp yüceltirsin. Ve onlar için dua et. Çünkü senin duan onlar için sükûnettir (onları yatıştırır). Allah işitendir, bilendir.[100]

Yalnız Allah'a ibadet etmek: De ki: Ben dinimde ihlâs ile ancak Allah'a ibadet ederim.[101]

Ümmetin affını ve bağışlanmasını dilemek: Şu halde onları affet; bağışlanmaları için dua et.[102]

Allah tarafından verilen görevi yerine getirmek: O halde seninle beraber tevbe edenlerle birlikte emir olunduğun gibi dosdoğru ol! Aşırı da gitmeyin. Çünkü O, sizin yaptıklarınızı çok iyi görendir.[103]

İnsanlar arasında adaletle davranmak: İyiliği emretmek kötülükten menetmek: İşte o Peygamber onlara iyiliği emreder, onları kötülükten meneder.[104]

Ailesine ve soyuna yol göstermek: Ailene namazı emret; kendin de ona sabırla devam et.[105]

Akrabalarını ve yakınlarını korkutmak: Önce en yakın akrabayı korkut ve

uyar.[106]

Helal ve haramı açıklamak: onlara temiz şeyleri helal, pis şeyleri haram kılar.[107]

Verilen nimetlere karşı Allah'a tespih etmek: Sen şimdi Rabbini hamt ile tespih et ve secde edenlerden ol![108]

Allah'a teslim olmak: De ki: Bana Müslüman olanların ilki olmam emredildi ve sakın müşriklerden olma! (denildi).[109]

Kendisinden önceki peygamber ve ilahi dinleri kabullenip ve doğrulamak: Allah tarafından kendilerine, yanlarında bulunanı tasdik edici bir elçi gelince ehl-i kitaptan bir gurup, sanki Allah'ın kitabını bilmiyormuş gibi onu arkalarına atıp terk ettiler.[110]

Ayetler okuyarak, insanları arınmaya, eğitmeye ve takvaya çağırmak: Çünkü ümmilere içlerinden, kendilerine ayetlerini okuyan, onları temizleyen, onlara Kitab'ı ve hikmeti öğreten bir peygamber gönderen O'dur. Kuşkusuz onlar önceden apaçık bir sapıklık içindeydiler.[111]

Müminlere karşı alçakgönüllü olmak: Sakın onlardan bazı sınıflara verdiğimiz dünya malına göz dikme, onlardan dolayı üzülmeye ve müminlere alçak gönüllü ol.[112]

Allah'a tevekkül etmek: Kâfirlere ve münafıklara boyun eğme. Onların eziyetlerine aldırma. Allah'a güvenip dayan, vekil ve destek olarak Allah yeter.[113]

Allah yolunda cihat etmek: Ey Peygamber! Kâfirlere ve münafıklara karşı cihat et.[114]

Allah'a yönelik yalvarıp yakarmak: Kendi kendine, yalvararak ve ürpererek, yüksek olmayan bir sesle sabah akşam Rabbini an. Gafillerden olma.[115]

İnsanları Allah yoluna hikmet ve güzel öğütle çağırmak: (Resulüm!) Sen, Rabbinin yoluna hikmet ve güzel öğütle çağır.[116]

İnsanlara karşı sabırlı, halis, bağışlayan, açık ve meşveret eden olmalı: Şu halde onları affet; bağışlanmaları için dua et; iş hakkında onlara danış. Kararını verdiğin zaman da artık Allah'a dayanıp güven. Çünkü Allah, kendisine dayanıp güvenenleri sever.[117]

İnsanları düşmana karşı birliğini sağlayıp cihada teşvik etmek, Esirlere karşı şefkatli olmak ve yaralıları tedavi etmek, Gecenin bir kısmını ibadetle geçirmek...

Belirtilen görevleri gördükten sonra insan, Kuran'ın büyük bir bölümünün

Peygamber'in şahsına özel olan vasıflara, vazifelere, kendi ve ashabının sorunlarına, dosta ve akrabaya, küçüğe ve büyüğe, kadına ve erkeğe, kâfirlere ve münafıklara nasıl davranacağını ve o sorunların nasıl giderileceğine ait olduğunu rahatlıkla anlayabilir.

Acaba bu tür mucizeler ve marifetlerle dolu olan bir Peygamber'i tanımamak mahrumiyet değil midir?

Onu yalanlamak, incitmek, ona suikast etmek, ona karşı ayaklanmak, iman etmemek, onunla savaşmak, muhalefet etmek, iftira, bühtan, deli, sihirbaz, şair demek, Ehlibeyti'ne (a.s) eziyet etmek, Kuran'ı metruk etmek gibi olayların ne gibi anlamı olabilir?

Acaba Kuran'ın haricinde herhangi bir şifa kapısı var mıdır?

Acaba haktan hariç gidilecek başka yol var mıdır?

Acaba ilahi kanunları bırakarak beşeri kanunlar peşinde gitmek büyük bir zarar değil midir?

HZ.PEYGAMBER'İN SADE YAŞAYIŞI

Hurma ağaçlarından on adet sütun üzerinde oluşan Peygamber'in (s.a.a) sade mescidi, Bilal Habeşi'nin sıcak sesiyle okunan ezan dünyayı titretiyordu. Ama günümüzde (vahabilerin hâkim olduğu) Medine'nin yüksek minaresinden okunan ezanlar maalesef hiçbir yeri titretmiyor.

Burada yaşadığımız dünyanın durumuna göz atmanın faydalı olacağına inanıyorum, acaba hak yolunda yükselişe doğru mu gidiyoruz? Yoksa batıl yolunda çöküşe mi?

Ve acaba kurtuluş yol olarak Allah ve resulüne sığınmaktan başka bir yol var mıdır?

Günümüzde gerçekler yalan, yalanlar ise gerçek gösterilmektedir. Güvenlik araçları daha da gelişmiş hale gelirken (maalesef) güvenliğin kendisinden haber yoktur. İlim dalında kitap çoktur ama okuyanı yoktur.

Camii minareleri gökdelenler gibi yüksek ama ezan okumak için Bilal Habeşilerden haber yoktur. Dünyevi süslenmeler baş alıp giderken, maneviyattan haber yoktur.

İlim ve teknoloji ilerlerken, insanlıktan haber yoktur.

Hizmetler çoğalmıştır ama saygı, sevgi, hürmet ve muhabbetten haber yoktur.

Makam ve koltuk peşinde koşanlar çoğalırken, değer verenler azalmıştır.

Eğitim ve öğrenim yükselirken anlama ve algılama daralmıştır.

Kazançlı iş yapmayı biliyoruz ama kazançlı yaşamayı bilmiyoruz.

Büyük binalar ve apartmanlar peşinde koşarız ama ailemize sahip çıkmayız.

Yıllarca yaşamak uzun ama gerektiği gibi yaşamak kısa.

Yalan söz çok ama hakiki aşk yok.

Bilim (ilerlerken) çoğalmış ama basiret ve görgü azalmış.

Uzaya gitmek için çaba harcarız ama komşumuzun halini bile sormaya aciziz.

Dışarıda düzeni sağlamaya çalışırız ama yıkılarak dağılmak üzere olan ailemizden haberdar değiliz.

Gelirimiz çoğaldı ahlakımız ise azaldı.

Kemiyet çoğaldı ama keyfiyet azaldı.

İnsanlar, boyu uzun ama akli kısadır.

Eğlenceler çoğaldı ayrılıklar (boşanmalar) ise kat kat arttı.

Binalar güzel ama temeli gevşektir.

YOL GÖSTERİCİ EMİRLER

Allah'ı Teâlâ'nın Peygamberi'ne (s.a.a) vermiş olduğu açık ve bazen tekrarlı emirler o hazretin programlarını ve siyerini belirler. O hazret yapacağı amelleri ilahi emirlere tatbik ederek uygulardı.

Sabah, akşam Allah'a ibadet etmek, ona secde ve tespih etmek, geceleri kalkıp ibadet etmek, Kur'an okumak gibi ilahi emirler Peygamber'in (s.a.a) siyerini belirliyordu.

HZ. PEYGAMBER'İN SİYRETİ

Allah resulü geceleri kalkarak abdest alıp, misvak edip Kuran ayetlerinden okuyup ağlayarak rabbine ibadet ederdi. Onu bu halde gören eşlerinden bazıları şöyle diyordu: Senin günahın olmadığı halde neden bu kadar ağlayarak gözyaşı döküyorsun? Allah resulü buyuruyordu: Allah'ın kulu olarak ona şükretmeyeyim mi?

Peygamber'in (s.a.a) eşlerinden ümmi Seleme diyor ki: Bir gün Allah'ın resulü

benim evimde kaldı geceleyin onu yerinde göremeyip peşi sıra gittiğimde onu gecenin karanlığında ellerini havaya kaldırmış, Allah’a yalvararak buyuruyordu: Allah’ım vermiş olduğun nimetleri benden esirgeme, düşmanımı sevindirme, beni kurtarmış olduğun belalardan uzak tut.

Bir anlığına bile beni kendi halime bırakma, ona dedim: Annem babam sana feda olsun sen bağışlanmışsın. O hazret buyurdu: Hiç kimse Allah’tan güçlü değildir.

Hiz. Yunus bir an kendi haline bırakılınca kendisini balığın karnında buldu.

Allah resulü namaz kıldığında bedeni titrerdi, yalnız başına namaz kılırken rükû ve secdeleri uzatırdı. Ama cemaat namazı kılarken çok sade ve normal şekilde namaz kılardı. Cemaat imamlığı yapan sahabelerden birine şöyle buyurdu: Halka namaz kıldırıldığında Fatiha’dan sonra küçük sûrelerden okumaya çalış ve namazı fazla uzatma.

HZ. PEYGAMBER’İN ŞEFKATİ

Bir gün Resul-i Ekrem (s.a.a) Hiz. Ali’ye (a.s) on iki dirhem[118] vererek buyurdu: Bununla bana elbise al. Hiz. Ali (a.s) o parayla pazara giderek elbise alıp Peygamber’in (s.a.a) yanına döndüğünde, o hazret buyurdu: Daha ucuz ve sade bir elbise alsaydın daha iyi olurdu. Eğer (elbiseyi) satan geri alırsa geri ver. Hiz. Ali (a.s) elbiseyi geri verip parayı alarak Peygamber’in (s.a.a) yanına döndü.

Allah resulü Hiz. Ali’yle (a.s) beraber pazara giderken yolda bir cariyeyi ağlarken gördüler, ağlama sebebini sorunca dedi mal almam için bana dört dirhem verdiler ama ben onu kaybettim ve şimdi eve dönmek için korkuyorum.

Resul-i Ekrem (s.a.a) cariyeyle birlikte eve gittiler ev sahibi Hiz. peygamber’i görünce cariyeyi bağışlayarak onu azat etti. Hiz. Peygamber (s.a.a) şöyle buyurdu: Ne kadar bereketli on iki dirhem, iki elbisesizi giyindirdi ve bir cariyeyi azat ettirdi.[119]

Evet, eğer bizler de şahsi harcamalarımıza kısıtlama getirirsek nice kardeşlerimiz maişete ermiş olur.

Eğer birileri toplumda ıslah ve değişim yapmak istiyorlar ise kendileri ıslah olmadıkları takdirde, toplumu değiştirmeleri imkânsızdır.

Allah’ın peygamberlerinin yüce sıfatlarından bir tanesini insanları hidayet ve saadete erdirmek idi. Bir atasözü şöyle diyor: Ey sıkıntısız, sıkıntılı olmanın kendisi kemale ermektir ve asıl sıkıntı sıkıntısızlıktır.

Allah’u Teâlâ peygamberlerin sıfatlarıyla ilgili şöyle buyuruyor: “herisun aleykum” andolsun size kendinizden öyle bir Peygamber gelmiştir ki, sizin sıkıntıya

uğramanız ona çok ağır gelir.[120] Yani o sizler için yanık yürekli ve hiçbir zaman ümmetinin sıkıntılı olmasını istemez.

Diğer bir ayeti kerimede ise Peygamber'e hitaben şöyle buyuruyor: (Resulüm!) Onlar iman etmiyorlar diye neredeyse kendine kıyacaksınız![121] İnsanların iman etmemeleri aşırı derecede Peygamber'i (s.a.a) üzmekteydi bu nedenle Kur'an'da şöyle buyuruyor: Biz, Kur'an'ı sana, güçlük çekesin diye değil, ancak Allah'tan korkanlara bir öğüt olsun diye indirdik.[122]

Evet dini sıkıntılara ve üzüntülere katlanmak peygamberlerin ve evliyaların vasıflarındandır. Bu tür sıkıntılar yalnızca onları kapsamamaktadır. Belki bütün Müslümanların vazifesidir.

Bir talebe ve ya bir öğrenci sıkıntı çektikçe ancak toplumda değişiklikler getirebilir. Elbette ki bu tür sıkıntılar fakat ve fakat ihlâs ve Allah rızası için olmalıdır. Her insan sorumluluk altında olduğunu bilmelidir, yapılması gereken işler için kollarını sıvayıp o işe atılmalıdır, o işin iyisini ve kötüsünü, kolayını ve zorunu ayırt etmemek şartıyla yapılacak işi halis ve pak niyetiyle tamamlamalıdır.

Allah'ın peygamberlerinin özellikle İslam Peygamber'inin (s.a.a) özelliklerinden birisi gösterişten uzak olmaktır. Bu konuyla ilgili Allah'ı Teâlâ Peygamber'inden (s.a.a) ümmetini sıkıntıya sokmamasını isteyerek şöyle buyuruyor: (Resulüm!) De ki: Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum. Ve ben olduğundan başka türlü görünenlerden de değilim.[123]

Hz. Peygamber'in (s.a.a) bi'setinden[124] önce yaşam insanlar için zorluklar içindeydi, halk açlık ve sefaletle karşı karşıyaydı özellikle Hz. Ali'nin (a.s) babası Hz. Ebutalib (a.s) yaşlı ve kalabalık bir aileye sahip olduğundan acilen yardıma ihtiyacı vardı. Bu durumu gören Hz. Peygamber (s.a.a) amcası Hz. Abbas ile Ebutalib'in (a.s) yanına giderek çocukları kendi evlerine götürmeleri için anlaştılar, Ebutalib'i geçim sıkıntısından kurtarmaları için böylece Hz. Abbas Caferi ve Peygamberimiz de Hz. Ali'yi (a.s) evlerine götürdüler.

Bundan dolayı da Peygamberimiz (s.a.a) Hz. Ali'yi (a.s) çocukluktan yetiştirerek eğitmiş oldu. Hz. Peygamber (s.a.a) diğer din önderlerinin tersine ki, onlar bir tehlike gördüklerinde halkı yalnız bırakıp kaçarak ilk önce kendilerini kurtarmaya çalışırlar. Ancak Hz. Peygamber (s.a.a) tehlike anında kendisi Mekke'de kalarak kendi etrafındaki Müslümanları (tehlikeden kurtarmak için) Habeşistan'a hicret etmelerini buyurdular, Medine hicretinde bile ilkönce Müslümanları gönderdi sonra kendileri gitti.

HALKLA GÖRÜŞ ALIŞVERİŞİ YAPMASI

Allah tarafından vahiy inmediği zaman Resul-i Ekrem (s.a.a) yapılması gereken işlerde halka danışarak onların oyunu kendi görüşünden önde tutarak işleri

yapmaya başladđ.

Örneğin, Uhut Savaşında Medine’de kalıp kalmamakla ilgili Şura kurup onlarla danışarak, görüşlerini aldıktan sonra kararını verdi. Peygamberimizin ve birkaç sahabenin görüşleri Medine’de kalmaktan yanaydı ama gençlerin çoğunluğunun görüşleri Medine’den dışarı çıkmaktaydı. Peygamber’e (s.a.a) şöyle dediler!

Ey Allah resulü, biz sana bağılıyız ama bizlerinde görüşünü sorduğunuz için Medine’den dışarı gitmekten yanayız, Resul-i Ekrem (s.a.a) mümin gençlerin görüşlerini kendi ve birkaç sahabenin görüşüne üstün tutarak savaş elbisesini giyinip dışarı gitti.

Çoğunluğun sözüne uyarak Uhut Savaşına gidip yenilmelerine rağmen Allah’u Teâlâ yinede işlerde halka danışmayı emretmiştir. İş hakkında onlara danış.[125] Bu ayeti kerime Uhut savaşındaki mağlubiyetten sonra indi.

Elbette alınacak son karar peygamber’indir. Zira ayeti Kerimenin sonunda buyuruyor: Fakat işe girişmeyi kurdun mu dayan Allah’a.[126]

Dipnotlar

[1] - Ahzab 21

[2] .Meryem, 41

[3] .Meryem, 16

[4] .Ahzab, 21

[5] .Nehcü’l-balaga hikmetli sözler 260

[6] .Duha, 6

3- Duha 7

4- Duha 8

5-İnşirah 1

6-İnşirah 2-3

[7] .Al-i İmran 164

[8] .Enbiya 107

3.Ahzap 21

4.Nisa 41

5.Tevbe 128

6.Beled 1-2

[9] .Ahzap 56

[10] .Nisa 77

[11] .Kalem 4

[12] .A'la 6

5. Ahzap 45-46

6.Necm 3

7.Necm 17

[13] .Necm 11

[14] .Ahzap 57

[15] .Bakara 144

[16]. Nahl, 103

[17] .Necm, 6

[18] .Yasin -69

[19] .Kalem -2

[20] .Şerh ibni hedid -c.6 s. 340 -Sunenun nebi-s. 56

[21] .Nehcülfeşe - s. 633

[22] .Fezailul hamse - c.1 s. 43

[23] .Furkan - 1

[24] .Nehcülbelaka - Hutbe-26

[25] .Nehcü'l-Belaga, Hutbe,95

- [26] .Yunus, 57
- [27] .Nehcü'l-Belaga, Hutbe,109
- [28] .İsra, 9
- [29] .Nehcü'l-Belaga, Hutbe,110
- [30] .Vesailuş-şia, c. 4, s. 854
- [31] .Fezailul Hamse, c.1, s.17
- [32] .İbrahim, 1
- [33] . Nehcü'l-Belaga, Hutbe, 147
- [34] . Enam, 155
- [35] . Haşr, 7
- [36] -Nahl, 89
- [37] -Enbiya, 107
- [38] -Tuheful Ukul, s. 488
- [39] -Nisa, 174
- [40] -Mevsuetu Ziyaratu'l Masumin, c. 1, s. 142
- [41] -Al-i İmran, 138
- [42] -Nehcü'l-Belaga, Hutbe, 96
- [43] -Sad, 29
- [44] -Sahifeyi Seccadiye, Dua, 2
- [45] -Sahifeyi Seccadiye, Dua, 42
- [46] -Sahifeyi Seccadiye, Dua, 42
- [47] -Vakia, 77
- [48] -Mevsuetu Ziyaratul Masumin, c. 1, s. 117
- [49] -Kenzul-Ummal, s. 454, h. 9

[50] -Hakka, 51

[51] -Mevsuetu Ziyaratul Masumin, c. 1, s. 95

[52] -Yunus, 57

[53] -Nehcü'l-Belaga, Hutbe, 106

[54] -Hicr, 1

[55] -Hicr, 89

[56] -Fussilet, 41

[57] -Nehcü'l-Belaga, 96

[58] -Cin, 2

[59] -Nehcü'l-Belaga, 195

[60] -Maide, 48

[61] -Nehcü'l-Belaga, 63

[62] -Nehcü'l Fesahe, 1979

[63] -Kenzul-Umman, s. 2400

[64] -Enfal, 33

[65] -Kehf, 1

[66] -Yasin, 3-4

[67] -Tarık, 13

[68] -Nehcü'l-Belaga, 279

[69] -Al-i İmran, 61, Mübahale olayı Hz. Peygamber (s.a.a) Ehlibeyt'i olan Hz. Ali, Hz. Fatıma, Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin'i (a.s) yanına alarak Necran Hıristiyanlarıyla karşılıklı lanetleşmeye girdiği olaydır ki Hz. Peygamber (s.a.a) zaferiyle sonuçlandı.

[70] -Maide, 67

[71] -Kamer, 17

[72] -Hud, 1

- [73] -Nisa, 9
- [74] -İsra, 1
- [75] -Biharu'l-Envar, c. 6, s. 68
- [76] -Nisa, 80
- [77] -Necm, 3
- [78] -Zuhruf, 43
- [79] -Kalem, 4
- [80] -Saf, 6
- [81] -Muhammed, 2, Feth, 29, Al-i İmran, 144
- [82] -Cin, 19
- [83] -Ahzab, 40
- [84] -Enbiya, 107
- [85] -Ahzab, 45
- [86] -Kalem, 4
- [87] -Al-i İmran, 159
- [88] -A'raf, 157
- [89] -Tevbe, 33
- [90] -Sebe, 28
- [91] -Cin, 1
- [92] -Nisa, 41
- [93] -Hicr, 95
- [94] -Furkan, 37
- [95] -Duha, 5
- [96] -İnşirah, 1

- [97] -Kevser, 1
- [98] -Zuhruf, 43
- [99] -İbrahim, 1
- [100] -Tevbe, 103
- [101] -Zümer, 14
- [102] -Al-i İmran, 159
- [103] -Hud, 112
- [104] -A'raf, 157
- [105] -Ta-Ha, 132
- [106] -Şu'ara, 214
- [107] -A'raf, 157
- [108] -Hicr, 98
- [109] -En'am, 14
- [110] -Bakara, 101
- [111] -Cuma, 2
- [112] -Hicr, 88
- [113] -Ahzab, 48
- [114] -Tevbe, 73
- [115] -A'raf, 205
- [116] -Nahl, 125
- [117] -Al-i İmran, 159
- [118] -Eski para birimi ve günümüzde bazı Arap ülkelerinde kullanılmaktadır.
- [119] -Biharu'l Envar, c. 1, s. 215
- [120] -Tevbe, 128

[121] -Şu'ara, 3

[122] -Ta-Ha, 2

[123] -Sad, 86

[124] -Hz. Muhammed'in (s.a.a) Peygamberliğe seçilişi.

[125] -Al-i İmran, 159

[126] -Furuğu Ebediyet, c. 2, s. 443, Uhud olayı

KURÂN-I KERİM İŞİĞİNDA PEYGAMBERİMİZİN AHLÂKİ KURÂN-I KERİM İŞİĞİNDA PEYGAMBERİMİZİN AHLÂKİ

SAHABESİYLE YARDIMLAŞMASI

Allah'ın resulü sahabesiyle beraber çıktıkları bir yolculukta yemek vakti geldiğinde herkes bir görev üstlendi, Peygamber'de (s.a.a) odun toplamayı üstlendi, sahabenin kabul etmemesine rağmen.

Bir başka konu ise Peygamber (s.a.a) deveden indikten sonra deveyi bağlamak için köşeye çektiler, sahabe gördüğünde Peygamber'den (s.a.a) almak istedi, Peygamber (s.a.a) kabul etmeyerek buyurdu: Kendi işinizi başkalarının yapmasına müsaade etmeyin.

HZ. PEYGAMBER'İN VEFASI

Ammar şöyle diyor: Bi'setten önce ben ve Hz. Muhammed (s.a.a) birlikte çobanlık yapıyorduk, bir gün ona diğer bölge koyunları otlatmak için daha uygundur dedim, yarın oraya gidelim gittiğimde Peygamber oradaydı ama koyunların otlamasına mani oluyordu. Neden otlamalarına engel oluyorsun diye sorduğumda buyurdu: İkimizin anlaşması buraya beraber gelip koyunları otlatmaktı, ben koyunlarımın seninkilerden önce başlamasınlar diye mani oldum.

HZ. PEYGAMBER'İN HALKA KARŞI DOĞRULUĞU

Peygamber'in (s.a.a) İbrahim adında çocuğu küçükken vefat etti. Onun ölümünden az sonra güneş tutulması oldu. İnsanlar güneşin tutulmasını İbrahim'in ölümüyle ilgili olduğunu söylediler.

Ama Peygamber insanları toplayarak şöyle buyurdu: Güneşin tutulması oğlum İbrahim'in ölümü için değildir böylelikle o hazret insanları cehalet ve hurafelikten uzak tuttu. Hâlbuki eğer başka bir siyasetçi olsaydı insanların yanlış ve hurafe görüşlerinden yararlanarak "Amaç vesiledir yönetmeye" sözünü kendi çıkar ve menfaatleri için kullanırlardı.

HZ. PEYGAMBER'İN SAVAŞTAKİ ÖNCÜLÜĞÜ

Ahzab Savaşında İslam aleyhinde birleşen kâfirler, müşrikler ve münafıklar çizmiş oldukları planlarla İslam'a darbe vurmayı düşünüyorlardı. Peygamber (s.a.a) sahabesine danışarak Medine'nin etrafında hendek[127] kazmaya karar verdiler. Buradan yine Peygamber herkesten önce hendek kazmaya başladı. Diğer Müslümanların hendek kazmaktan izinli veya izinsiz gitmelerine rağmen, Peygamber (s.a.a) sonuna kadar devam etti.

HZ. PEYGAMBER'İN ALMIŞ OLDUĞU ÖNLEMLER

Allah resulü sorunlarla karşılaşınca onları aşabilecek planlar icat ederdi, tarihte okuyoruz ki: İslam öncesi Arap kabileleri elbirliğiyle Kâbe'yi onarmışlardır ama Hecerü'l Esved'i yerine koymaya gelince kabileler arasında tartışma çıkmıştır. Çünkü her kabile onu yerine koymaya kendisini daha liyakatli görüyordu ve bu onlara bir üstünlük getiriyordu.

Tartışmalar büyüyerek kavgaya dönüştü. Biri dedi: Kavga yerine bekleyip Mescidi'l Haram'dan ilk gireni kendimize hakem tayin edelim ve kararı o versin. Aniden Hz. Muhammed'in (s.a.a) girdiğini gördüler ve onu hakem olarak seçtiler.

O hazret büyük bir parçanın getirilmesini emretti, parçayı getirip Hecerü'l Esved'i onun içerisine koydular daha sonra Resul-i Ekrem (s.a.a) her kabileden birinin parçadan tutmasını buyurdular. Böylece birlikte onu Kâbe'nin yanına götürdüler Peygamber'in kendisi o siyah taşı alıp yerine koyarak kabileler arası tartışmalara son verdi.

HZ. PEYGAMBER'İN MÜŞRİKLERE KARŞI KATI DAVRANIŞI

Bir grup Peygamber'in (s.a.a) yanına vararak dediler: Biz namaz kılmamak şartıyla sana iman getiririz ama Peygamber kabul etmedi. Çünkü kendi etrafında insanların toplanarak çoğalması bahanesiyle dinden ödünç vererek mektebe zarar gelmesini istemiyordu.

Bu diğer şahsiyetlerin özelliklerindendir, şahsı çıkar ve menfaatleri için sürekli çeşitli kıyafetlere girmektedirler. Bir ticaret adamı gibi sürekli müşteri peşinde koşmaktadırlar. Peygamber bununla ilgili kâfirlere şu ayetle cevap verdi: Sizin dininiz size, benim dinim banadır." [128]

İslam düşmanları sürekli Müslümanları kendilerine köle gibi boyun eğmeye zorlarlar ama yüce kitabımız Kur'an Müslümanları uyararak buyuruyor: "istediler ki sen yumuşak davranasın, onlar da sana yumuşaklık gösterebilirler." [129]

HZ. PEYGAMBER VE ÇOK EVLİLİK

Hazret Peygamber'in (s.a.a) evlilikleri cinsel arzu ve şehvani istek üzerine değildi. Zira o hazret 25 yaşında iken 40 yaşında olan Hz. Hatice'yle evlendi ve 53 yaşına kadar yani 28 yıllık evliliği müddetince, Hz. Hatice'nin (s.a) ölümüne kadar o hazret başka evlilik yapmadı.

Hazret Peygamber (s.a.a) 63 yıl yaşadı bu müddet içerisinde fakat son 10 yılda evlilikleri gerçekleştirdi. Acaba 53 yaşından sonra gerçekleşmiş olan evliliklere şehvet ve cinsel arzu ve istek üzerine yapıldığını söyleyebilir miyiz?

Acaba bir insan şehvet için yaşlı, hasta, dul, boşanmış ve çocuğu yetim kadınları kendisine eş seçer mi?

Hazret Peygamber'in (s.a.a) hanımları içerisinde bir tek Ayşe bekâr olarak o hazretle evlenmiştir. Üç yıl nişanlı kaldıktan sonra Medine'de evlendiler, acaba nefsanî istek için evlenen üç yıl bekleyebilir mi?

Gerçek şu ki o zamanlar kabileler kendilerinden evlenen damatları koruma altına alarak ondan himaye ederlerdi. Peygamber'de (s.a.a) İslami hedeflere ulaşabilmek için bütün kabilelerin himayesini almak istiyordu, hem dokunulmazlık açısından, hem de kabileler arasında kıskançlığı gidermek istiyordu. Ne garip ki Peygamber (s.a.a) bazı hanımlarını görmedi bile, örneğin Ebu Süfyan ile oğlu Muaviye Müslüman olmadan önce Muaviye'nin kız kardeşiyle kocası Müslüman oldular.

Habeşistan'a hicret ettiklerinde kocası Hristiyan oldu. Bu kadının kocasından boşanması gerekiyordu baba evine dönemezdi. Zira onlar kâfirlerdi bu nedenle Onun toplumda rahat yaşayabilmesi için Hz. Peygamber onu kendi akdine geçirdi. Bu evliliklerin bazıları cahiliye zamanında gerçekleşmiş olan yanlış düşünceleri ortadan kaldırmak için gerçekleşmiştir. Örneğin insan kendi oğlunun hanımını alamadığı gibi üvey evladının da hanımını alamaz diye yanlış düşünceye sahiptiler.

Oysaki Hz. Peygamber (s.a.) üvey evladı olan Zeyd hanımını boşadıktan sonra, Allah'ın emriyle onu kendisine nikâhladı ve böylelikle cahiliyet düşüncelerini ortadan kaldırmak istedi.

Sözün özü şudur ki: Peygamber (s.a.a) hanımlarının çoğu dul ve yaşlıydılar, onların gençlik günleri geçmişti her biri bir iki evlilik yaparak yetim çocuk sahibi olmuşlardı. Peygamber'in (s.a.a) onlarla evlenmesi onun Peygamberlik zamanındaydı adı ve şanı dünyayı sarmıştı, genç kızlar onunla evlenebilmek için davetiyeler gönderiyordu.

Peygamber (s.a.a) sahip olduğu kadınların hiçbirisi onunla Allah'ı arasında bağlı olan ilişkisine mani olamıyordu. O hazret gece ibadetlerine devam ediyordu. Az bir müddet hariç, geceleri kalk namaz kıl. (Gecenin) yarısını (kıl). Yahut bunu biraz azalt.[130] Bu bizleriz ki evlendiğimiz zaman yüce yaratıcıyı unutarak ibadet bile etmeye gerek duymayıp ibadet etmiyoruz.

Çok evliliğin eğer maneviyat, Allah yolunda cihat, ibadet ve toplumun yararına olanlara değil belki de onlara izzet verip kurtuluşa ermelerine sebep olabiliyor ise akli selim açısından herhangi bir sakıncası yoktur. Ve eğer çok evlilik kötü deniliyor ise bunun birkaç nedenleri vardır ki onlardan bazıları şunlardır:

1-Erkeğin her iki kadına adaletli davranmamasıdır.

2-Çok evlilikte mukaddes hedefler yerine nefsanî istek ve zevkin aranması.

3-Erkeğin başarısı yalnız kadın sahibi olması

Tarihe baktığımızda dul kadınları dul erkeklerden daha çok görmekteyiz. Kendi ülkemize baktığımızda bile çıkan savaşlar ve çatışmalar sonucunda bazı kadınlar dul ve çocukları yetim kalmaktadırlar, bunların geleceği için bir aile reisi ve bir aile sorumlusu gereklidir. Bu nedenle çok evliliğin herhangi bir sakıncası yoktur.

Tabii ki yukarıda belirttiğimiz şartlar vb. aranmalıdır.

Kur'an'ı Kerim Peygamber'e (s.a.a) şöyle buyuruyor: Evlilik öyle olmalıdır ki kadın kocasını gördüğünde gözü aydınlanmalı ve erkek yaşam şartını öyle idare etmeli ki kadının üzülmeye engel olabilmelidir. Erkek, vahiy fitrat ve akıl vasıtasıyla karısını razı etmeli ve onun gönlünü almalıdır.

Onlardan dilediğini geriye bırakır, dilediğini de yanına alırsın. Boşadığın hanımlarından arzu ettiğini tekrar yanına almanda, senin üzerine bir günah yoktur. Böyle yapman onların mutlu olmalarına, üzülmemelerine ve hepsinin, senin verdiklerine razı olmalarına daha uygundur.[131]

Çok evlilik eşler arasında adaletli olmayı gerektirir böyle yapamayacak biri tek evlilik yapmalıdır.

Eğer (kendileriyle evlendiğiniz takdir de) yetimlerin haklarına riayet edememekten korkarsanız beğendiğiniz (veya size helal olan) kadınlardan ikişer, üçer, dörder alın. Haksızlık yapmaktan korkarsanız bir tane alın; yahut da sahip olduğunuz (cariyeler) ile yetinin. Bu, adaletten ayrılmamanız için en uygun olanıdır.[132]

Bir gün Peygamber'in (s.a.a) hanımları o hazrete şöyle dediler: Katıldığın savaşları zaferle kazanıp ganimetler elde ediyorsun onlardan bize altın ve ziynet eşyası al. Şu ayet nazil oldu: Ey Peygamber! Eşlerine şöyle söyle: Eğer dünya dirliğini ve süsünü (refahını) istiyorsanız, gelin size boşanma bedellerinizi vereyim de, sizi güzellikle salıvereyim.[133]

Bu ayeti kerimeden birkaç nokta anlaşılmaktadır:

1-Bir önderin yaşamı sade olmalı ve eşinin istekleri altında kalmamalı.

2-İlahi sorumluklar ailevi sorumluluktan daha üstündür.

3-Ciddi şekilde yakınlarınızın dünya malına bağlanmalarına mani olun.

4-Dünya ziynetleriyle (süsleriyle) evde süslenmek haram değildir. Ama bu (süslenme) nübüvvet ailesi için iyi değildir. Çünkü bir lider ve ailesi topluma örnek olmalıdır ve kendisini dünya malına kaptırmamalıdır.

5-Karı ve koca boşanırken bile adaletli olmalıdırlar. Hz. Peygamber (s.a.a) Allah'ın emirlerine uyarak ailesine şöyle buyurdu:

1-Kadının en iyi meskeni evidir.

2-Dışarı çıkmak gerekiyorsa engel olmayın.

3-“Ey Peygamber hanımları! Siz, kadınlardan herhangi biri gibi değilsiniz. Eğer (Allah'tan) korkuyorsanız, (yabancı erkeklere karşı) çekici bir eda ile konuşmayın; sonra kalbinde hastalık bulunan kimse ümide kapılır”.

[134] Bu nedenlerle yalnızca kadının sağlam olması yeterli değildir. Belki sokakta çarşıda pazarda bile dikkat çekici hareketlerden kaçınmalıdır. Kur'an hatta bir kişinin bile dikkatinin çekilmesini haram kılmıştır.

HZ. PEYGAMBER'İN EŞLERİNE KARŞI DAVRANIŞLARI

Allah resulünün hanımlarının çoğu yaşlı, yetim çocuk sahibi, dul ve değişik ahlaklara sahip olmalarına rağmen Kur'an'da belirtildiği gibi Peygamber'in (s.a.a) onlarla yaşamı ve geçimi iyiydi.

“Onlarla iyi geçinin”. [135] Ve hatta onlardan bazılarının Peygamber'e (s.a.a) yönelik iyi olmamalarına rağmen öyle ki sahabeden bazıları onların davranışlarından rahatsız olduklarını şöyle dile getiriyorlardı: Ey, Allah'ın resulü onu bırakın (boşayın). Peygamber (s.a.a) ise buyuruyordu: Onların kötü davranışlı olup sıkıntı yaratmalarını, onların olumlu marifetiyle beraber muhasebe etmek gerekir.

İnsan eşinin çıkarmış olduğu rahatsızlık için onu bırakmamalı.

Resul-i Ekrem (s.a.a) eşi Hz. Hatice'nin vefatından sonra ona karşı göstermiş olduğu vefadan dolayı, Hz. Hatice'nin (s.a) hatırı için buyuruyordu: Ben aileme herkesten daha iyi davranmalıyım. [136]

H. Peygamber (s.a.a) eşleri arasında öyle bir adaletli davranış bırakmış idi ki, hastalandığı zaman yatağını sırasıyla kendi evlerine götürüyorlardı. Bu konuda Ayşe diyor: Bazen Peygamber (s.a.a) Hatice'nin (s.a) ismini anardı.

Ona diyordum: Hatice yaşlı bir kadın idi. Hz. Peygamber (s.a.a) buyurdu: Allah'a andolsun ki dediğin gibi değildir, hiç kimse Hatice (s.a) gibi olamaz herkesin kâfir olduğu zaman o bana inanarak iman etti ve beni korudu, benim neslim Hatice'dendir. Peygamber bazen kurban keserek etini Hatice'nin dostlarına dağıtıp onun adını anardı.

Hz. Hatice (s.a) bütün evlenme teklifi edenlere olumsuz yanıt vererek kendisi Peygamber'e (s.a.a) evlenme önerisinde bulunup mihrini almadı.

Peygamber (s.a.a) hanımlarının tamamının aynı derecede oldukları söylenemez. Çünkü Allah'ı Teâlâ onlardan bazılarının günahlarından dolayı tövbe etmelerinin daha iyi olduğunu buyuruyor. Böylece onlardan bazılarının da hata yaptıkları anlaşılmaktadır.

Diğer bir ayeti kerimede ise onlardan iyi olanları mükâfatlandırmaktadır. "Allah iyilik edenlerinize büyük bir mükâfat hazırlamıştır".[137] Görüldüğü gibi o hazretin hanımlarından iyi olanlar gibi iyi olmayanları da vardır.

HZ. PEYGAMBER'İN AİLE İÇİ DAVRANIŞI

Allah Kur'an'da şöyle buyuruyor: "Ey Peygamber! Eşlerinin rızasını gözeterek Allah'ın sana helal kıldığı şeyi niçin kendine haram ediyorsun? Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir". [138] Peygamber (s.a.a) eşlerinin çokluğu nedeniyle onların rızasını elde edebilmek için kendi şahsı hakkında geçiyordu. Böylece Kur'an Peygamber'i (s.a.a) uyararak kendi hakkında geçerek insanlara örnek almayı yasakladı. Yani hatta Peygamber'in (s.a.a) dahi Allah'ın helallerini haram etmeğe hakkı yoktur.

Allah'ın rızalığı bütün insanların rızalığından üstündür. Her ne pahasına olursa olsun kariyı razı etmek görüşü yanlıştır. Bu ayetten anlaşıldığı gibi Kur'an Allah tarafından inmiştir ve insanın kendisinin yazdığı kitap da bir konu için kendisini tarih boyunca sorgulamaz.

Güya Peygamber yemin etmiştir ki bazı helallerden göz yumsun ama İslam'da (merhamet) kapıları açık olduğu için, Allah kefarete koyarak Peygamber'inin (s.a.a) yolun açık tuttu ki helal şeylere zarar gelmesin diye "Allah, (gerektiğinde) yeminlerinizi bozmanızı size meşru kılmıştır. Sizin yardımcınız Allah'tır. O, bilendir, hikmet sahibidir."[139]

Bu nedenle Peygamber (s.a.a) ailesinin razılığı için helal edileni kendisine haram etmemekle görevlendirilmiştir. Aynen ayetin başlangıç ve bitişinde olduğu gibi, Bu görev hem bir uyarı hem de bir muhabbet ve sevgi şeklinde gerçekleştirilmiştir.

Allah'ın lütfü hem geçmişi hem de geleceği telafi etmektedir. Yani helalden kullanmamak için edilen yeminin bozulması ve bozulan yeminin kefaretle (ceza)

karşılanması bu tarih boyunca geçerli olan bir dini konudur.

Tahrim suresinin birkaç ayetinde anlatılan olay şudur; Resul-i Ekrem (s.a.a) evinde hanımlarıyla konuştuklarının gizli tutulması gerektiğini onlara söylediği halde maalesef gizli tutmadılar. Böylece Allah Peygamber'ini (s.a.a) bırakmış olduğu emanete (konuşulanların gizli tutulması) ihanet edildiğini bildirmiştir.

Peygamber bunu vahiy yoluyla öğrenip hanımına söyleyince nereden öğrendin dedi. Buyurdu: "Peygamber, eşlerinden birine gizlice bir söz söylemişti. Fakat eşi, o sözü başkalarına haber verip Allah da bunu Peygamber'e açıklayınca, Peygamber bir kısmını bildirmiş, bir kısmından da vazgeçmişti. Peygamber bunu ona haber verince eşi: Bunu sana kim bildirdi? Dedi. Peygamber: Bilen, her şeyden haberdar olan Allah bana haber verdi, dedi." [140]

İnsana söz olarak bırakılan bir sırrın söylenmesi günah ve mantık yolundan sapmaktır. Bu nedenle onu bir sır olarak saklamayarak başkalarına söyleyenlere Allah'a tövbe etmelerinin kendi menfaatlerine olacağı buyrulmuştur. Kur'an'ı tefsir edenlerin görüşlerine göre onu söyleyenler Hz. peygamberin eşlerinden Ayşe ve Hafsa idi.

"Ve eğer ki Peygamber (s.a.a) aleyhine birleşirseniz bu ona zarar vermez çünkü ona destek olan, Allah, Cebrail ve diğer melekler ve müminlerdir". [141] "Eğer ikiniz de Allah'a tevbe ederseniz, (yerinde olur).

Çünkü kalpleriniz sapmıştı. Ve eğer Peygamber'e karşı birbirinize arka verirsiniz bilirsiniz ki onun dostu ve yardımcısı Allah, Cebrail ve müminlerin iyileridir". [142]

Tahrim suresinin ikinci ve üçüncü ayetinde Peygamber'in (s.a.a) ailesi için anlatılmak istenen başlıca konular şunlardır;

1-Kadın sır saklamasını bilmelidir ki kocası ona sırlarını söyleye bilsin.

2-Ev halkından birisine söylediğinde yeterlidir, ailenin tamamının bilmesi gerekmez.

3-İnsanların ismini getirecek onların şahsiyeti ve itibarıyla oynanmamalı.

4-Peygamber'in (s.a.a) hanımları sır saklamayıp tövbe ederek Masum olmadıkları rahatlıkla anlaşılmaktadır.

5-Peygamberler de (a.s) aile için sorunlarla karşılaşabilirler.

6-Allah Peygamber'ini (s.a.a) korumakta özen göstererek ona karşı vefasızları belirtmiştir.

7-Bir toplumun önderi kendi ailesinden haberdar olmalıdır.

8-İnsanların hataları kendilerine söylenmelidir, başkalarına değil.

9-Sorumluluk geniş göğüslü olmayı gerektirir ve böylece Peygamber (s.a.a) açıklanan sırların tamamını hanımlarına söylemedi. Bazılarını gizli tutarak göğüslendi ve fakat çok az bölümünü söyledi.

10-İnsan kendi sırrının açıklanacağına ihtimal verdiğinde başkalarının sırrını açıklamaya başlar.

11-Peygamberlerin ilim bilgileri Allah tarafındandır.

12-Haber verenin kendisi bilgin ve haberdar olmalıdır.

13-Allah'ın tanıklığına ve ilmine inanmak insanı bütün hatalardan ve günahlardan uzaklaştırır.

14-Bir yanlış için herkes suçlanmamalıdır ancak söyleyen ve duyan tövbe etmelidir yani hata yapan.

15-Pişmanlık duyanlar için tövbe kapısını açık bırakın.

16-Sırrı söyleyen günah işlediği kadar, onu dinleyende bir o kadar günahkârdır, Allah'u Teâlâ sırrı söyleyen ve dinleyene buyuruyor: İkiniz de tövbe ediniz.

17-Bazen bir takım hadiseler ve olaylar oluşumu ileriye yönelik gerçekleşecek bir olayın haberdarındır. (Ayşe ile Hafsa'nın Peygamber (s.a.a.) aleyhine birleşmeleri gibi.)

18-Karı koca olmak ve arkadaşlık aynı düşünce sahibi olma anlamına gelmez. (Bu olayda onlar Peygamber hanımı olmalarına rağmen aynı görüşte değillerdi.)

19-İnsanın sırrını açıklayarak tövbe etmeyen fesatlık düşünmektedir.

20-Fikir ve kalbi hatalar ameli hataların başlangıcıdır, düşünce hatası dil hatasından daha kötüdür.

21-Peygamber ve din aleyhine olan bütün kötülüklere karşı herkes bir olmalıdır.

22-Adı yüce olanların adını ve şanını daha da yüceltiniz.

Cebrail meleklerden olmasına rağmen ayette adı özel olarak anılmıştır.

23-Tahrim süresinin ikinci ayetinde belirtildiği gibi, Allah hem Peygamber'in hem de diğer insanların mevlasıdır.

24-Hak asla yalnız değildir. Belki her taraftan onu savunanlar var.

25-Doğru ve Salih olmak, Allah’a yakın meleklerle beraber olmaktır.

26-Allah’tan sonra melekler, müminlerin yardımcılardır.

27-Gözle görülebilen yardımlar insanlardan görülmeyenler meleklerdendir.

HZ. PEYGAMBER’İN ÇOCUKLARA KARŞI ŞEFKAT VE MERHAMETİ

Yeni doğan çocuğa isim koymak veya dua etmesi için Peygamber’in (s.a.a) yanına getirdiler. Çocuk Peygamber’in (s.a.a) üzerini necis etti. Çocuğun annesi ve yanındakiler üzüldüler. Peygamber (s.a.a) şöyle buyurdu: Çocuğu serbest bırakın ben elbisemi yıkarım ama sizin bağırmanız onu korkutabilir.

Peygamber (s.a.a) çocuklara selam verirdi ve onları isimleriyle saygılı bir şekilde çağırırdı.

Kız çocuklarına özen gösterilmesini istiyordu. Bu nedenle kadına değer vermek en iyi olanıdır. Özellikle cahillik döneminde kızların aşağılandığı ve yok sayıldığı vakit onlardan birine kızı olduğu haberi verildiğinde çok kızar ve yüzü simsiyah olurdu.

Evet, kız çocuğunu bir utanç vesilesi olarak bilinen cahillik döneminde Peygamber (s.a.a) şöyle buyurdu: Sizin en hayırlı evlatlarınız kızlarınızdır. Kadının hayra olan alametlerinden birisi ilk çocuğunun kız oluşudur.[143]

Bir gün Resul-i Ekrem (s.a.a) sahabetiyle birlikte oturuyordu. Adamın biri gelip sahabeye kız çocuğu olduğu müjdesini verdi. Bu haberi alan sahabe çok üzüldü. Bunu gören Peygamber (s.a.a) şöyle buyurdu: “Yeryüzü onun yaşaması, gökyüzü ona gölgelik için yaratılmıştır, onun rızkını ise rabbi vermektedir.

Sen neden üzüldün? O güzel kokan bir güle benzer onu koklayasın.” Adamın biri Peygamber’in huzurunda şimdiye kadar çocuğunu hiç öpmediğini söyleyince, Peygamber (s.a.a) şöyle buyurdu: “Senin ne kadar katı yürekli olduğunu göstermektedir.”

Resul-i Ekrem (s.a.a) çocuklara karşı son derece adaletle davranmak hakkında şöyle buyuruyor: “Birinin gözü önünde başkasını öptüğünüzde onu da öpmeniz gerekir.”

Bir gün Peygamber (s.a.a) kâseden su içtikten sonra bir miktar su kaldı bunu gören bir çocuk: Ey Allah Resulü o kalan suyu bana verin dedi. Birkaç yaşlı adamda: Ey Allah resulü teberrük niyetiyle o suyu bize verin dediler, Allah resulü şöyle buyurdu: “Su hakkı çocuğundur.” Daha sonra çocuğa dönerek buyurdu: “Büyüklerle suyu verebilir miyim?” Çocuk hayır deyince Peygamber suyu çocuğun kendisine

verdi.

Mute Savaşından sonra Cafer'i Tayyarın çocuğunu kendi bineğine bindirdiği halde İslam ordusunu karşılamaya gitti. Mescide girerek kürsüye çıkıp Cafer'in fazileti hakkında konuşurken çocuk kürsünün basamağına çıkıp oturdu. Konuşmadan sonra çocuğu kucaklayıp dizinin üstünde oturttu ve başını okşamaya başladı.[144]

İmam Caferi Sadık (a.s) şöyle buyuruyor: Bir gün Peygamber (s.a.a) öğle namazının son iki rekâtını sünnetini yerine getirmeden kıldı. Namazdan sonra acele etmesindeki sebebi sorduklarında şöyle buyurdu: Küçük çocuğun ağlama sesini duymadınız mı?[145]

Bir gün Peygamber (s.a.a) secdelerinden birisini çok uzun tuttu. Namazdan sonra bazıları dedi: Ey Allah Resulü secde de vahiy geldiğini düşündük buyurdu: Secde de iken torunum Hasan omuzuma binmişti onun inmesini bekliyordum.

İmam Hasan ile İmam Hüseyin (a.s) Peygamber'i (s.a.a) gördüklerinde selam verirdi. Peygamber'de (s.a.a) onları kucaklayarak sırtına bindiriyordu.[146]

HZ. PEYGAMBER'İN MİSAFİRPERVERLİĞİ

Selman diyor ki: Peygamber'in (s.a.a) evine gittim kendi yaslandığı yastığı benim arkama koydu. Bunu her misafiri için yapıyordu. Peygamber'in (s.a.a) kendisi gelen misafirinin oturması için sergiyi açardı. Sofrada yemek yerken misafiri kalkmadan kalkmazdı.[147]

Bir gün Peygamber'in (s.a.a) sütkardeşleri[148] ayrı ayrı yanına geldiler. Peygamber kız kardeşine erkekten daha fazla saygı gösterirdi. Bunun nedenini soranlara ise buyurdu: Bu kız kardeş anne ve babasına daha fazla saygılı olduğu için ben de ona saygılı davranıyorum.[149]

Bazen hazretin misafirleri yemekten sonra gitmezler ve oturup sohbet ederlerdi. Peygamber'de (s.a.a) sabırla onları dinlerdi. Bu konu hakkında ayet nazil oldu: Ancak davet edildiğiniz vakit girin. Yemeği yediğinizde hemen dağılın, sohbete dalmayın. Çünkü bu hareketiniz Peygamber'i üzmemekte, fakat o (size bunu söylemekten) utanmaktadır.[150]

HZ. PEYGAMBER VE SAĞLIK

Peygamber (s.a.a) temizliğe çok önem verirdi. Öyle ki misvakını unutmamak için kulağının arkasına koyardı. Her an ulaşabilmesi için. Bir gün mescidin kenarına ağız suyu düştüğünü görünce hurma ağacı kabuğu getirerek orayı temizledi.

Yaz mevsimlerinde elbiselerini kazanda kaynatarak yıkardı. Sürekli koku sürer ve saçını tarardı.

HZ. PEYGAMBER VE GENÇLER

1-Gençlerden “Zeyd b. Haris” savaşların birinde esir düşmüştü. Sorarak Peygamber’i (s.a.a) buldu ve köle olarak Peygamber’in (s.a.a) yanında kaldı. Zeydin babası zamanın zenginlerindendi oğlunu alabilmek için yüklü para verdi. Ancak Peygamber (s.a.a) şöyle buyurdu: Zeydin kendisine bırakıyorum isterse dönebilir. Ben onun karşılığında para istemiyorum.

Zeyd dönmek istemediğini babasına bildirdi. Peygamber (s.a.a) onda İslam dinine olan aşkı ve vefakârlığı görünce Kâbe’nin kenarından halka seslenerek şöyle buyurdu: Zeyd benim evlatlığımdır ben kendi halamın azat edilen kızını esir olan Zeyd ile evlendirdim. Hz. Peygamber bu davranışıyla cahillik döneminde olan iki yanlış ortadan kaldırdı.

a)-Bir köleyi kendisine evlat edindi.

b)-Azat olan halasının kızını esir ile evlendirdi.[151]

2- Peygamber (s.a.a) ölüm döşeğinde 18 yaşında olan Usame adında bir genci ordunun komutanı yaptı ve herkesin ona itaat etmesini istedi ve şöyle buyurdu: Usame’nin ordusuna gitmeyene Allah’ın laneti olsun.

3-Peygamber (s.a.a) Medine’ye hicret etmeden önce Musab adlı bir genci İslam’ı tebliğ etmesi için görevlendirdi. Musab yakışıklı ve zengin bir ailenin çocuğuydu.

Ailesinden habersiz gizlice Peygamber’e (s.a.a) iman etmişti, ailesi onunla olan bütün ilişkilerini kesti. Elbiseleri dahi her şeyini elinden aldılar. O eski kumaş parçasını etrafına sararak Peygamber’in yanına geldi. Vefalığını ve bağlılığını bildirdi. Sonunda Uhud Savaşı da şehadet mertebesine ulaştı.

4-Hz. Ali (a.s) Peygamber’in (s.a.a) Mekke’den Medine’ye hicretinde 23 yaşında bir genç idi. Peygamber (s.a.a) ona aşırı derecede ilgi ve saygı gösteriyordu.

5-Cafer (Hz. Ali’nin kardeşi) Afrika’da İslam dininin yayılmasını sağlayan bir genç idi.

HZ. PEYGAMBER’İN (S.A.A) DİĞER VASIFLARI

Peygamber’in (s.a.a) hanımlarından bazıları o hazretten elde edilen ganimetlerden kendilerine de verilmesini isteyerek şöyle dediler; neden bizim durumumuz bu kadar sadedir?

Peygamber’imiz (s.a.a) üzülerek şöyle buyurdu: Benim yaşantım sadedir benimle yaşamak istiyorsanız sabırlı olmalısınız eğer istemiyorsanız sizi bırakabilirim.

Bir gün kızı Hz. Fatıma'nın (s.a) evine girdiğinde onu kolunda bileklik ve penceresinde yeni perde gördü, geri döndü olayı fark eden Hz. Fatıma (s.a) bileklik ile perdeyi çabuk bir şekilde o hazrete göndererek istediği gibi kullanmasını istedi.

Allah'ın resulü başkalarının yanında elbisesini çıkarmaz ve başkalarının yanında ayak uzatmaz idi. Konuşurken güler yüzlü ve herkese dikkat ederdi. Bazen konunun anlaşılabilmesi için üç kez tekrarları.[152] Kadınlar ve çocuklara dâhil kişilere seslenmesi ve cevap vermesi saygılı bir şekildeydi...[153] Hasta ziyaretine giderek gönülleri alırdı.[154]

Evden dışarı çıkacağı zaman kendisini hazırlayıp, tezyin ederdi.[155] Hayırseverleri ödüllendirirdi. Bir gün birinin güzel bir şekilde namaz kıldığını görünce şöyle buyurdu: Onun namazı bittikten sonra yanıma getirin. Adam hazretin huzuruna vardığında Peygamber (s.a.a) ona altın sikkesini hediye ederek şöyle buyurdu: Allah'a güzel ve yakışır şekilde ibadet ettiğin için bu sikkeyi sana hediye ettim.[156]

Su ve yemekten önce besmele çeker ve bittiğinde "elhemdulillah" derdi.[157] Allah'ı zikretmeden oturup kalmazdı.

Bir gün bir çiftçiye rastladı onun ellerinin nasır bağladığını görünce ellerinden öptü.

İnsanların itimat edip güvendiği şahıslara saygı gösterir ve bazen idari işleri onlara verirdi.

İyi ve kötü işleri bir tutmazdı. İyiliğe teşvik eder ve yanlışlıklardan dolayı eleştirirdi.

Halkı hidayete kavuşturmak için aşırı alaka göstererek sıkıntıya düştüğü için hakkında ayet nazil oldu.

"Biz, Kur'an'ı sana, güçlük çekesin diye değil, ancak Allah'tan korkanlara bir öğüt olsun diye indirdik." [158]

Toplantılarda insanlara karşı o kadar yumuşak ve sıcak davranırdı. Herkes Peygamber'e (s.a.a) daha yakın olduğunu zannederdi.

Bazen sahabeden bazıları o hazretten düşmanları için beddua etmesini isterdi. Peygamber (s.a.a) kabul etmeyerek şöyle dua ederdi: Allah'ım bu halkı hidayete erıştır.

Mümkün olduğu kadarıyla ona gelen saili reddetmezdi. Hatta bir gün kadının biri çocuğunu Peygamber'in yanına göndererek hazretin gömleğini istemesini söyledi. Çocuk Peygamber'in (s.a.a) yanına vararak gömleği istedi.

Bunun üzerine Peygamber (s.a.a) kendi gömleğini ona verince bu esnada ayet

nazil oldu. “Eli sıkı olma; büsbütün eli açık da olma. Sonra kınanır, (kaybettiklerinin) hasretini çeker durursun.”[159] Bütün her şeyini Allah yolunda infak etmeye hakkın yoktur.

Toplantılarda (meclisin) yukarı ve aşağısı bilinmemesi için bağdaş kurarak otururdu.

Yasaları uygulamakta kimseyi ayırt etmezdi. Bu nedenle tanınmış ve ünlü olan kabileden bir kadın hakkında uygulanması gereken kanunu engellenmesi istenince şöyle buyurdu: Kendi kızım dahi hırsızlık yapmış olsa onun hakkında ilahi hükümleri uygulayım, kanunu uygulamakta asla insanlar arasında fark gözetmem.

Peygamber (s.a.a) daima esirler hakkında tavsiye ederdi. Onun kendisi esir kadın ile evlenince insanların esirlere karşı görüşleri değişti ve sevgileri arttı. Bu nedenle çoğu esirleri Müslümanlar serbest bıraktı. Peygamber (s.a.a) şöyle buyurdu: Onlara kendi yemeklerinizden ikram edin, onları delikanlı diye çağırın, kendi elbiselerinizden onlara giydirin ve üzülmelerine izin vermeyin.

Zengin ve fakire eşit davranırdı. Gereksiz yere tartışma yaratacak sözlerden kaçınır, asla başkalarının ayıplarını aramazdı.

Resul-i Ekrem (s.a.a) ifrat ve tefrite engel oluyordu. Bu konunun daha net bir şekilde anlaşılması için aşağıdaki noktalara dikkatinizi çekmek istiyoruz.

1-Peygamber (s.a.a) birinin çocuğu olduğu halde mirasının tamamını vakfettiğini duyduğunda üzüldü ve şöyle buyurdu: Bu aşırılık doğru değildir.

2-Bazı sahabelerin yemek ve içmeği, uyku ve eşlerini terk ederek ibadete yöneldiklerini duyunca onları çağırıp uyarır ve halkı böyle işlerden uzaklaşmalarını isterdi.

3-Savaşta esir olan kadına eziyet etmek için ölen, kocasının cenazesini yanından götürdüklerini duyduğunda aşırı derece üzüldü ve şöyle buyurdu: Her ne kadar kadın kâfir olsa da düşmanınızdan, Müslümanlara karşı savaşarak esir olduysa ona böyle davranılmamalı ve onunla normal bir esir muamelesi yapılmalıdır. Onu kocasının yanından götürmek aşırılık ve adaletten uzaktır.

HZ. PEYGAMBER'İN (S.A.A) İBADETİ

Hiz. Peygamber'in (s.a.a) kemale ermesinde etki olan tanınmış simalarından birisi onun Allah'a yönelik kulluğu ve ibadetidir. Onun miraca gidişi Onun Salih bir kul olduğundandır.

“Bir gece, kendisine ayetlerimizden bir kısmını gösterelim diye (Muhammed) kulunu Mescid-i Haram'dan, çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksa'ya götüren

Allah noksan sıfatlardan münezzehtir; O, gerçekten işitendir, görendir.”[160] Resul oluşu Salih bir kul olduğu içindir. “Ve şahadet ederim ki Muhammed kulun ve resulündür. “Bunun üzerine Allah, kuluna vahyini bildirdi.”[161]

Ona vahyin inişi kulluğundan dolayıdır. Müzemmil süresinde Peygamber’e (s.a.a) verilen ilk emirler, geceleyin, ya da gece yarısı veya gecenin bir kısmı veya gece yarısından biraz önce veya biraz sonra, kalkıp ibadet etmesidir. “(Gecenin) yarısını (kıl). Yahut bunu biraz azalt. Ya da bunu çoğalt ve Kur'an'ı tane tane oku.”[162]

Aynı sürede Peygamber’e (s.a.a) hitap ederek şöyle buyuruyor: Ey Peygamber; senin gündüzleri gelip gidenin ve işin çok olmaktadır. O zaman geceleyin ibadet ederek ona bağlanmalısın.

Diğer bir ayette şöyle buyuruyor: “Gecenin bir kısmında uyanarak, sana mahsus bir nafile olmak üzere namaz kıl. (Böylece) Rabbinin, seni, övgüye değer bir makama göndereceğini umabilirsin.”[163]

Gece namazı diğer insanlar için vacip değildir. Fakat sünnettir on iki rekâttır, kılınışı şekli için Tam İlmihallere müracaat edebilirsiniz.

HZ. MUHAMMED VE GECE NAMAZI

Gece namazı hakkında özel tavsiyeler edilmiştir. Ona çok faziletler verilmiştir. Bazı işler için her ne kadar, mükâfat olarak iki kat,[164] birkaç kat[165] veya on kat verilse de ancak mükâfatın çoğunluğu Allah yolunda infak edenler içindir.

Kur'an infakın gelişip çoğalması için şöyle buyuruyor: “Allah yolunda mallarını harcayanların örneği, yedi başak bitiren bir dane gibidir ki, her başakta yüz dane vardır. Allah dilediğine kat kat fazlasını verir. Allah'ın lütfü geniştir, O her şeyi bilir.”[166]

Bunun anlamı onun mükâfatı, Allah yolunda tam yedi yüz kat olarak açıklanmıştır. Ama konuyla ilgili, gece kalkıp da namaz kılmaya gelince şöyle buyuruyor: “Yaptıklarına karşılık olarak, onlar için ne mutluluklar saklandığını hiç kimse bilemez.”[167]

Yani bunun mükâfatı yedi yüzden daha çoktur. Beyan edilen bir Hadisi Şerife'e göre: Gece namazı gündüz işlenen günahların affına, rızıkların çoğalmasına, insanın sağlığına ve kabrin aydın olmasına sebep olmaktadır.[168]

Günah işlemek insanı gece namazından alıkoymaktadır.[169]

Her ne kadar Kur'an'da tanın doğuşuna, sabaha, asra, akşama ve gündüze yemin edilmişse de seher vaktine üç kez yemin edilmiştir. “(her şeyi karanlığı ile) örttüğü an geceye.”[170] “Kararmaya yüz tuttuğunda geceye andolsun.”[171] “Dönüp

gitmekte olan geceye (andolsun).”[172]

Ayetlerde gece bitimine edilen yemin seher vaktidir.

Evet, Allah’a yönelik rahat bir ibadet edebilmek için gece ve seher vakitleri en uygun vakitlerdir. Hz. Musa (a.s) otuz gece ve gündüz Tur dağında kalmasına rağmen, Allah onu gece olarak belirtmiştir. Bu en büyük sevabın ve faziletin, ibadetin gece yapılanında olduğunu belirtmektedir.

Kur’an Peygamber’e (s.a.a) gece namaza kalkması için emrediyor.

Evet, bir önder kendi rahatlığını kısıtlayarak geceleri kalkıp rabbine yalvararak üzerindeki sorumluluğu gündüzleri iyi yerine getirebilmesi için Allah ile bağlantı kurmalıdır.

Bu nedenle Resul-i Ekrem (s.a.a) üç kez arka arkaya gece namazı için Hz. Ali b. Ebutalib’e (a.s) vurgu yapmaktadır. Gece namazı senin için (hayırlıdır).[173]

Bir başka hadiste Allah’u Teâlâ Hz. Musa’ya (a.s) şöyle buyuruyor: “Geceleri benimle konuşmak yerine uyumakta olan beni sevdiğini hayal edip, yalan söylemektedir”...[174]

Allah katında geceleyin kılınan iki rekât namaz her şeyden daha üstündür.[175]

HZ. PEYGAMBER’İN (S.A.A) ÖZEL HAYATI

Merhum Allame Tabataba’i büyük eseri, el-Mizan Tefsirinin altıncı cildinin 321. Sayfasından itibaren, peygamberlerin (a.s) siyerini bir konu halinde ayrıntılı olarak ele almıştır, onun bir bölümünü burada değerli okurlarımıza sunuyoruz.

İlahi nimetler az olmasına rağmen, Peygamber (s.a.a) onları çok büyük sayar ve asla kötülemez idi. Dünya çıkarı ve maddiyatı için asla sinirlenmezdi, yüksek sesle gülmezdi, tebessümde bulunurdu. Her kabilenin büyüğüne saygı gösterirdi.

Bir topluma girdiğinde meclisin aşağısında otururdu, (insanlara yük olmaz ve onları incitmezdi) insanlara yönelik öyle bir davranış sergilerdi ki herkes, onun yanında daha çok sevildiğini hissedirdi. Ondan hacetlerinin giderilmesini isteyenlere ya hacetlerini giderir veya güzel bir dille onları yolcu ederdi.

İnsanlar için babalık yapardı ve bütün insanlar onun için aynıydı. Onun bulunduğu toplantı ve meclisler hilim, sabır, doğruluk, emanet ve hayâ meclisiydi, öyle meclislerde sesler yükselmezdi tıpkı Kur’nın buyurduğu gibi.[176] Yaşlılara saygılı ve çocuklara karşı muhabbet ve merhametliydi, eli açık iyi huylu ve güzel davranış sergilerdi, onda kötülük, terbiye dışı hareketler, diğerlerinin açığını aramak, yersiz ve gereksiz şeyleri methetmek yoktu, istemediği şeye karşı eleştirilerine göz

yumardı ve onu görmezden gelirdi.

Hiç kimseyi ümitsiz kılmazdı, boş sözler konuşmaz, tartışmaz ve bunlarla zaman harcamazdı. Kimseyi kötülemezdi, faydalı söz haricinde ağızından bir şey çıkmazdı. İnsanlar güldüğünde gülerdi, övülecek şeylerde onlarla beraber olurdu.

Onu tanımayan ona karşı yanlış konuşan için haktan ödün vermezdi, onun sözünü kesmezdi ama konuşanın sözü doğruluğu aşınca uyarır veya orayı terk ederek konuşmayı keserdi.

Köleler gibi yerde otururdu. Ayakkabısını kendisi koyardı, çıplak bineğe binerdi ve başkalarını da arkasına bindirirdi. Ev halkına üzerinde resim bulunan perdenin kaldırılmasını söylerdi, Allah'tan korktuğu için çok ağlar ve gözyaşı dökerdi, Allah'ı çok zikrederdi, günde yetmiş defa istiğfar ve tövbe ederdi. Herkesten daha çok cömert, doğru, vefalı ve yumuşak huyluydu, yıllık harcamasının dışındakilerin tamamını Allah yolunda infak ederdi.

Fakirlerle oturur, yoksullarla yemek yerdi, eğitim ve öğretim görenlere özen gösterirdi, akrabasına sıla'yı rahim de bulunurdu. Ama onları akraba oldukları için başka insanlardan üstün tutmazdı. Suçluların özrünü kabul ederdi, vaktini boşa harcamazdı. Yorgunluğunu sahabesinin bahçesinde geçirirdi. Kimseyi fakirliği için küçümsemezdi.

Kimseye varlığı için eğilmezdi, geç sinirlenirdi ama çabuk razı olurdu. Nasihati ciddiydi öfkelenmesi Allah içindi, olaylar karşısında Allah'tan yardım isterdi, işi ona bırakır ve kendi güç ve kudretine yaslanmazdı. Bu ayetlerin açık kanıtıydı. Ve dayananlar artık ancak Allah'a dayanmalı.[177] İşimi Allah'a ısmarladım.[178]

Elbisesini kendisi tamir eder, hayvanlarının sütünü kendisi sağardı, kendi ihtiyacını pazardan kendisi karşılardı, kölelerle yemek yerdi. Zenginle de fakirle de tokalaşır ve onlar ellerini çekmeden ellerini çekmezdi, herkese selam vererek şöyle buyurdu: Benden sonra uygulansın diye, Ömrümün sonuna kadar çocuklara selam vermeyi terk etmeyeceğim.

kadınlara da selam verirdi. Meclislerde otururken ayağını uzatmazdı, iki iş arasında seçim yaparken en zor olanını seçerdi, yaslanarak yemek yemezdi, hutbeleri özet olarak okurdu, güzel koku kullanmakla tanınırdı, sofradayken etrafına elini uzatmaz, kendi önünden yemek yerdi, suyu üç defada içerdi, herkese aynı bakardı, bazen şaka yapardı ama hak dışında konuşmazdı.

Bir gün Arab'ın biri Peygamber'e (s.a.a) hediye getirip parasını istedi, Peygamber (s.a.a) gülümsedi. Hz. Peygamber (s.a.a) hüznü olduğu zaman şöyle buyurdu: Keşke o Arap yine gelseydi. otururken kibleye doğru otururdu. Kendisi bineğe bindiğinde kimsenin yaya gitmesini istemezdi onu ya bindirir veya şöyle buyururdu: Sen benden önce git belirli bir yerde buluşalım. Kimseye karşı kin

tutmaz, kendisine karşı yanlış yapanı affederdi. Dostlarını üç gün görmeyince onları sorurdu, yolculukta olduklarında haklarında dua ederdi. Hasta olanlar ziyaret ederdi.

Enes şöyle diyor: Dokuz yıl Hz. Peygamber'e (s.a.a) hizmetçi oldum, bir defa bile bana niçin öyle veya böyle yaptın dediğini hatırlamıyorum. Hatta hanımları yaptığım bir iş için beni kınadıklarında şöyle buyururdu: Onu bırakın! böyle mukaddermiş, insanları saygılı bir şekilde seslerdi, çocuklara da aynı şekilde davranarak onları cezp ederdi, huzuruna getirilen hediyeden yerdi, sadaka yemezdi. Güneş doğduktan sonra iş yapmak için evden çıkardı.

Bıyık ve tırnaklarını keserek gömerdi, sürmeye, kokuya, beden temizliğine ve vücuttaki fazlalık tüyleri hamam otuyla yok etmeye önem verirdi. Kokuya yapmış olduğu harcama yemeğe yapmış olduğu harcamalardan daha fazlaydı. Cuma günü güzel koku bulamayınca hanımının başörtüsünü alarak onu ıslatıp eline ve yüzüne sürüyordu, böylece ondaki güzel kokuyu kendisine ulaşmasını sağlıyordu. Ramazan Bayramında ilk önce hanımlarına daha sonra kendisine güzel koku sürerdi ve bedene sürülen yağlardan da kullanırdı.

Yolculuk için Perşembe gününü seçerdi ve yolculuk esnasında misvak, ayna ve esansını yanında götürürdü. Yolda yürürken normal yürürdü. Yolculukta yokuş aşağı inerken "Lailahe illellah" derdi ve rampa çıkışında, tekbir getirirdi, yolculukta mesken edindiği yeri terk etmeden önce iki rekât orda namaz kılıp şöyle buyururdu:

Yerin bu parçası namaz kıldığıma şahit ve tanık olsun. Müminleri yolculuk için uğurlarken şöyle dua ederdi: Allah yol azığı olarak size takvayı versin ve sizi hayra doğru yönlendirsın ve her açıdan mutlu olup iyi vakit geçiresiniz. Dünyadaki dininiz sağlam olsun, eli dolu ve sağlıklı geri dönün.

Yeşil ve beyaz elbiseye karşı neşeliydi. Cuma günleri için özel elbisesi vardı, sarığını başına koyar, yüzüğünü sağ parmağına takardı. Elbiseyi sağ taraftan giyinir soldan çıkarırdı ve şöyle buyururdu: Allah'a şükürler olsun ki beni giyindirerek güzel olmamı sağladı. Kendisine yeni elbise aldığı anda eskisini yoksula vererek şöyle buyururdu: Her kim, Allah için elbisesini bir yoksula verir o yoksul elbiseyi giydiği müddetçe Allah onu (elbise vereni) koruma altına alır.

Hasırda uyurdu, elbiseleri pamuktandı, özel günlerde yünden giyiniyordu uykudan kalkınca, Allah'a secdeye giderek şöyle buyururdu: Benim göz nurum namazda ve hoşnutluğum hanımlarımla konuşmaktadır. Kendi neslinin (Hasan ve Hüseyin -a.s-) doğumunun yedinci gününde akike eder (saçlarını keser) ve onların kesmiş olduğu saçın ağırlığı kadar fakire gümüş verirdi. Hz. Ali (a.s) buyurur: Hz. İsa (a.s) her ne kadar zahit idiyse, Hz. Peygamber (s.a.a) ondan daha zahit idi.

Misafir olduğu zaman hatta kölelerin bile davetlerine icabet ederdi, iki lokma arasında Allah’a şükür ederdi, sofrada hurma olduğuunda yemeye hurmayla başlardı. Yemekten sonra dişlerini temizlerdi, su içerken besmele çekerti, suyu üflemezdi. Yemekten önce iyice ellerini yıkardı, çok sıcak yemekten sakınırdı, (halktan görüşmeden önce) soğan ve sarımsak yemezdi.

Yalnız başına yemek yemezdi. (Başkalarını misafir ederdi.) Kurban Bayramlarında iki kurban keserdi, birisi kendisi ve diğeri ümmetinden kurban kesemeyenler için. Cenaze olduğuunda çok hüznü olur ve az konuşurdu. Çok az suyla abdest alırdı,[179] üç kilo suyla gusül (boy abdesti) alıyordu. Peygamber’in (s.a.a) misvakı hep yanında hatta yastık altında bulunurdu. Sünnet namazı farz namazların iki katıydı. Gece namazına kalkınca gökyüzüne bakarak Al-i İmran suresinden son ayetleri okurdu.

Ramazan ayında sünnet namazlar’a ağırlık veriyordu. Onunla işi olan birisi yanında oturduğuunda, namazı kısa kılarak onun ihtiyacını gidermeye çalışıyordu.

Ramazan ayının son on gününü mescitte geçirirdi. Bir yıl Ramazanda onu yapamadığında gelecek Ramazanda onun iki katını camide geçirirdi.

Ramazanın son on gününde yatağını toparlardı ve uyumazdı.

Ramazanın yirmi üçüncü (kadir) gecesinde ailesinin uyumaması için yüzlerine su dökerdi. Hz. Fatıma’yı (s.a) da uyutmaz ve şöyle buyururdu: Zavallı kimse bu gecenin hayrından mahrum olandır.

Şimdiye kadar yazdıklarım el-Mizan Tefsir kitabının altıncı cildinden alınan hadislerdir. Tabii ki bu Peygamber’in (s.a.a) davranışlarından alınmış olan birkaç örnektir. Ama o hazretin eşiyle, komşusuyla, dostuyla, düşmanıyla, fakirlerle, zenginle, münafıkla, müşrikle, padişahlar ve ülke yöneticileri ve liderleriyle olan siyeri ve o hazretin tebliğı ve rehberlik siyerini ayriyeten, ayetlerden, hadislerden ve tarihten elde etmek gerekir.

Biz Allah’ın lütfüyle daha ağırlıklı olarak Kur’an ayetlerinden ve hadisi şeriflerden o hazretin siyerini araştırıp yazdık. Ve o hazretin şahsi ve ferdi siyerini herkes görerek ve okuyup anlayarak kendi davranışını, konuşmasını, ahlakını, onunla karşılaştırarak kendisine not versin ve eğer her ne kadar ondan uzak kalmış ise bir o kadar Allah’tan özür dileyip istiğfar etsin.

HZ. PEYGAMBER’İN (S.A.A) İNSANLAR GİBİ OLDUĞUNU GÖSTERMESİ

Resul-i Ekrem (s.a.a), onlar gibi birisi olduğunu ancak kendisine Allah tarafından vahiy’in indiğini haber vermek için görevlendirilmiştir. Bunun haricinde benden bir şey beklemeyiniz. Bu konuyla ilgili birkaç noktaya dikkat ediniz.

1-“De ki ben sizin gibi bir insanım.”[180]

2-“De ki: "Ben kendime bile Allah'ın dilediğinden başka ne bir zarar ne de bir menfaat verme gücüne sahibim.”[181]

3-“Sana kıyameti, ne zaman gelip çatacağını soruyorlar. De ki: Onun ilmi ancak Rabbimin katındadır. Onun vaktini O'ndan başkası açıklayamaz. O size ansızın gelecektir.” Sanki sen onu biliyormuşsun gibi sana soruyorlar. De ki: Onun bilgisi ancak Allah'ın katındadır; ama insanların çoğu bilmezler.”[182]

4-“De ki: Ben peygamberlerin ilki değilim. Bana ve size ne yapılacağını da bilmem. Ben sadece bana vahyedilene uyarım. Ben sadece apaçık bir uyarıcıyım.”[183]

İslam Peygamber'i (s.a.a) bir taraftan Allah vahyinin gelmesine sabırsızlanır iken, diğer taraftan da Allah'ın ayetlerinin tamamını kadir gecesini aldığı için, Cebrail (a.s) ağır ağır okuduğunda Peygamber'i (s.a.a) yanına çağırıyordu. Allah ona sipariş etmişti, ayetlerin inişi bitmeden Kur'an okumakta acele etme ve Allah'tan ilminin çoğalmasını iste. Bu sipariştan kaç nokta elde edinmektedir.

1-Vaad edilen emir olmadığında telaşlanarak acele etmeye gerek yoktur. Dolayısıyla Kur'an'da bazı ayetler hızlı olmaya ve öncelikli olmaya çağırarak. “Rabbimizin bağışına ve takva sahipleri için hazırlanmış olup genişliği gökleri ve yer kadar olan cennete koşun!”[184]

Ve acele etmekten uzak tutmaktadır: (Resulüm!) onu (vahyi) çarçabuk almak için dilini kımıldatma.[185]

2-İlim öğrenmenin sonu ve mezun olmanın da anlamı yoktur. Zira Allah Peygamber'i (s.a.a) Allah'tan daha fazla ilim istemekle görevlendirmektedir.

3-Gerçek ve hakiki ilim Kur'an'dır. zira bu ayette Kur'an okunması için acele edilmesi isteniyor. Daha sonra buyuruyor: Böylece Kur'an ayetlerinin ilahi ilimlerle dolu olduğu anlaşılmaktadır.

4-Terakkilerde fazla istemek bir değerdir. Dünya malı ve makamı için hırslanmak ise benimsenmemiştir. Ama ne kadar fazla ilim tahsil edilirse o kadar iyidir.

5-İlmin çoğalması insanın kapasitesinin çoğalmasıyla değer kazanır. Eğer insanın algılama kapasitesi sınırlı ve bilgin olursa bilgiyi kendisiyle beraber getirir. Bunun için Kur'an buyuruyor: Yani beni ilim ile yücelt. Aksine ilmimi çoğalt söylemiyor. İnsanların işlemiş oldukları cinayetlerin çoğunluğu ilimin ehlinde ve layık olmayan insanlarda bulunmasındandır.

HZ. PEYGAMBER'İN (S.A.A) TEBLİĞ METODU

Şuara suresinin 214. Ayeti nazil olduğunda Resul-i Ekrem (s.a.a) yakınlarını, akrabalarını ve dostlarını misafir ederek yemekten sonra konuşma yaparak onlardan şirk ve puta tapmaktan uzak olmalarını istedi.

Evet, bu davet Atifeli ve güzellekle olmalıdır. Çünkü evvela yakınlarının daveti kabul etmeleri diğerlerinin kabullenmesine ön hazırlıktır. İkincisi ise insan yakınlarından dolayı daha çok sorumluluk altındadır. Akrabalık derecesi insanları kötü şeylerden uzaklaşmaya engel olmamalıdır.

Misafirlerin sayısını kırk beş kişi olarak söylüyorlar. Ama Ebuleheb yanlış ve doğru olmayan sözlerle toplantıda huzursuzluk çıkarttı. Peygamber (s.a.a) bir başka tarihte misafir ederek yemekten sonra risalet mesajını iletti.

Sadece Hz. Ali (a.s) Peygamber'in (s.a.a) sözlerini kabul ederek o hazrete iman ettiğini açıkladı. Peygamber (s.a.a) Hz. Ali'nin (a.s) hakkında şöyle buyurdu: Bu (Hz. Ali-a.s-) benim kardeşim, vasım, halifem ve vezirimdir. Sizler onun sözünü dinleyin ve ona itaat edin.[186]

İslam Peygamber'i (s.a.a) üç yıl gizli tebliğ ettikten sonra bu ayet nazil oldu: "Sana emrolunanı açıkça söyle ve ortak koşanlardan yüz çevir! (Seninle) alay edenlere karşı biz sana yeteriz."[187]

İslam Peygamber'i (s.a.a) davetini Sefa dağının eteğinde ve mescidi Haram'ın yanında açıklayarak şöyle buyurdu: Eğer benim davetimi kabul ederseniz hükümet ve dünya izzetiyle ahiret sizinledir. Ama onlar alay edip Ebutalib'in (a.s) yanına gelerek Muhammed bizim gençlerimizi aldatmaktadır dediler. Eğer para, kadın ve makam istiyorsa verelim dediler.

Peygamber âmâcasına şöyle buyurdu: Benim sözüm ilahi mesajdır ve ben asla vazgeçmeyeceğim. Kâfirler Ebutalip'den Muhammed'i onlara teslim etmesini istediler ama o kabul etmedi.[188]

Allah Teâlâ olaylara karşı Peygamber'ini korumayı vaat etmiştir. Onlar senin işinde tesir edemezler.

İslam Peygamber'i (s.a.a) insanları vahdete davet etmekte öncüydü, Bazı hedeflere ulaşmakta engelolmamak gerekir karşı tarafın doğru olan akide ve inançlarına saygı göstermeliyiz ve tebliğin yollarından bir de ortak olan şeylere davet etmektir.

Buna göre Resul-i Ekrem (s.a.a) kitap ehlini (Yahudi-Hıristiyan) ortak noktalarda birlikte hareket etmeğe davet ediyor.

"(Resulüm!) de ki: Ey ehli kitap! Sizinle bizim aramızda müşterek olan bir söze geliniz: Allah'tan başkasına tapmayalım. O'na hiçbir şeyi eş tutmayalım ve Allah'ı

bırakıp da kimimiz kimimizi ilahlaştırmayın. Eğer onlar yine yüz çevirirlerse, işte o zaman: Şahit olun ki biz Müslümanlarız! Deyiniz.”[189]

Medine büyüklerinden ikisi Mekke’ye Peygamber’in huzuruna geldiler. Hazret Enfal suresinin 151-152. Ayetlerini onlara okudu. O iki kişi Müslüman olarak kendilerine bir tebliğci istediler. Peygamber (s.a.a) Neseb b. Emr-i onlar ile beraber Medine’ye gönderdi. Medine’de İslam’ın tebliğ edilmesinin başlangıcı oldu.

Eğer bu iki ayetin içeriğine bakarsak o zaman Peygamber’in (s.a.a) tebliği siyerinin başlangıçta davetin külliyatını açıklamakla olduğunu ve bunun hemen akıl, fitrat ve salim vicdan ile uyum sağladığını görebiliriz. Bu semavi dinlerin ortak olduğu bir konudur. Zira Tevrat’ın 30. Cüzünde bu iki ayetin içeriği geçmektedir.

Evet, davetin başlangıcı kolay ve basit olmalıdır. Her vicdanın, aklın ve fitratın benimsediği şekilde açıklanmalıdır. Ama acaba Enfal suresinin iki ayetinin içeriği neydi? Şirkten, insan öldürmekten, çocuğunu öldürmekten, malda eksik tartmaktan, adaletsizce konuşmaktan, şirki ve küfrü konuşmaktan, yetim malı yemekten, uzak tutmak ve alıkoymaktır ve karşısında anne babaya saygı, ahde vefa, imkân dâhilinde teklife amel etmektir.

Günümüzde dalında doktora (belgesi) olanlar vardır. Bir de Kur’an’ın nur sofrasına oturup bakalım Allah Teala hangi yılda insanın hidayete kavuşması için nasıl bir emir vermiştir. Eğitimin, öğretimin ve öğrenmenin nasıl olduğunu vahiy’den alalım. Örneğin hadisi şeriflerde, çocuk eğitimiyle ilgili , çocuğun ne zamana kadar serbest bırakılacağı, üç yaşından sonra ona öğretilecek kelimenin ne olacağı, bir müddet geçtikten sonra öğreneceği kelimenin ne olduğunu anlayacağını, büyükler içinse davetin nasıl olacağını, Firavun gibi serkeşlerle nasıl bir söz ve davranışla konuşulması gerektiğini ve sözün içeriğinin nasıl olması gerektiğini bilmek gerekir.

Evet, zaman ve mekân şartlarına dikkat ederek ayetlerin nazil sebepleri bizim yüce uzmanlarımız için hem psikolojik eğitim ve hem de öğretimdir.

HZ. PEYGAMBER’İN (S.A.A) UYGULAMALI SİYERİ

Resul-i Ekrem’in (s.a.a) Medine’deki ilk işi mescit yapmaktır. Mescit, İbadetin, vahdetin, danışmanın, hizmet ve hüküm vermenin ve büyük kararlar almanın merkezi idi. Mescit ekseni ve namaz, bütün peygamberlerin (a.s) siyerinden görülmektedir. Allah Teâlâ ilk önce kara parçası olarak Kâbe’yi ve daha sonra yeryüzünü onun altında yaymaya başladı.

Mescidin yapılmasında Peygamber’in (s.a.a) kendisi çalışıyordu, herkesin, mescidin yapılmasında katkısı bulunsun diye kadınların bu işe iştirak edebilmelerini sağladı. Bu mescit, hurma ağacından oluşmuş on sütun üzerinde kurulmuş ancak bütün dünyayı titretiyordu.

Hiz. Peygamber'in(s.a.a) uygulamalı siyerlerinden birisinde kardeşlik uygulamasıdır. Biz de bu konuyla ilgili olan Hucûrat suresinin onuncu ayeti kerimesinin Nur Tefsir'indeki açıklamasını getiriyoruz.

Hiç şüphe yok ki inananlar ancak kardeşlerler, artık kardeşlerinizin arasını bulun, barıştırın, uzlaştırın onları ve çekinin Allah'tan da rahmete kavuşmuşlardan olun. Bu ayet müminlerin birbirleriyle olan ilişkilerini iki kardeş arasında olan ilişki olarak belirtmiştir burada birkaç nokta saklıdır. onlardan:

a)-İki kardeşin dostluğu tek taraflı değil belki karşılıklıdır.

b)-İki kardeşin dostluğu derin ve kalıcıdır.

c)-İki kardeşin dostluğu fitrat ve tabiat üzerinedir, dünya malı için değildir.

d)-İki kardeşin kökü ve aslı birdir.

e)-Kardeşliğe gönül verip yönelmek, hatalara göz yummaktır.

f)-(Kardeş kardeşin) sevincini ve üzüntüsünü paylaşandır.

Günümüzde sevgi ve dostluğu belirtmek için hemşeri, vatandaş, köylüm, dostum, arkadaş kelimeleri kullanılmaktadır, ama İslam kardeş kelimesini kullanmaktadır ki (kardeş kelimesi) bunların tamamından daha üstündür.

Bir hadisi şerifte iki din kardeş birbirini yıkayan iki ele benzetilmiştir.[190]

Bu ayette ve önceki ayette de barış sağlayın emri üç kez tekrarlanmıştır. İslam'ın toplumda ve insanlar arasındaki barışa vermiş olduğu önemi vurgulamaktadır.

Bundan bir önceki ayette ise adil bir şekilde barış sağlayın buyurdu. Bu ayette ise barış sağlarken Allah'tan sakının buyurmaktadır.

Sizi arabulucu olarak seçtiklerinde Allah'ı göz önünde bulundurarak hüküm verin. Sizin hükmünüz diğerine haksızlıkla sonuçlanmasın.

HZ. PEYGAMBER (S.A.A), DOSTLUK VE KARDEŞLİK

İslahatı kökten başlatmak İslam'ın özelliklerindendir. Örneğin ayeti kerimede buyuruyor: "Bütün izzet ve üstünlük Allah içindir." [191] Neden izzetli olabilmek için başkalarının peşinde gidiyorsunuz? Ve diğer bir ayette buyuruyor: "Bütün kudretler Allah'tandır." [192] Neden her saat diğerlerinin etrafında dönüyorsunuz?

Kişiler ve toplumun ıslahı için hepiniz barış içinde yaşayın, insanların düşünce ve itikadı (inanç) görüşleri temelden ıslah edilmelidir. Dostluk ve kardeşlik kelimelerini yaymak İslam'ın özelliklerindendir.

İslam'ın başlangıcında İslam Peygamber'i (s.a.a) 740 kişiyle Nuhayle bölgesindeyken Cebrail (a.s) nazil oldu buyurdu: Allah Teâlâ melekler arasında kardeşlik akdi okudu, bunun üzerine O hazrette sahabeler arasında kardeşlik akdini okudu. Böylece herkes bir başkasıyla kardeş oldular.

Ebubekir ile Ömer, Osman ile Abdurrahman, Selaman ile Ebuzer, Talha'yla Zübeyr, Masab ile Ebu Eyyüb Ensari, Hamza'yla Zeyd b. Haris, Bilal ile Ebu Raddal, Cafer'i Teyyar ile Meaz b. Cebel, Mikdad ile Ammar, Ayşe'yle Hafsa, Ümmü Seleme'yle Safiyye ve Resul-i Ekrem'in kendisi Hz. Ali'yle (a.s) kardeşlik akdi okuyarak kardeş oldular.[193]

Aralarında kardeşlik akdi okunmuş iki sahabe Abdullah b. Ömer ile Ömer b. Cumuh Uhud Savaşında şehit düştüklerinde Hz. Peygamber (s.a.a) onların birlikte defin edilmelerini buyurmuştur.[194]

Soy kardeşliği bir gün ayrılabilir. "Sura üflendiği zaman artık aralarında akrabalık bağları kalmamıştır; birbirlerini de arayıp sormazlar." [195]

Ancak din kardeşliği kıyamete kadar kalıcıdır. Biz, onların gönüllerindeki kını söküp attık; onlar artık köşkleri üzerinde karşı karşıya oturan kardeşler olacaklar.[196]

Kardeşlik bağı yalnız erkekleri kapsamamaktadır. Ayrıca bu tabir kadınları da kapsamı içerisine almaktadır. "Ve eğer erkek ve kız kardeşlerse..."[197]

Bilinmesi gerekir ki kardeşlik ve dostluk yalnızca Allah rızası içerisinde olmalıdır. Eğer birileri dünya için dost ve arkadaş olursa umduklarına kavuşamazlar kıyamet günündeysen düşman olurlar.[198]

Konuyla ilgili Kur'an şöyle buyuruyor: "O gün, Allah'a karşı gelmekten sakınanlar dışında, dost olanlar (bile) birbirlerine düşman kesilirler." [199] Kardeş olmaktan daha önemlisi onu korumaktır. Hadisi şerifte din kardeşlerini terk edenlerden ciddi bir şekilde tenkit edilmiştir. "Ve kardeşlerin senden uzak olurlarsa sen onlara yakın ol." Diye tavsiyede bulunulmuştur.[200]

Hz. İmam Cafer-i Sadık (a.s) şöyle buyuruyor: Mümin müminin kardeşidir, bir bedene benzer eğer onun bir parçası acırsa diğerleri de onu hisseder.[201]

İranlı büyük şair, Saadi Şirazi Bu hadisi şiire dökerek şöyle der:

Âdemoğulları tek vücut uzvudurlar

Ki, yaratılışları aynı mücevherdendir

Eğer uzvu ağırırsa bir gün

Elbet öteki uzuvlar rahat kalamazlar

Sen ki başkasının üzüntüsünden uzaksın

Adını insansın diye adlandırmazlar

KARDEŞLİK HAKLARI

Resul-i Ekrem (s.a.a) şöyle buyuruyor: Müslüman'ın Müslüman üzerinde hakları vardır. Herkes o haklara uymalıdır. O haklar şunlardan ibarettir:

- 1-Onun sırlarını saklı tutmak
- 2-Kardeşini af ederek ona şefkatli davranmak
- 3-Yanlışlarını düzeltmek
- 4-Mazeretini kabul etmek
- 5- Onu kötülere karşı korumak
- 6-Onun için hayırlı olanını istemek
- 7-Ona vermiş olduğu vaatleri yerine getirmek
- 8-Hastalandığında onu ziyaret etmek
- 9-Cenazesinde hazır bulunmak
- 10-Hediyelerini ve davetini kabul etmek
- 11-Hediyelerini karşılıksız bırakmamak
- 12-Çalışmalardan dolayı teşekkür etmek
- 13-Yardımcı olmak
- 14-Namusunu korumak
- 15-İhtiyacını gidermek
- 16-Sorunlarını gidermek
- 17-Selamını cevaplamak
- 18-Sözüne ve söylediklerine saygılı olmak

19-Hediyesini en iyisinden almak

20-Yeminine inanmak

21-Dostuyla dost olmak

22-Olaylara ve zorluklara karşı onu yalnız bırakmamak

23-Kendisi için istediklerini onun içinde istemek[202]

KURÂN-I KERİM IŞIĞINDA PEYGAMBERİMİZİN AHLÂKÎ KURÂN-I KERİM IŞIĞINDA PEYGAMBERİMİZİN AHLÂKÎ

Resul-i Ekrem (s.a.a) kardeşlik ayetini “Müminler kardeşlerdir.” okuduktan sonra şöyle buyurdu: Müslümanların kanı aynıdır. Eğer birisi ona sığınak ve güvence veriyorsa diğerleri de o hale bağlı kalmalıdır. Herkes ortak düşman karşısında birlik içinde olmalıdırlar.[203]

HZ. PEYGAMBER’İN (S.A.A) SAVUNMA

DALINDAKİ GÜÇLÜ SİYERİ

Allah Kur’an’ı Kerimde şöyle buyuruyor: “Onlara (düşmanlara) karşı gücünüz yettiği kadar kuvvet ve cihad için bağlanıp beslenen atlar hazırlayın, onunla Allah’ın düşmanını, sizin düşmanınızı ve onlardan başka sizin bilmediğiniz, Allah’ın bildiği (düşman) kimseleri korkutursunuz. Allah yolunda ne harcarsanız size eksiksiz ödenir, siz asla haksızlığa uğratılmazsınız.”[204]

İslam Peygamber’inin (s.a.a) siyeri ayeti kerimede açıktır. Hz. peygamber, (s.a.a) Yemende bir silahın üretildiği haberini alır almaz sahabeden birini silahı temin etmek için yemene gönderdi. Ümmetin her şeyi bilmesi ve düşmana karşı hazırlıklı olması için, at binme ve ok kullanma gibi yarışlar düzenleyerek başarılı olanları mükâfatlandırıyordu.

Müslümanlar her açıdan bütün imkânlarıyla hazırlıklı olmalıdırlar ve İslam devleti de elindeki bütün var olan imkânlarıyla kendisini korumak, Allah’ın ve kendisinin düşmanlarını korkutmak (caydırıcı olmak) kastıyla savunma alanındaki bütçesini temin etmelidir.

Müslümanlar her türlü eğitimi almalı ve en son gelişmiş teknolojilerden yararlanmalıdırlar. Bütün askeri, siyasi ve propaganda hazırlıklarını düşmanın yüreğine korku salmak için yapmalıdırlar. Hadisi şerifte şöyle buyuruyor: Saçınızı ve sakalınızı boyayarak İslam’ın ordusu yaşıldır sözü söylenmesine imkân tanımayın.

Evet, konuşarak anlaşmak her yerde geçerli değildir. Düşmanı korkutmak ve saldırmasından caydırmak için bayanlar bile askeri eğitim görebilirler, askeri açıdan çok güçlü olmak gerekir ki düşman saldırı düşüncesinde bile girmemelidir.

Vahdet ve birlik içinde olmak ve düşmana karşı yekvücut olmak gerekir. Zira tefrika olunca Müslümanlar güçlenemez ve düşmanı korkutamazlar.

İslam'ı açıdan bütün Müslümanlar askerdirler ve askeri açıdan ise halkla beraber savunmaya hazır olmalıdır.

Şunu çok iyi bilmemiz gerekir düşmanlarımızın tamamını tanımıyoruz ve bazıları ateşin toprağın altında saklandığı gibi iyi bir fırsat arıyorlar bu konuyla ilgili Kur'an şöyle buyuruyor: "Sizin bilmediğiniz Allah'ın düşmanları" bu nedenle fakat hazırda bulunan düşman için harcama yapmamalıyız, ileriye yönelik çıkabilecek düşmanlar içinde hazırlıklı olmalıyız.

Savaşta yardımlaşmaları hafife olmamalıyız. Maddi yardım haricinde, haysiyet, bilgi ve kültürel yardımlaşmada gerekir, ayeti kerimedeki "Allah yolunda ne harcarsanız", bölümü mutlaktır ve her şeyi kapsamaktadır.

Bilindiği gibi hazırlıkların ve yardımlaşmaların tamamı Allah yolunda ve onun rızası için olmalıdır. Gösteriş ve birilerinin çıkarı için olmamalıdır. Enfal suresinin 60. Ayetin sonunda buyuruyor: "Bütün harcamalarınız, askeri hazırlıklarınız ve desteklerinizin karşılığı tamamıyla size dönecektir ve siz asla zulme uğramayacaksınız." Zira kudretli, izzetli ve özgür olmanızla beraber ekonomik durumunuzda iyi olacaktır.

HZ. PEYGAMBER (S.A.A) VE ASKERLER

Düşmana karşı cihad edip savaşmak zor olduğu için halk tarafından imanlı ve sabırlı olmaya ve önderler tarafından tebliğ ve teşvik etmeye ihtiyaç vardır. Allah Teâlâ Kur'an'da Peygamber'ine (s.a.a) şöyle buyurur: Ey Peygamber! Müminleri savaşa teşvik et. Eğer sizden sabırlı yirmi kişi bulunursa, iki yüze (kâfire) galip gelirler. Eğer sizden yüz kişi olursa, kâfir olanlardan bin kişiye galip gelirler. Çünkü onlar anlamayan bir topluluktur.[205]

İslam'ın başlangıcında iman ve sabır ruhunun oluşu bilinçli olma ve Peygamber'in (s.a.a) teşviki neticesinde emsali olmayan bir İslam ordusu oluşmuştur.

Bedir savaşında düşmanın 1000 askeri karşısında 313 kişi, Uhud Savaşında 3000 asker karşısında 700 asker, Mute Savaşında 100.000 asker karşısında 10.000 asker düşman ile savaşmışlardır. İslam Peygamber'i (s.a.a) Allah'ın "insanları cihada teşvik et" emrine uyarak Müminleri cihada teşvik ediyordu.

Allah Teâlâ şöyle vaatte bulunmuştur: Yirmi sabırlı mümin iki yüz düşmana karşı ve

yüz asker bin askere karşı zafere ulaşacaklardır. Allah Teâlâ bu tür vaatlerde bulunarak Müslümanlara destek çıktı.

Buradaki zafer vaadi kelimesinden üç ayrı zafer anlaşılmaktadır:

Müslümanlar için “İnanlar ve sabırlı olanlar”

Kâfirler için ise “Anlamazlar” tabirini kullanmıştır. Müslümanlar bu tabirleri derin düşünmelidirler.

Bu nedenle Müslümanlar imanlı ve sabırlı olup derin düşündüklerinde zafer elde edebilirler.

Hatırlamamız gerekir ki Allah Müslümanlarda zaaf görünce hafiflik getireceğini belirterek buyuruyor: “Şimdi Allah, yükünüzü hafifletti; sizde zayıflık olduğunu bildi.”[206]

Her ne kadar topluluğunuz çoktur ama sizin ruhunuz zayıfladığı için askeri gücünüzde on kattan iki kata indi. Ancak imanlı olduğunuz için kâfirlerin iki katı olun. En azından yüz kişiniz iki yüze galip gelsin ve bin kişi iki bin kişiye galip gelmelidir.

Evet, bazen yöneticilik ve müdüriyete şartların değişiminden dolayı, konulan yasaklarda değişebilir ve bu değişime sebebiyet veren imanının iniş ve çıkışıdır ve bu Allah’ın elindedir.

Hicretin sekizinci yılında İslam Peygamber’i (s.a.a) Medine’den asker çıkararak Mekke’yi fethetti. Putları kırdı, aynı zamanda en güçlü düşmanını da affetti ve hatta kendisini zehirleyerek öldürmek isteyen kadını da bağışladı.

Sefvan adında birisi beni Umeyye kabilesinden ve putperestlerin büyüklerindendi. Mekke’ye 80 kilometre uzaklıkta bulunan Cidde’ye firar etti. Bazıları Allah Resulü’nün (s.a.a) yanına gelerek onun için güvence istediler.

Hazret onun güvence altında olup Mekke’ye dönebilmesi için sarığını ona gönderdi. Sefvan Cidde’den dönerek Peygamber’in (s.a.a) huzuruna geldi ve dedi: Düşünebilmem için bana iki ay fırsat verin. Peygamber (s.a.a) dört ay ona süre verdi. Sefvan sürekli Mekke’ye gelerek Peygamber’in (s.a.a) yanında oturuyordu ve böylece İslam dinine ve önderi olan Peygamber’e (s.a.a) kendisini yakın görerek Müslüman oldu.

Tövbe suresinin altıncı ayetinde düşmanı himaye etmek ve ona sığınma hakkı vermekle ilgili söz etmektedir. İslam fıkhi da düşmanı himaye etmekle ilgili konuyu geniş çaplı olarak ele almaktadır. Burada o konuya girmeyi gerek görmüyoruz.

HZ. PEYGAMBER(S.A.A) VE BARIŞ (SULH)

İslam Peygamber'i (s.a.a) Allah tarafından görevlendirilmişti. "Eğer onlar barışa yanaşırlarsa sen de ona yanaş."[207]

İslam savaştan yana olmadığı gibi kendi güç ve kudretinden de suiistimal etmez ve barış önerisini kabul eder. Ancak sulh önerisi düşmandan gelmesi için Müslümanlar çok güçlü olmalıdırlar.

Barışı kabul veya reddetmek ise lidere bağlıdır. Barışın sağlıklı oluşunda kuşku duyarsa o zaman Allah'a tevekkül etmelidir. Hz. Ali'nin de (a.s) (Mısır valisi olarak atadığı) Malik-i Eşter'e yazdığı gibi: Düşmanın barış önerisini reddetme! Ama barıştan sonra düşmanın hilesine karşı dikkatli ol ve düşmana gafil düşme! Zira bazen düşmanın yakınlık göstermesi gafil düşürmek içindir.

HZ. PEYGAMBER (S.A.A) VE MÜDÜRİYET

Allah'ın emri emanetti sahiplerine geri vermek ve insanlar arasında hüküm verirken adaletli olmaktır.

Hız. Ali'nin (a.s) de Nehc'ü'l-Belaga kitabının beşinci mektubunda belirttiği gibi; hükümet yönetiminde görevlenmek insanların üzerinde olan bir ilahi emanettir. Peygamber'in (s.a.a) siyerindeyse her sorumluluğu ehline vermektir. Bazen sorumluluğu ehli olmayana verdiğinde Allah tarafından vahiy gelirdi ve Hız. Peygamber'de (s.a.a) onu görevden alıyordu.

Ebubekir'e vermiş olduğu görev gibi; Beraat (tevbe) suresi nazil olduğunda Peygamber (s.a.a) onu Mekkelilere okuması için Ebubekir'i görevlendirdi. (Ebubekir'i görevlendirmesi yaşlı olmasından dolayıdır.

Çünkü yaşlılara fazla hassasiyet göstermezlerdi.) Ama Ebubekir Mekke'ye yaklaştığında Cebrail (a.s) vahiy getirdi Beraat ayetlerini[208] okuyacak şahıs Peygamber (s.a.a) ailesinden olmalıdır. Peygamber (s.a.a) vahiy aldıktan sonra Hız. Ali'yi (a.s) görevlendirdi. Hız. Ali (a.s) Mekke yolunun yarısında Ebubekir'den alarak Mekke'ye varıp ayetleri müşriklere okudu.[209]

Hadisi şeriflerde emaneti sahiplerine vermek (özelikle sorumluluk ve görevi layık olana vermek.) gerçek İslam'ın göstergesindendir ve bizlere de söyleyen şahısın fazla namaz kılmasına, oruç tutmasına, hacca gitmesine, geceleri ibadet ederek ağlmasına, rükû ve secdeleri uzatmasına bakmayın belki şahısın konuşmalarındaki doğruluğuna ve emaneti sahibine eda edip etmeyeceğine bakmalıyız.

Elbette insanın hedefi ve niyeti doğru olursa ve kendisi ile Allah'ının arasında var olan irtibatı ve bağlantısını islah ederse ve ortada particilik, hemşericilik,

siyasetçilik ve görevi kötüye kullanmak olmazsa Allah'ın Muhammed suresinin ikinci ayetinde buyurduğu gibi, Şahıslara görevlerini vermiş olursa kötülükleri ve hurafeleri telafi ve kendi aralarında ıslah ederler.

Günümüzde bazıları müdüriyet ezeli, uzmanlığı ve başarılığı ise imanları olması ve insanların itaat etmelerine ise tehlikelerle mümkün olacağını bilmektedir. Ama Peygamber'in (s.a.a) müdüriyet ve idarecilikteki siyeri, ahlaklı olmak, yumuşak davranmak, kaba olmamak, inatçı olmamak, övmek, görevlenmek ve imtiyaz sahibi olmak idi.

Aziz Peygamber (s.a.a) her ne kadar köleyle oturuyor, koyun sağıyor, fakirlerle yemek yiyor, katıra biniyorduysa da konuşma yaparken, insanları o kadarın dikkatlerini o kadar kendisine çekerdi ki güya kafalarına bir kuş konmuş gibi her an kaçır diye kafalarını bile hareket ettirmezlerdi.

Takva yoluyla elde edilen izzet ve büyüklük biz insanların makam ve maddiyata dayanarak elde ettiğimiz izzetten çok farklıdır.

Kur'an şöyle buyuruyor: " İman edip de iyi davranışlarda bulunanlara gelince, onlar için çok merhametli olan Allah, (gönüllerde) bir sevgi yaratacaktır." [210]

Resul-i Ekrem şöyle buyuruyor: Kim Allah'tan korkarsa, Allah'ta herkesi ondan korkutur ve Kim Allah'tan korkmazsa Allah'ta onu herkesten korkutur. [211]

İslam'da müdüriyet ve yöneticilik izzet, Allah'a itaat ve ibadettir. Ancak zillet günahıdır. Allah'a karşı işlenen bir günah. [212]

Emirü'l Müminin Hz. Ali (a.s) şöyle buyuruyor: Kim kendisini insanların önderi ve lideri görüyorsa ilk önce kendisini eğitip ve yetiştirmesi gerekir. Sözü söylemeden önce kendi ameliyle, davranışıyla örnek olmalıdır. [213]

Allah Teâlâ Al-i İmran suresinde Peygamber'in (s.a.a) yumuşak huyluluğuyla ilgili buyuruyor: "O vakit Allah'tan bir rahmet ile onlara yumuşak davrandın! Şayet sen kaba, katı yürekli olsaydın, hiç şüphesiz, etrafından dağılıp giderlerdi." [214]

Diğer bir ayetteyse şöyle buyuruyor: "(Resulüm!) Biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik." [215]

"Andolsun size kendinizden öyle bir Peygamber gelmiştir ki, sizin sıkıntıya uğramanız ona çok ağır gelir. O, size çok düşkün, müminlere karşı çok şefkatlidir, merhametlidir." [216]

Peygamber'in (s.a.a) yakınması öyleydi ki bir grubun iman getirmedeği için kendisini zor durumda bırakır ve kendisine kıyacakmış gibi bir hale geliyordu: (Resulüm!) Onlar iman etmiyorlar diye neredeyse kendine kıyacaksınız! [217]

Peygamber (s.a.a) şöyle buyuruyor: Yer ehline merhametli olunuz ki gök ehlide size merhametli olsun. [218]

Mekke'nin fethinde Resul-i Ekrem (s.a.a) kendisine karşı çıkanların tamamını bağışlayarak şöyle buyurdu: Ben de kardeşim Yusuf gibi size kınama olmadığını söylüyorum.

Liderlik ve müdüriyetin ilk şartı insanın açık ve geniş göğüslü olmasıdır. Ve Allah onu Peygamber'ine (s.a.a) nasip etmiştir şöyle buyurmaktadır: Biz senin göğsünü açıp genişletmedik mi? [219]

Geniş göğüslü olmadan insan bir takım heyecan ve öfkeyle karşılaşmaktadır ve dinini koruyup muhafaza etmekte zorlukla karşılaşmaktadır. Ve kendisine hâkim olamayan başkalarına da hâkim olamaz. Hatta fakihler arasında bile nefislerini yenemeyerek kendilerine hâkim olamazlarsa taklit mercii olmaya hakları yoktur.[220]

Resul-i Ekrem (s.a.a) Ebuzer'i çok severdi ama ona şöyle buyurdu: Ben seni güçsüz görüyorum senin iki şâhısa bile hüküm etme hakkın yoktur.

Günümüzde bazı makam sahiplerinin araçlarına binmeleri için şahıslar eğitim görmektedirler. Kaç kişi tarafından konuşma metni hazırlanır ve giyim kuşamı seçilmektedir. Ama Peygamber'in (s.a.a) hayatında hiç kimsenin yardımı olamazdı.

Yalnız vahiy yoluyla Allah'tan almış olduğu ilhamlar doğrultusunda hareket ediyordu. Onun gidişatı hikmet ve kitaptan (Kur'an) olduğu için kimseyi köle yerine koymuyordu. "Hiçbir insanın, Allah'ın kendisine Kitap, hikmet ve peygamberlik vermesinden sonra (kalkıp) insanlara: Allah'ı bırakıp bana kul olun! Demesi mümkün değildir." [221]

Evet, müdür kendisine itaati Allah'a itaat ve kendisine olan itaatsizliği Allah'a itaatsizlik sayamaz.

Çünkü yaratılana itaat etmemek yaratana karşı işlenen günah olarak saymak caiz değildir. Sebepsiz ve nedensiz olarak itaat ancak Masumlardan, fakihlerden büyük ve derin İslam düşünür âlimlerin adaletli olanlarından edilmelidir.

HZ. PEYGAMBER (S.A.A) VE ESİRLER

Tarih boyunca vuku bulan savaşlarda insanlar esir düşmüşlerdir. Şimdi bu fertler için mevcut olan yolları sade bir şekilde inceleyeceğiz.

1-Esirlerin tamamını serbest bırakalım. Bu tür düşünme tarzı düşmanların ellerine kılıç vermek ve tekrar Müslümanların karşısına geçerek onlarla savaşmaya neden olabilir.

2-Esirlerin tamamı öldürölür. Bu tür düşünceye sahip olmak merhamet ve yeteneklerden yararlanmaya aykırıdır.

3-Esirlerin tamamını (askeri) orduya yerleştirelim. Böyle bir düşünce ise esirlerin gelişmelerine yardımcı olunamaz ve devlet bütçesi büyük zarara uğrayabilir.

4-Esirleri zafer alameti olarak Müslümanlar arasında dağıtalım, bir taraftan onların maddi masrafları da dağıtılmış olur. Böylece büyük bir yük devletin üzerinden kalkmış olur. Diğer taraftan Müslümanların davranışları konuşmaları ve inançları onları etkilemiş olur.

Böylece İslami kurallar çerçevesinde onlara adaletli bir şekilde ve kardeş gibi davranarak azar azar serbest bırakılmaları sağlanarak onlarda gizli olan yetenekler belirlenerek hayır ve berekete sebep olmuş olurlar.

İhtiyaç duyulduğunda para karşılığı satılabilirler tabii ki bunların tamamı savaşın tespitinden sonra gerçekleşebilir. Savaş alanında kesin galibiyet olmadan hiç kimsenin askeri üstün esir almaya hakkı yoktur. Çünkü esir alıp para karşılığında satma düşüncesi askerlerde oluşursa o zaman hiç kimse savaşın ciddiyetini koruyamaz ve dünya malına oluşan bağlılık savaşını kaybetmelerine sebep olmuş olur.

Enfal suresinin 67. Ayetine baktığımızda şöyle buyuruyor: “Yeryüzünde ağır basıncaya (küfrün belini kırıncaya) kadar, hiçbir peygambere esirleri bulunması yaraşmaz. Siz geçici dünya malını istiyorsunuz, hâlbuki Allah (sizin için) ahireti istiyor. Allah güçlüdür, hikmet sahibidir.”[222]

Evet, yüce İslam dininde savaş ve cihattan kasıt ya savunmadır veya fitneyi uzaklaştırarak insanları var olan yeteneklerinde serbest bırakıp onları Allah’a ve Allah yoluna yönlendirmektir. Cihattan kasıtsa asla dünya malını ganimet almak, sömürgecilik, sınırları genişletmek ve gövde gösterisi yaparak esirlere köle muamelesi yapmak değildir.

MÜSLÜMANLARIN ESİR OLUŞU

Resul-i Ekrem (s.a.a) Hz. Ali’yi (a.s) müşriklere beraat ilanı için Mekke’ye gönderdiğinde bir grubu da onunla beraber göndererek buyurdu: Kim büyük yara almadan kendisini esir olarak teslim ederse bizden değildir.

Hz. Ali (a.s) şöyle buyurdu: Kim büyük yara almadan esir olarak teslim olursa (serbest bırakılması için) fidye olarak ona beytül malın parasından verilmeyecektir. Eğer ailesi isterse kendi imkânlarıyla onu serbest bırakabilir.[223]

Evet, Peygamber’in (s.a.a) Müslümanlara karşı vermiş olduğu öneriler korku veya hafif yaralanmak için esir olarak teslim olmamaktan yanadır.

Dipnotlar

[127] -Siper; Savaşlarda düşmana karşı kazılan çukur ve derinlikler.

[128] -Kafirun, 6

[129] -Kalem, 9

[130] -Müzemmil, 1-3

[131] -Ahzab, 51

[132] -Nisa, 3

[133] -Ahzab, 28

[134] -Ahzab, 32

[135] -Nisa, 19

[136] -Vesailuş-Şia, c. 14, s. 122

[137] -Ahzab, 129

[138] -Tahrim, 1

[139] -Tahrim, 2

[140] -Tahrim, 3

[141] -Mümin'den kasıt Hz. Ali'dir.

[142] -Tahrim, 4

[143] -Müstedrekul Vesail, c. 2, s. 214-215

[144] -Siyfeyi Helebi, c. 3, s. 68

[145] -Kafi, c. 6, s. 48

[146] -Biharu'l Envar, Ahlaki Nebevi, c. 43, s. 285

[147] Süneni Nebi, s. 53-67

[148] -Yeni doğan çocuklar bebekken, fıkhi kitaplarda belirttiği gibi anne ve

babaları ayrı olmalarına rağmen, aynı anne'den süt emseler süt kardeş olurlar. Bunlara sütkardeş denir, ister kız çocuğu ister erkek çocuğu fark etmiyor.

[149] -Biharu'l Evar, c. 16, s. 281

[150] -Ahzab, 53

[151] -Her ne kadar bu evlilik pek uzun sürmedi, boşanandılar. Peygamber (s.a.a) boşanan kadını kendisine nikâhlayarak halasının kızının üzerinden iki ağır dedikoduyu kaldırdı.

Biri köle hanımı olması diğeri kölenin onu boşaması. Bir de cahillik dönemindeki öz evlat ile evlatlığın bir tutulması evlatlığın dul hanımının evlenilmesi yanlış görüşünü kaldırdı.

[152] -Ahlaki Nebevi, s. 25

[153] -Sünenin Nebi, s. 63

[154] -Mekarimu'l Ahlak, s. 359

[155][155] -Sünenin Nebi, s. 42

[156] -Heyatu'l Heyvan, c. 2, s. 63

[157] -Biharu'l Envar, c. 15, s. 325

[158] -Ta-Ha, 2

[159] -İsra, 29

[160] -İsra, 1

[161] -Necm, 10

[162] -Müzemmil, 3-4

[163] -İsra, 79

[164] -Kur'an'da geçen zaaf kelimesi iki kat anlamındadır.

[165] -Kur'an'da geçen zaaflar kelimsei kaç katlar anlamındadır.

[166] -Bakara, 261

[167] Secde, 17

- [168] -Sefinetu'l Bihar
- [169] -Biharu'l Envar, c. 87, s. 145
- [170] -Fecr, 4
- [171] -Tekvir, 17
- [172] -Müddesir, 33
- [173] -Vesailuş-Şia, c. 5, s. 268
- [174] -Alamuddin Diylemi, s. 263
- [175] -İleluş-Şerai, s. 363
- [176] -Hucurat
- [177] -İbrahim, 12
- [178] -Mumin, 44
- [179] -Sir, 75 gramlık ağırlık birimdir.
- [180] -Kehf, 110
- [181] -Yunus, 49
- [182] -A'raf, 187
- [183] -Ahkaf, 9
- [184] -Al-i İmran, 133
- [185] -Kıyamet, 16
- [186] -Amali Şeyh Tusi, s. 81
- [187] -Hicr, 94-95
- [188] -Nehcü'l-Belaga, c. 14, s. 54
- [189] -Al-i İmran, 64
- [190] -Muheccetu'l Beyza, c. 3, s. 319
- [191] -Yunus, 65

- [192] -Bakara, 165
- [193] -Biharu'l Envar, c. 38, s. 335
- [194] -Biharu'l Envar, c. 20, s. 121
- [195] -Mü'minun, 101
- [196] -Hicr, 47
- [197] -Nisa, 176
- [198] -Biharu'l Envar, c. 74, s. 71
- [199] -Zuhruf, 67
- [200] -Biharu'l Envar, c. 78, s. 71
- [201] -Kafi, c. 2, s. 133
- [202] -Biharu'l Envar, c. 74, s. 236
- [203] Tefsir'i Numune, kardeşlik ayeti
- [204] -Enfal, 60
- [205] -Enfal, 65
- [206] -Enfal, 66
- [207] -Enfal, 61
- [208] -Beraat ayetleri müşriklerin yok oluşu ve onlara baskı yapılmasıyla ilgilidir.
- [209] -Müsned'i Ahmed b. Hanbel, c. 3, s. 212
- [210] -Meryem, 96
- [211] Email-i Şeyh Tusi, c. 1, s. 139
- [212] -Biharu'l Envar, c. 78, s. 192
- [213] -Nehcü'l-Belaga, Hikmet, 73
- [214] -Al-i İmran, 159
- [215] -Enbiya, 107

[216] -Tevbe, 128

[217] -Şu'ara, 3

[218] -Müstedreku'l Vesail, c. 9, s. 55

[219] -İnşirah, 1

[220] -Biharu'l Envar, c. 2, s. 88

[221] -Al-i İmran, 79

[222] -Enfal, 67

[223] -Usul-i Kafi, c. 5, s. 34

HZ. PEYGAMBER'İN (S.A.A) ESİRLERE KARŞI DAVRANIŞI

Hız. Peygamber (s.a.a) Allah tarafından şahsen esirlerle görüşerek onlara tebliğ edip yol göstermekle görevlendirilmiştir.

“Ey Peygamber! Elinizdeki esirlere de ki...”[224]

Büyük bir şahsiyetin savaş halindeyken kâfirlerle doğrudan görüşmesi, İslam dininin ve Allah'ın Resulü'nün esirlere yönelik göstermiş olduğu büyük bir özendir. Ancak bu görüşmenin içeriğı ne olmalıdır?

Allah Teâlâ Enfal suresinin 70. Ayetinde buyuruyor: “Esirlerle konuşmanın içeriğı bu olmalıdır: Ey esirler eğer Allah sizin kalbinizde bir hayır görürse (ve siz de inatçı olmayıp kin saklamazsanız saadete erebilirsiniz) sizden almış olduğunun daha iyisini size verecektir. (Eğer bugün sizin özgürlük hakkınız alındıysa, ileride Müslüman olacaksınız.) ek olarak da sizin günahlarınızı bağışlayacaktır.”[225]

Gerçekten de İslam öyle bir yüce dindir ki, Peygamber'ine (s.a.a) karşı savaşmak, tövbe etmek ve ilahi mağfiretten yararlanmaya mani değildir.

Yüce İslam dini öyle bir dindir ki; Peygamber'in (s.a.a) kızı iftar vakti (üç gün aralıksız) sevmiş olduğu yemeğini yoksula, yetime ve esire vermektedir. “Onlar, kendi canları çekmesine rağmen yemeğı yoksula, yetime ve esire yedirirler.”[226]

İslam öyle bir dindir ki, (liderlikte) Peygamber'den (s.a.a) sonra olan ikinci kişi Hz. Ali (a.s) yaralandıktan sonra katili yakalanınca onunla ilgili olarak şöyle buyurdu: Bu katili esir olarak hapsedin onu yedin, ona içecek verin ve onun esirlik döneminde ona iyi davranın.

HZ. PEYGAMBER'İN (S.A.A) MUHALİFLERE KARŞI DAVRANIŞI

Alalh Teâlâ buyurmuş olduğu gibi: “Eğer onlar barışa yanaşırlarsa sen de ona yanaş.”[227]

Ve onları geri çevirme, Peygamber'in (s.a.a) onlara karşı olan davranış biçimini belirtmektedir. Ama Enfal suresinin 59. Ayetinde okuyoruz ki: “Bir topluluğun hainlikte bulunacaklarından korkarsanız oradaki anlaşmayı boz ve bunu onlara bildir.”

Diğer bir ayette ise şöyle buyurmuştur: Yahudi ve Hıristiyanları her ikisini de ortak olduğu şeyde bir olmaları için yardımcı olmaya davet et.

Evet, tevhitte birleşmenin ve şirkten uzak olmanın yüce İslam dininde büyük yeri vardır. Diğer bir ayette şöyle buyurmuştur: “Yanlış ve mantıksız sohbetlerle geçen toplantılara katılma ve uzak dur. Şayet onlar kendi yollarını değiştirirler.”¹

Resul-i Ekrem (s.a.a) muhaliflerin sözünü öyle dinlerdi ki Peygamber'in (s.a.a) kendilerine inandığını zannederlerdi. (Yine o münafıklardan:) O (Peygamber, her söyleneni dinleyen) bir kulaktır, diyerek peygamberi incitenler de vardır.

De ki: O, sizin için bir hayır kulağıdır. Çünkü o Allah'a inanır, müminlere güvenir ve o, sizden iman edenler için de bir rahmettir. Allah'ın Resulüne eziyet edenler için mutlaka elem verici bir azap vardır.[228]

Ama amelde asla onlardan etkilenmezdi, onlarla savaştığında bütün askeri imkânlardan yararlanıyordu, ok atma eğitimini yeni yetişen gençler içinde gerekli görüyordu.

Hatta bunu öğrenebilmeleri için ödüllü yarışmalar düzenlemekteydi. Ve şöyle buyurdu: Allah'ın düşmanına taraf atılan bir ok için hem onu yapan hem atan ve hem onu alıp da İslam askerlerine verenler cennete gideceklerdir.

Münafıklar karşısındaysa onların mescitlerini yıktıklarını görüyoruz. Tebük Savaşında münafıklar bir evde toplanarak Peygamber (s.a.a) ve Müslümanlar için planlar kuruyorlardı.

Peygamber (s.a.a) olaydan haberdar olunca emir ederek o evi onların başlarına yıktırdı.[229] Peygamber (s.a.a) onlardan yaşayanlara çok katı davrandı. “Onlardan ölmüş olan hiçbirine asla namaz kılma; onun kabri başında da durma! Çünkü onlar, Allah ve Resulünü inkâr ettiler ve fasık olarak öldüler.”[230]

Hiz. Peygamber'in mektebinde gevşeklik ve ayrımcılığın asla yeri olmazdı. Ebu Leheb Peygamber'in (s.a.a) amcasıydı. Ama tebbet suresi sert bir dille onun hakkında inmiştir.

Evet, fitne çıkartanın eli kesilmelidir. O şahıs bir Peygamber (s.a.a) amcası olsa bile bu konuda Kuran'ın kesin emri vardır. “(Kâfir olarak ölüp) cehennem ehli oldukları onlara açıkça belli olduktan sonra, akraba dahi olsalar, (Allah'a) ortak koşanlar için af dilemek ne peygambere yaraşır ne de inananlara.”[231]

Allah Teâlâ birçok ayette Peygamber'ini (s.a.a) teselli ederek düşmanın çabaları ve kendi aralarındaki anlaşmaları senin iradende etkili olmamalıdır diye uyarıyor. “Kâfirlere ve münafıklara boyun eğme.

Onların eziyetlerine aldırma. Allah'a güvenip dayan, vekil ve destek olarak Allah yeter.”[232] Sabret! Senin sabrın da ancak Allah'ın yardımı iledir. Onlardan dolayı kederlenme; kurmakta oldukları tuzaktan kaygı duyma![233]

(Resulüm!) O halde onların sözleri sakın seni üzmesin. Kuşkusuz biz, onların gizlemekte olduklarını da, açığa vurduklarını da biliyoruz.[234]

(Resulüm!) Onların dediklerine sabret. Güneşin doğuşundan önce de, batışından önce de Rabbini hamd ile tespih et.[235]

Bir gün Allah Resulü'nün düşmanlarından biri yanına gelerek “Selamun aleykum” yerine sam aleykum” dedi. yani ölüm sana olsun. Ve bunu saygısızca kaç kez tekrarladı.

Ama Peygamber (s.a.a) intikam olma yerine “aleyke” sana olsun kelimesiyle cevap verdi. Orada bulunan bazıları üzülererek Allah Resulü'ne dediler: Neden bu hakaretin karşılığını vermedin? Bunun üzerine Peygamber (s.a.a) şöyle buyurdu: (Yalnızca “aleyke” yani söylediklerinin tamamı senin için) diyerek cevapladım.[236]

İslam muhalifleri ve düşmanları farklı gruplardır. onlardan bazıları şunlardır:

-Bir grup bilgisiz oldukları için muhaliftirler, Müslümanlar ve İslami düzen ile işleri olmaz.

-Bir grup yanlış tebliğ ve bilgilenme sonucu gafil düşmüşlerdir.

-Bir grup kendi menfaat ve çıkarlarını korumak için muhalif olup kendi yanlışlıklarına devam etmektedir.

-Bir grup güçlü devletlerden korktukları için Müslümanlardan uzak olmayı seçmişlerdir.

-Bir grup kuşkulu bir yaklaşım sergilemektedirler.

-Bir grup bir gün antlaşma yapar ama daha sonra kendi menfaati için veya görmüş olduğu zarardan dolayı kaçış yolu arayarak antlaşmaya uymamıştır.

-Bir grupsa kılıcı önde bağlayarak İslami yok etmek için Müslümanlara saldırmaktadır ve saldırı anında cephe arkasındakilerle korunmaları için antlaşma yapmaktadırlar.

Onların saldırıları planlanmış siyasi, ekonomik ve askeri boyutlardadır. Bunlar hain fesatçılardır ve bunların inançları gerçek olmayıp gösteriş için olduğu delillerle kanıtlanmıştır.

İslam'ın yukarıda zikredilen her grup için hükmü vardır. Bu hükümler ayetlerde ve hadislerde görülmektedir ki her grubun hükmü ayetler ve hadislerden çıkartılması ve ona dayanarak fetva verilmesi adaletle davranan fakihlere ve taklit mercilerine ve İslam ümmetinin liderine mahsustur.

Burada konuyla ilgili olarak Kur'an tabirlerinden kaç örnekle sunacağız: Bazen münafıklar Peygamber'in (s.a.a) vaktini alarak Peygamber'e (s.a.a) habercilik yaptıklarını sanıyorlardı ve Peygamber'in (s.a.a) onların söylediklerinin tamamını kabullenmediğini zannediyorlardı, Peygamber'in (s.a.a) onları dinlediğini söylerlerdi.

Bu grubun işi yalnız bununla ibaretti. Kur'an bunlar hakkında şöyle buyurmaktadır: "(Yine o münafıklardan:) O (Peygamber, her söyleneni dinleyen) bir kulaktır, diyerek peygamberi incitenler de vardır. De ki: O, sizin için bir hayır kulağıdır. Çünkü o Allah'a inanır, müminlere güvenir ve o, sizden iman edenler için de bir rahmettir. Allah'ın Resulüne eziyet edenler için mutlaka elem verici bir azap vardır.[237]

Ama diğer bir grup Peygamber'den (s.a.a) konuşmalarına rağmen kendi aralarında oluşturdukları toplantılarda insanları yoldan çıkartarak onları Allah yolundan uzaklaştırmaya çalışıyorlardı.

Bu grubun cezası çok daha ağırdır. Üçüncü grup ise kendileri için bir sığınacak yer düzelterek mescidi Zirarı kurmaya başladılar ve mescit adı altında orada toplanarak kendi aralarında görüş belirtip insanları yanıltmak için Allah Resulü'nü (s.a.a) davet ederek mescidin açılışını yaparak cemaat namazı kıldırmasını istiyorlardı.

Bu grubun İslam ümmetinin kalbinde üst kurmaktadırlar. Ama Peygamber'in (s.a.a) kendi emriyle ve Müslümanların eliyle bu mescidi yıktılar.

Diğer bir grup da sürekli antlaşmalarını bozarlar, Allah Enfal suresinin 55. Ayetinde onları yeryüzünün en kötülerini olarak adlandırmaktadır. Bu surenin 56. Ayetinde de bunlar için takvasız insanlar demektedir.

Ama cephe arkasındakilerin yardımlarıyla İslam'ı ve Müslümanları ortadan kaldırmak için çalışan grup hakkında Kur'an şöyle buyuruyor: "Eğer savaşta onları

yakalarsan, ibret almaları için onlar ile (onlara vereceğin ceza ile) arkalarında bulunan kimseleri de dağıt.

[238] (Antlaşma yaptığın) bir kavmin hainlik yapmasından korkarsan, sen de (onlarla yaptığın ahdi) aynı şekilde bozduğunu kendilerine bildir. Çünkü Allah, hainleri sevmez.”[239]

Ama delillerle kanıtlanarak hainlik yapan grup için Kur’an şöyle buyuruyor: Sen de onların antlaşmalarını taraflarına at. (ve onu boz) veya onlara kendileri gibi davranacağını bildir.

Evet, toplumsal düzeni bozma olaylarında Müslümanlar onların hainlik yapmalarını beklememelidirler, belki hainlik ihtimali verildiğinde bile gerekli önlemleri almalıdırlar.

Bunun için antlaşmayı karşılıklı olarak bozmak adaletle bağdaşmaktadır. Antlaşmalara bağlılık fitne korkusu olmayıncaya kadardır. Aksi halde antlaşma bozulur ve karşı tarafa da haber verilir.

Müslümanlar her konuda gerekli ve yeterli önlemleri almalıdırlar. Kâfirler suni ve yapay antlaşmayla ve hainlikle İslami düzene zarar veremesinler.

Düşmanı ve onun düşmanlık derecesini tanımak bir uzmanın hastasının hastalığını teşhis etmesi gibidir ki cesaretli, adil, tecrübeli ve siyasi bilgiye sahip olan bir uzmana ihtiyaç vardır. Ve bu adalete, içtihadı sahip olan bir liderin kontrolünde olmalıdır.

Yahudi’nin biri Allah’ın Resulü’nden alacaklıydı. Onu istedi hazret buyurdu: Şimdi param yoktur. Yahudi dedi: Buradan hareket etmene müsaade etmem öğleye kadar hazreti bekletti. Peygamber (s.a.a) öğle namazını sokakta bir köşede kıldı. İkinci, akşam ve yatsı oldu namazlarını aynı yerde kıldı, sabaha kadar hazreti orada bekletti.

Sabah namazını da orada kıldı. Müslümanlar sinirlenerek öfkeli bakışlarıyla Yahudi’yi tehdit ediyorlardı.[240]Bir Yahudi seni yakalayarak burada bekletti. Peygamber (s.a.a) onları bu davranışlarından uzak tuttu ve buyurdu: Yahudi haklıdır. Sonuçta Yahudi Müslüman oldu ve şöyle dedi: Ben Tevrat’ta senin hilm’in ile ilgili bilgi edinmişim burada seni imtihan ederek senin doğruluğuna ve vaat edilen Peygamber (s.a.a) olduğuna inandım.

HZ.PEYGAMBER’İN (S.A.A) MÜŞRİKLERE KARŞI DAVRANIŞI

Müşrikler Resul-i Ekrem’den (s.a.a) ya onların putlarına saygılı olmasını veya bir yıllığına putlarına tapmaları için mühlet istediler.

Peygamber (s.a.a) onların isteklerine sıcak bakmaya yanaşırken, Allah'ın ikazı ile karşılaştı Kur'an buyuruyor: "Müşrikler, sana vahy ettiğimizden başka bir şeyi yalan yere bize isnat etmen için seni, nerdeyse, sana vahy ettiğimizden saptıracaklar ve ancak o takdirde seni candan dost kabul edeceklerdi." O zaman, hiç şüphesiz sana hayatın ve ölümün sıkıntılarını kat kat tattırırdık; sonra bize karşı kendin için bir yardımcı da bulamazdın.[241]

Bu ayet şunu gösteriyor ki: Kâfirler büyük makam sahiplerini kendilerine yönlendirmek için, planlı davranış sergiliyorlar. Din önderleri uyanık olmalıdırlar. Mektebin değerlerinden ödünç vererek irtibat kurmanın anlamı yoktur.

Alah Teâlâ hassas noktalarda ve konularda evliyalarını muhafaza ediyor ve eğer onun koruma lütfü olmazsa peygamberlerinin ismeti (günahtan sakınma) için taahhüdün anlamı olmaz. Peygamberler kanıtlı olmalı ve hiç kimseden etkilenmemelidirler. Sapmak az olsa bile Peygamber gibilerinden kabul edilemez.

Allah'ın hem lütfü vardır hem peygamber gibilerinin yoldan çıkanlarının azabı ve cezası ki normal insanların dünyada ve ahretteki cezalarının iki katıdır. Kâfirlere karşı yönelmek ilahi yardımların kesilmesine sebep olur. "O zaman, hiç şüphesiz sana hayatın ve ölümün sıkıntılarını kat kat tattırırdık; sonra bize karşı kendin için bir yardımcı da bulamazdın." [242]

Bu nedenle düşmanın aza kanaat etmeyeceğini bilmeliyiz. Kur'an buyuruyor: "Sen onların milletlerine tabi olmadıkça ne Yahudiler, ne de Hristiyanlar senden asla hoşnut ve razı olmayacaklar.

De ki, gerçekten de Allah'ın hidayeti, hidayetin ta kendisidir. Şanım hakkı için, sana vahiyle gelen bu kadar bilgiden sonra, kalkıp da onların arzu ve heveslerine uyacak olursan, sana Allah'tan ne bir dost bulunur, ne de bir yardımcı." [243]

"Onlar istediler ki yumuşak davranasın da onlar da sana yumuşak davransınlar." [244]

"Kâfirlere ve münafıklara itaat etme, onların ezalarını bırak (aldırma) da Allah'a tevekkül et. Allah vekil olarak hepsine yeter." [245]

HZ. PEYGAMBER'İN MÜNAFIKLARA KARŞI DAVRANIŞI

Allah Teâlâ Peygamber'ine (s.a.a) buyuruyor: (He r ne kadar senin davranışın Müslüman'ın cenazesinde hazır bulunmak olsa da, Müslüman görüntülü münafıkların konum değişiktir.) "Ve onlardan biri ölürse asla namazını kılma ve kabir'inin başına gidip durma. Çünkü onlar Allah'ı ve Resulünü tanımadılar. Ve fasık olarak can verdiler." [246]

Evet, münafıklarla uzaklaşma mücadelesi verin! Namaz manevi cezalandırmak için

kullanılmalıdır. Münafıkların cenazesi tahkir edilmelidir.

Elbette Resul-i Ekrem'in (s.a.a) münafıklara yönelik şiddetli davranışı yeminlidir. onların gözyaşlarına güvenilmez. Yusuf'un kardeşlerinin ağlayarak gelip Yusuf'u kurt yedi dedikleri gibi "Dediler ki: "Vallahi biz böyle güçlü kuvvetli bir topluluk iken, buna rağmen onu kurt yerse, o zaman biz kesinlikle hüsrana uğrayanlardan olmuş oluruz."[247]

Onların yeminlerine güvenilmez, onların ettikleri yemin yapacakları kötülöklere karşı bir siperdir. "Yeminlerini kalkan yapıp Allah'ın yolundan çevirdiler. Onlar için küçük düşürücü bir azap vardır."[248]

Onların Peygamber'i şaşırtacak konuşmalarına da güvenilmez. "İnsanlardan kimi de vardır ki, dünya hayatı hakkındaki sözleri senin hoşuna gider ve o kalbindekine Allah'ı şahit tutar. Hâlbuki O, İslâm düşmanlarının en yamanıdır.[249]

Onların sarhoşluk anlarında kıldıkları namaza da güvenilmez. Zorlanarak verdikleri zekâta da güvenilmez. İnfakların onlardan kabul olunmamasına sebep, gerçekte Allah'a ve Resulüne inanmamaları, namaza ancak üşene üşene gelmeleri, verdiklerini de ancak istemeye istemeye vermeleridir.[250] Yaptıkları mescit de kabul edilmez.

Çünkü o dırar (zarar veren) mescittir. Medine'deki münafıklar mescide uzak olduklarını bahane ederek Resul-i Ekrem'in (s.a.a) mescidinin karşısında mescit yaptılar. Mescit adı altında Müslümanların arasına nifak sokmak için Peygamber'den (s.a.a) orada namaz kıldırarak tanınmasını istediler. Ayet nazil olarak Peygamber'e (s.a.a) orada namaz kılınması emredildi ve oranın İslam ümmeti içerisinde fitne yaratmak amacıyla yapıldığını haber verdi.

Peygamber (s.a.a) o mescidi yıktırdı. "O mescit içinde sen kesinlikle namaza durma. Ta ilk gününde temeli takva üzerine kurulan mescit elbette içinde namaz kılmana daha layıktır. Onun içinde günahlarından arınmayı seven kişiler vardır. Allah da arınmış, ak pak olmuş olanları sever."[251]

Mescidi yaptıran münafıkların lideri Ebu Amir isminde birisiydi. Onun Hentele isminde bir oğlu vardı. Hentele evlendikten sonra zifaf gecesinde eşiyle beraber oldu gusül almadan cepheye giderek şehit düştü. Hz. Peygamber onun hakkında şöyle buyurdu: Ona melekler gusül verdi.

Bu Resul-i Ekrem'in (s.a.a) örnek olan siyerindendir. Fitne ve entrikaya düşen şahıslara yönelik Allah'ın emriyle gösterilmiş olduğu sert ve şiddetli bir tepkidir. Ayeti kerime de buyurduğu gibi: "Ey Peygamber, kâfirlerle ve münafıklarla savaş. Onlara karşı katı ol. Onların varacakları yer cehennemdir ve orası ne kötü bir yerdir.[252] Onlara şiddetli davran emrine amel ediyordu.

HZ. PEYGAMBER'İN KÂFİRLERE KARŞI DAVRANIŞI

Resul-i Ekrem (s.a.a) böyle şahıslara yönelik dostça bir davranış sergilerdi. Kur'an Peygamber'e (s.a.a) buyuruyor: Eğer müşriklerden biri aman dilerse, ona aman ver. Ta ki, Allah'ın kelâmını dinlesin. Sonra onu güvenlik içinde olduğu yere kadar gönder. Çünkü bunlar gerçekten de bilgisiz bir kavimdirler.[253]

Ve ayetleri duyarak hidayet kavuşabilirler.

Evet, İslam rahat ve serbest bir dindir. Fikir, düşünce ve araştırmayla var olan imanı desteklemektedir. Baskı ve korkuyla oluşan imanı değil.

Savaş zamanında bile kâfire araştırma hakkı tanımıştır. Çünkü bazılarının doğru yoldan sapma nedenlerinden birisi Onların inat ederek kin saklamalarından değil,

Bizlerin yeterli kadar tebliğ ve açıklama tapmamamızdan kaynaklanmaktadır.

Evet, hidayete erebilirler diye İslam dini düşünme ve araştırma yolunu ölümü hak edenler içinde açık bırakmıştır. Mantıkla oluşan bir mektepte acele etmenin anlamı yoktur ve olamaz. Bu nedenle buyuruyor: rahatlıkla düşünebilsin diye Onu güvenli bir yere vardırın.

Evet, eğer bir gün kâfirler Peygamber'in (s.a.a) varlığını kendi hürriyetlerinde bir kısıtlama olarak görüyorlarsa Peygamber'in (s.a.a) varlığı ümmete Allah'ın azabının gelmesi anlamına gelir. "Muhammed Allah'ın elçisidir." [254] Kelimesi her zaman için tarihte kalıcıdır.

PEYGAMBER'İN (S.A.A) KÖTÜ İNSANLARA KARŞI DAVRANIŞI

Mekke müşriklerinden bir grup Medine'ye gelerek Müslüman oldular. Ama hastalandıkları için Peygamber'in (s.a.a) emriyle temiz suya ve havaya sahip olan Medine'nin dışında bir yere gönderildiler.

Zekât olarak develerin sütünden faydalanma izni onlara verildi. İyileştiklerinde Müslüman çobanları tutuklayıp ellerini ve ayaklarını keserek gözlerini çıkarıp, develerini yağma ettiler. İslam dininden çıkıp tekrar müşrik oldular. Allah'ın Resulü onların tutuklanma emrini verdi. Ve çobanlara yaptıklarının kendileri için yapılmasını istediler.

Allah, Maide 33. Ayetinde buyuruyor: "Allah'a ve Resulüne savaş açanlarla yeryüzünde bozgunculuk etmeye koşanların cezaları, ancak öldürülme yahut asılmaktır, çapraz olarak elleriyle ayaklarının kesilmesidir yahut da bulundukları yerden sürülmeleridir. Bu, onların dünyada uğradıkları horluktur, ahretteyse pek büyük bir azap vardır onlara" [255]

Evet, toplumun ıslahı için nasihat ve doğru yolu gösterdikten sonra güçlü ve iradeli olmak gerekir.

Bu ayeti kerime de müşriklere değişik cinayetlerinden dolayı çeşitli cezalar verilmiştir, bu cezaları uygulamak adaletle hükmeden İslam hâkimlerine aittir. İslam hâkimleri ise müşriklerin işledikleri cinayetleri, köy, kasaba ve şehirlerde çıkarmış oldukları huzursuzluklara göre hüküm vermektedirler.

Hadis-i şerifte belirtildiği gibi, silah zoruyla insanın can, mal ve namusunu tehdit edenler de aynı şekilde cezalandırılmalıdırlar. Daha önemlisi, Kuran böyle insanları Allah ile savaşımlar olarak zikretmektedir. Hadislerde, bu kişileri cezalandırma görevi Hz. Ali'ye (a.s) verildiğini görmekteyiz.

Zikrolunan ayette müşriklerin ellerinin, ayaklarının kesilmesi, öldürülmeleri, bulundukları yerden sürgün edilmeleri, rahim olan Allah tarafından merhamet sahibi peygamberine emredilmesinin sebebi, mektup yazarak, elçi göndererek ikna etmeye çalışıldıktan sonra ve tüm ikna yollarının cevapsız kalması sonucu olmuştur.

İslam dininde, açık delilin yanı sıra adaletin göstergesi olan Kitap ve ilahi kanunun bir parçası olarak demirden de bahsedilmektedir.

Yani her şeyden önce talim ve terbiye, bu yol cevap vermediğinde cezalandırma yolu gerekmektedir.

Evet, adaletin uygulanmasına mani olup ve engel çıkaran insanlara karşı cezalandırmaktan başka bir yol kalmamaktadır.

Hadid suresi 25. Ayete baktığımızda, sorumluluk verilen insanlara görevlerini yapabilmek için gereken malzemelerinde temin edildiğini görürüz.

Ayet şöyle buyurur: “Andolsun, biz elçilerimizi açık mucizelerle gönderdik ve beraberlerinde kitabı ve mizanı (ölçüyü) indirdik ki, insanlar adaleti yerine getirsinler. Kendisinde çetin bir azap ve insanlar için birçok faydalar bulunan demiri yarattık. Allah da kendisine ve Resüllerine ve gayba inanarak yardım edecekleri bilsin. Şüphesiz Allah kuvvetlidir, mutlak güç sahibidir.”[256]

Bu ayet-i kerimeye göre toplumda üç tür mekanizmaya ihtiyaç vardır:

- 1- Kanun ve kural mekanizması (biz onunla kitap gönderdik)
- 2- Adalet mekanizması (adaleti uygulamak için) “Mizan gönderdik”
- 3- İcra mekanizması (Hadid indirdik)

HZ. PEYGAMBER'İN PİŞMANLIK DUYANLARA KARŞI DAVRANIŞI

“Allah'ın rahmeti sayesinde sen onlara karşı yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın, onlar senin etrafından dağılıp giderlerdi. Artık sen onları affet. Onlar için Allah'tan bağışlama dile. İş konusunda onlarla müşavere et. Bir kere de karar verip azmettin mi, artık Allah'a tevekkül et, (ona dayanıp güven). Şüphesiz Allah, tevekkül edenleri sever.”[257]

Uhut savaşında Müslümanlar, yenilmelerinin suçlusu kendileri olduklarını anladıklarında Hz. peygamberin etrafını sararak özür dilemeye başladılar. Allah'tan emir geldi:

- 1- Sana karşı yaptıkları zulümden dolayı bağışla onları. Evet, İslam dini sevgi ve yumuşak davranma dinidir, sert ve kaba davrananlar uyumsal olamazlar.
- 2- Allah'a karşı yaptıkları günahtan dolayı bağışlanmaları için dua et.
- 3- Uhut savaşının mağlubiyeti onlara danışıp karar vermene rağmen, bu tür sonuçlar seni insanlarla görüş alış verişi yapmanı engellemesin, çünkü başkalarının görüşüne başvurmakta birçok faydalar vardır. Bazıları şöyle:

- a) Askeri birliklerin hal ve hatırını sormak
- b) Dost ve düşmanın birbirinden ayırt edilmesi
- c) Karar verirken görüşlerin en uygun olanının seçilmesi
- d) Sevgi ve saygının oluşturulması
- e) Bencillikten uzak durulması
- f) Her şeyin fiili olarak başkalarına öğretilmesi
- g) Başarılı olunduğunda kıskançlığın önlenmesi (evet insanlara konuşularak başarıya ulaşırsa bu başarı, tüm halkın ortak görüşü neticesinde elde edildiği için hiç kimse kıskanmaz)
- h) Yenilgi ve mağlubiyet durumunda üzülenlerin çoğalması (insanların ortak görüşünden sonra mağlubiyet olursa, herkes mağlubiyet üzüntüsüne ortak olurlar)

Hatırlatmak gerekiyor ki, başkalarıyla görüş alışverişi yapmak hâkimiyet ve Allah'a tevekkül etmekle asla çelişki yaratmaz, müşavereyle beraber son kararı vermek yine Hz. peygambere aittir.

HZ. PEYGAMBER'İN SABRI (VAKARI)

İslam peygamberi Allah tarafından sabırlı olmakla görevlendirilmişti.

“(Ey Muhammed!) Sana vahyolunana uy ve Allah hükmünü verinceye kadar sabret.”[258]

“Sabret! Çünkü Allah iyilik edenlerin mükâfatını zayi etmez.”[259]

“(Ey Muhammed!) O halde yüksek azim sahibi peygamberlerin sabretmesi gibi sabret.”[260]

“Rabbinin rızasına ermek için sabret.”[261]

“Sen, Rabbinin hükmüne sabret. Balık sahibi (Yûnus) gibi olma. Hani o, (balığın karnında) kederli bir halde Rabbine yakarmıştı.” [262]

“Sen sabret! Şüphesiz Allah’ın verdiği söz gerçektir”[263]

“Ey Muhammed! Onların (kötü ve çirkin konuşmalarına, iftiralarına, alay etmelerine, küçümsemelerine ve kötü davranışlarına) söylediklerine karşı sabret.”[264]

Muhâliflerin sözlerine karşı sabırlı olma emri dört kez gelmişse, bahane aramaların, yanlış propagandaların, insanları kuşkulandırmaların, bitmeyen ve gereksiz isteklerin, dilleriyle yaptıkları eziyetlerin Hz. peygamberi daha fazla üzen şeyler olduğunun bir göstergesidir.

Peki, bunların tamamının karşısında Hz. peygamberi (s.a.a) sabırlı kılan şey neydi?

Kuran ayetlerine baktığımızda Allah Teâlâ’nın çeşitli yollarla onlara karşı sabırlı kıldığını rahatlıkla görmekteyiz. Allah Teâlâ, İslam dinini tüm dinlere galip geleceği vaadini vermiştir.

“O, Peygamberini hidayet ve hak din ile gönderendir. (Allah) o hak dini bütün dinlere üstün kılmak için (böyle yaptı). Şahit olarak Allah yeter”[265]

“O, Allah’a ortak koşanlar hoşlanmasalar da dinini, bütün dinlere üstün kılmak için, peygamberini hidayetle ve hak dinle gönderendir.”[266]

“Allah’ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Oysa kâfirler hoşlanmasalar da Allah, nurunu tamamlamaktan başka bir şeye razı olmaz.”[267]

“İşte durum bu: (Allah müminleri güzel bir şekilde dener), bir de Allah kâfirlerin tuzağını zayıf düşürendir.”[268]

“Şüphesiz biz, Allah ile beraber başka ilah edinen alaycılara karşı sana yeteriz. İlerde bilecekler.”[269]

Kuranı koruyacağını vaat etmiştir.

“- Şüphesiz o zikri (Kuran’ı) biz indirdik biz! Onun koruyucusu da elbette biziz.”[270]

“Andolsun, Zikir’den (Tevrat’tan) sonra Zebur’da da, “Yeryüzüne muhakkak benim iyi kullarım varis olacaktır” diye yazmıştık.”[271]

“Allah, içinizden, iman edip de Salih ameller işleyenlere, kendilerinden önce geçenleri egemen kıldığı gibi onları da yeryüzünde mutlaka egemen kılacağına, onlar için hoşnut ve razı olduğu dinlerini iyice yerleştireceğine, yaşadıkları korkularının ardından kendilerini mutlaka emniyete kavuşturacağına dair vaat de bulunmuştur.

Onlar bana kulluk eder ve bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Artık bundan sonra kimler inkâr ederse, işte onlar fasıkların ta kendileridir.”[272]

“Andolsun, peygamber olarak gönderilen kullarımız hakkında şu sözümüz geçmişti, “Onlara mutlaka yardım edilecektir.” “Şüphesiz ordularımız galip gelecektir.”[273]

Hiz. Peygamber’in (s.a.a) endişeleri ve yüce Allah’ın tesellisi

Hiz. peygamber (s.a.a) kendisinden sonra çıkabilecek fitnelerden dolayı endişeliydi.

Allah Teâlâ Hiz. peygambere hitaben şöyle buyurur:

“Ey Peygamber! Kalpten inanmadıkları halde ağızlarıyla “İnandık” diyenler (münafıklar) ile Yahudilerden küfürde yarışanlar seni üzmesin. Onlar, (Yahudiler) yalan uydurmak için (seni) dinlerler, sana gelmeyen bir topluluk hesabına dinlerler. Kelimelerin (ifade içindeki) yerlerini bildikten sonra yerlerini değiştirir ve şöyle derler:

“Eğer size şu hüküm verilirse onu tutun. O verilmezse sakının.” Allah kimin azaba uğramasını istemişse artık sen onun için asla Allah’a karşı hiçbir şey yapamazsın. Onlar, Allah’ın kalplerini temizlemeyi istemediği kimselerdir. Onlara dünyada bir rüşvalık, ahrette ise yine onlara büyük bir azap vardır.”[274]

-Muhalliflerin topluluklarından endişeleniyordu. Yüce Allah endişelenmemesini buyuruyor.

KURÂN-I KERİM İŞİĞİNDA PEYGAMBERİMİZİN AHLÂKİ KURÂN-I KERİM İŞİĞİNDA PEYGAMBERİMİZİN AHLÂKİ

-Yapılan işkence ve eziyetlerden endişeliydi. Allah Teâlâ peygamberini okşayarak endişelenmemesini buyurur:

“Andolsun ki senden önceki peygamberler de yalanlandı da onlar, kendilerine yardımımız erişinceye dek sözlerinin yalan sayılmasına ve uğradıkları eziyetlere katlandılar...”[275]

-Yalanlamalarından dolayı endişeleniyordu, Allah Teâlâ buyurdu:” Seni yalanlarlarsa sen de deki: Benim yaptığım iş bana ait, sizin yaptıklarınız size. Siz, benim yaptığımdan uzaksınız, ben de sizin yaptıklarınızdan uzağım.”[276]

-Şüphesiz Allah’la bir olanın asla eksiği kalmaz.

“(Ey Muhammed!) Yüz çevirirlerse de ki: Allah bana yeter. O'ndan başka ilah yoktur. Ben sadece O'na güvenip dayanırım. O yüce Arş'ın sahibidir.”[277]

-Kâfirlerin maddi açıdan refah içerisinde oluşları, müminlerin ise yoksullukla pençeleşmeleri HZ. peygamberi (s.a.a) endişelendiriyordu.

Allah Teâlâ buyurdu:” Artık onların malları ve evlatları, seni şaşırtıp imrendirmesin. Şüphe yok ki Allah, onları o malla, o evlatla dünya hayatında azaplandırmayı diler ve kâfir olarak da güçlkle can vermelerini murad eder.”[278]

-Onların uzun yaşamalarından dolayı endişeliydi. Allah Teâlâ buyurdu: “Ant olsun ki senden önceki peygamberlerle de alay edildi de kâfirlere mühlet verdim, sonra da onları helak ediverdim. Nasıl bu azap?”[279]

-Halkın inkârcı oluşu ve dine yardımcı olmamasından endişeliydi. Kuran buyurur: “Kâfirler, sen peygamber değilsin derler; de ki: Sizinle aramda tanık olarak Allah ve kitap bilgisine sahip olan yeter.”[280]

Rivayetlere göre “kitap ilmine sahip olan”dan maksat Müminlerin emiri Hz. Ali’dir (a.s). Yani Ali gibi birisi sizin tamamınıza yeterlidir.

Onların küfürde ısrarlı olmalarına karşı endişelenme! Onların seni üzecek kadar değerleri yoktur.

Endişelenme! Endişelenmek seni görevlerinden geri bırakır. Onların küfrü sana zarar vermez.” Şüphe yok ki Allah, çekinenlerle ve iyilik eden kişilerledir”[281]

“O gizli konuşmalar, inananları mahzun etmek için ancak Şeytan'ın iğvasıyla meydana gelir ve hâlbuki Allah'ın izni olmadıkça onlara hiçbir şey zarar vermez ve dayananlar, artık Allah'a dayansınlar.” [282]

Endişelenme! Sen tebliğinde kusur etmedin. “Kim de inkâr ederse, artık onun inkârı seni üzmesin. Onların dönüşü bizedir, artık biz de onlara yaptıklarını haber vereceğiz. Şüphesiz Allah, sinelerin özünde saklı olanı bilendir.”[283]

-İnananların dökölmelerinden endişeleniyordu. Allah Teâlâ buyurdu: “inkâr ederlerse zaten biz, kâfir olmayacak bir topluluğu onların yerine geçmeye memur etmişizdir.”[284]

İnsanlara karşı ilahi azaptan endişe etme! Sen onların arsında olduğun halde, onları azaplandırmam, onlar istiğfar ettikleri sürece onlara azap indirmem.

Hız. peygamber (s.a.a) dünyadan göçtüğünde Hız. Ali (a.s) buyurdu: dünyada bulunan iki korumadan birisi gitti, diğeri ise istiğfardır onu koruyun.[285]

Gerçekten de insan kuran ziyafetinde oturduğunda Hız. peygamber’in (s.a.a) etmiş olduğı endişeleri ve Yüce Allah’ın onu teselli ettiğini görünce, insanları hidayet etmenin ne kadar zor olduğunu, yüce ahlaka ve seeyi sedre (her şeye tahammüllü bir kalbe) sahip olan bir zatın endişelerinin yerinde olduğı açıkça anlaşılmaktadır.

Kör ve cahil insanlar, ne kadar çok anlamsız beklenti ve ne kadar hile ve entrika hazırlayarak İslam’ın yüce peygamberine engel olmuşlar, Müslümanlar ise bu entrikalar, kötölükler karşısında Allah’ın tesellilerini Hız. peygamberin hayat tarzından öğrenerek kendi hayatlarında uygulayabilirler.

Rivayetlerde Hız. peygamber buyurur: “Ümmetim için en fazla endişelendiğim, nefislerine uymalarıdır”.

Bir diğér hadiste şöyle buyurur: “sizin için küçük şirkten daha fazla endişe ediyorum”. Sordular Ey Allah Resulü küçük şirk hangisidir? Buyurdu: “Riya, iki yüzlülüktür”.

Bir başka hadisinde: “sizin başınıza doğru yoldan sapan insanların geçip önderlik yapmasından endişe ediyorum.”

Müminlerin emiri Hız. Ali (a.s) buyurur: Hız. peygamber başı benim kucağımda iken uykuya daldı. Biz bir topluluk halinde Deccal hakkında konuşuyorduk, Hız. peygamber suratı kızarmış bir halde uyandı ve şöyle buyurdu: Ben size Deccal dışındakilerden korkuyorum, hak ve doğru yoldan çıkan, Ehlibeytimin kanını dökecek yöneticilerden korkuyorum.

Başka bir hadiste: Ümmetime yönelik endişem, âlimlerin ve hâkimlerin meyilleşmeleri ve dinde yanlış algılamalarıdır.

Diğér bir hadisinde buyurur: Fitne sizi sardığında ne yapacaksınız? Çocuklarınız fitneyle büyüyecekler, büyükler o fitne ortamında yaşlanacaklar, insanlar o fitnelere alışacaklar, öyle ki o fitneler bir sünnet ve kanun halini alacak, değıştirilmek istendiğinde sünnet ve kanun elden gitti diyecekler.

Hız. peygamber bu yakınmasının devamında buyurur: Dindeki nafaka Allahtan

başkası için yapılacak, öğrenilenlere amel edilmeyecek, (her şey makam, maddiyat, rekabet ve şöhrat için olacak) ahret işleri dünya menfaati için yapılacaktır.

Yüce İslam peygamberi diğer bir hadisinde buyurur: Ben kendimden sonra sizin içinizde oluşacak güzel sözlü münafıklardan endişeleniyorum.

NEFRET VE BOYKOT

Kuran-ı kerim'in düstur ve emirleri doğrultusunda İslam peygamberinin davranışı bazı durumlarda nefret duymak idi. Şahısları, grupları, toplantıları boykot ederek onlardan yüz çevirir ve onları yalnız bırakarak uyarılarda bulunurdu.

Konu hakkında birçok hadisler görmek mümkün olduğu gibi, yüce kitabımız Kuran-ı kerimin enam suresi 68. Ayette şöyle buyurur: " Ayetlerimize dair münasebetsiz sözlerle daldıklarını görünce bir başka bahse girişinceye dek yüz çevir onlardan." [286]

Buna benzer bir tabirde Nisa 140. Ayette geçmektedir: "Kitapta, Allah'ın ayetlerini inkâr ettiklerini ve onlarla eğlendiklerini duyarsanız, başka bir bahisten söz açıncaya dek onlarla oturmayın..." [287]

Kuşkusuz kötülüklerden nefret etmek ve kötülüklerle savaşmak "Nehyi an-il münkerin" metotlarından olup, bir mektebin korunması için gerekli olan bir yoldur.

İnsan, bozulmuş ve kötü bir topluma yem olmamalıdır, aksine o toplumu değiştirerek uygun bir toplum haline getirmelidir. Bunu başaramazsa orayı terk etmek suretiyle tepkisini ortaya koymalıdır.

Hadisi şerifte "Fasıklarla oturmak iyiler hakkında yanlış düşünülmesine sebep olur" diye buyurmaktadır.

Başka bir örnek ise Nur suresi 4. Ayette şöyle buyurur: "Hür namuslu kadınlara iftira edip de sonra dört tanık getiremeyenlere de seksen sopa vurun ve tanıklıklarını ebediyen kabul etmeyin ve onlardır buyruktan çıkanların ta kendileri." [288]

Kişilerin şahitliklerini reddetmek onlardan yüz çevirmek ve onları bir nevi boykot etmektir.

Rivayetlerde buna benzer insanlarla konuşmamak, arkadaşlık yapmamak, kız alıp kız vermemek vs. söylenmişse bunların tamamı bir nevi onları boykot edip yaptıklarını kınamaktır.

Tövbe suresinde şöyle buyurur: Tebuk savaşından kaçan "Geri kalan üç kişiye,

yeryüzü o kadar genişken(halkın nefreti yüzünden) daraldıkça daralmış, gönülleri sıkıldıkça sıkılmıştı da sonucu Allah'tan, gene ancak Allah'a kaçılabileceğini anlamışlardı.

Sonra Allah, onları da tövbeye muvaffak etmişti. Şüphe yok ki Allah bir mabuttur ki odur tövbeleri kabul eden rahim.”[289]

Tebuk savaşına katılmayan üç Müslüman[290] pişmanlıklarından dolayı özür dilemek için Hz. peygamber’in (s.a.a) huzuruna geldiler, Hz. Muhammed (s.a.a) onlarla konuşmayıp hakkında onlarla konuşmamalarını söylediler.

Bu üç kişi şehirde kimse onları konuşturmadıkları için şehri terk edip dağlara çıktılar. Oralarda Allah’a yalvararak tövbe edip gözyaşı dökmeye başladılar. Bu olay elli gün boyunca devam etti, elli gün sonra bağışlayan Allah onların tövbelerini kabul etti.[291]

Bu olaydan alacağımız bazı dersler:

- 1- İlahi önderin emrine uymayan ve savaştan kaçanlar cezalandırılmalı ve toplumdan uzaklaştırılmalıdırlar.
- 2- Dargınlık, ilgisizlik ve boykot etmek muhalif ve suçluları eğitmenin yollarındandır.
- 3- Muhaliflere negatif davranmak toplumu onlara bir nevi dar etmektir.
- 4- Hz. peygamber ilahi rahmetin mazharı olmasına rağmen eğitim için negatif olarak da davranmıştır.
- 5- Azap ve ıstıraplardan birisi de vicdan azabıdır.
- 6- Halktan ümidini kesen, Allah’a yönelir.
- 7- Tövbe etmek, Allah’ın bir lütfü ve yardımıdır. Yüce Allah ilk olarak insanı kendi lütfüne mazhar kılar ve kul da yaptığından pişman olup Yüce Allah’a yönelerek özür diler ve tövbe eder, Allah’ta o kulunun tövbesini kabul eder.
- 8- Negatif harekette ısrarcı olmamak gerekir. Aksine muhaliflerin ıslah olmaları için iyi bir ortam yaratılır, döndüklerinde ise onlara kucak açmak gerekir.
- 9-

HZ. PEYGAMBERE HAS (S.A.A) DAVRANIŞLAR

Hz. peygamber (s.a.a) tevhide getirerek şirki ortadan kaldırdı. Kız çocuğunun ar ve utanç sayılmasını kaldırarak onun izzet ve gurur kaynağı olduğunu ortaya koydu.

Kadınlara mülk edinme, eş seçme, tahsil görme, Hac farızasını yerine getirme, Cuma ve cemaat namazlarına katılma, ilmi, manevi, kültürel, siyasi ve iktisadi alanlarda erkeklerin hak ettiği yerlere ulaşma hakkı tanındı.

Kuran-ı kerimde “ulu-l elbab” (akıl sahipleri) ve idrak sahipleri hakkında konu ettiğinde şöyle buyurur: “idrak edenler gök ve yerlerin yaratılışını düşünerek, iman ederler ve Allahlarıyla konuşma ve dua halindeler.”

Devamında şöyle buyurur:” Allah idrak sahibi insanların dualarını kabul eder ve şöyle buyurur: ben sizin amellerinizi zayi etmem, ister erkek olsun isterse kadın, bunlar birbirlerindendir.”[292]

Evet, cahiliye döneminde hiçbir hakkı olmayan kadını Kuran ulu-l elbab (akıl sahibi) olarak saymıştır.

Ahzap 33 de kadınların evlerinde oturmaları söylenmişse de, bu bir gericilik olarak algılanmamalıdır. Ahzap 34. Ayette şöyle buyurur: “size indirilen ilahi ayetleri evinizde okuyun” yani evde boş boş oturmayın, evde oturmak ilim öğrenmeye engel değildir.

Yine konuyla ilgili olarak şöyle buyurur: “evden çıktığınızda kendinizi teşhir etmeyin” yani İslam dininde bir kadın ilim hikmet sahibi olmalı ancak, kendisini başkalarına teşhir etmemelidir.

Ahzap 35 de şöyle buyurur: “Erkek ve kadınlar yardımlaşarak manevi kemale birlikte yükselip, ilahi büyük mükâfata kavuşabilirler.”

PEYGAMBER NESLİ ÖRNEK BİR NESİL

Hz. peygamber’in (s.a.a) nesli bizler için güzel bir örnektir.

Bu satırları yazmam Hz. peygamber’in biricik kızı, vahiy evinin kızı, Allah’ın kevseri Hz. Fatma’nın (a.s) şahadet yıldönümü olması hasebiyle burada bir konuyu hatırlatmak istiyorum.

On dört masum içerisinde bir kadının da olması gerekirdi, zira masumların tamamı erkek olsalardı, kadınlarla ilgili olan örtünme, eş edinme, evle ilgilenme, çocuk yapma, iffetli olma ve bütün olaylara karşı sabırlı olma gibi konular yalnız sözde kalırdı.

Kadınlar: eğer masumlardan birisi kadın olsaydı, bizi daha iyi anlardı ve bu kadar siparişte bulunmazlardı, derlerdi.

Hiz. Fatma’nın varlığı, İslam’ın kadınlarla ilgili emirlerin uygulamasının en güzel bir örneğidir. Yalnız Hiz. Fatma değil kızı Hiz. Zeynep de Müslüman kadınlar için en

güzel bir örnek kadındır. Hz. Fatma'nın kenizi Fikke'nin kızı büyük bir kuran üstadıdır.

Hz. Fatma'nın örnek hanım olmasıyla ilgili bazı konuları burada zikredeceğiz:

-Kuran, baba ve anneye iyilik hakkında birçok tavsiyelerde bulunmuş, bunu derk etmek için Hz. Fatma'nın hayatına bakmak gerekir ki, Hz. peygamber (s.a.a) bundan dolayı "babasının annesi" diye hitap ediyor. Yani, Hz. peygamber anneye duyulacak sevgiyi Hz. Zehra'ya duyuyordu.

-Kuran cömertlik ve bağışta bulunmak hakkında tavsiyede bulunuyorsa, Hz. Fatma'nın evlendiğinde damat evine giderken düğün elbisesini o gece fakire veriyor.

-Kuran hicretten bahsediyor ise, Hz. Fatma (s.a) hicret etti.

-Kuran sabır, takva, ihlâs, teslimiyet ve hayâdan bahsediyorsa, bunun canlı örneğinin zirvesinde Hz. Fatma'yı görmek mümkündür.

-Kuran ilim ve hikmetten söz ediyorsa, Hz. Fatma (s.a) Mushaf'a sahiptir, Masum imamlar gelecekte haberdar olmak için o Mushaf'a müracaat ederler.

-Kuran, çalışmak ve gayretten bahsediyor ise, Hz. Fatma (s.a) ev işlerini kendisi yaptığından elleri kabarmıştı.

-Kuran adaletten söz ediyor ise, Hz. Fatma (s.a) ev işlerini kendisiyle hizmetçisi arasında paylaşıyordu.

-Kuran ilahi önderlikten bahsediyor ise, Hz. Fatma (s.a) Hz. peygamber'in vefatından sonra ki mescidü-n Nebide okuduğu hutbelerde nasıl ilahi önderlerden savunma yaptığını, hakikatleri nasıl da haykırdığını ve bunun sonucunda çok genç yaşta şahadete erdiğini görmek mümkündür.

-Kuran ahrete iman ve öbür dünyaya şevk ve istekli olmaktan bahsediyor ise, Hz. Fatma'nın (a.s) babası ölüm esnasında kulağına "ailemden bana ilk ulaşacak sensin" diyerek ölüm haberini verdiğinde, Hz. Fatma buna gülümseyerek cevap vermesinden daha güçlü bir inanç olabilir mi acaba?

Tüm bunlara baktığımızda Hz. Fatma'yı Kuran'ın canlı bir örneği olduğunu açıkça söyleyebiliriz.

Her ne kadar geçmişte ve günümüzde şiir ve atasözlerinde kadınlar küçümsenmiş, aşağılanmış ve güçsüz tanıtılmışsa da Kuran yalnız kadınlara değil tüm imanlı erkeklere de Firavunun karısını (Asya) örnek göstermiştir.

O sarayda yaşamasına rağmen asla kendisini Firavunun sarayına kaptırmadı. Firavunun zorbalığını gördüğü halde ondan asla korkmadı, çeşitli eğlence ortamı bahçeler, ırmaklar ve havuzlar, hükümdarlık ve sahip olduğu güçle gururlanarak Allahlık iddiasında bulunan Firavun, Mısır saltanatı ve elimde bulunan bu ırmaklar benim değil mi? Diyordu.

“Ve Firavun, kavminin arasında bağırıp dedi ki: Ey kavmim, Mısır saltanatı ve ayağımın altından akıp duran şu ırmaklar, benim değil mi, görmüyor musunuz?”[293]

Ama bunun karşısında karşı Allahtan: “... hani Rabbim demişti, bana cennette bir ev kur ve beni kurtar Firavun'dan ve yaptığı şeyden ve beni kurtar zalim topluluktan.”[294]

Bu ayette cennet ve cennet evinden daha önemlisi “indeke” (katında) kelimesi önemlidir. Firavunun sarayından ve tüm dünyevi nimetlerden vazgeçip gönlünü Allah’a bağlaması önemlidir.

BİZİM GÖREVİMİZ

Bizim O hazretin huzurunda yapmamız gereken başlıca görevlerimiz şunlardır:

- 1- Onu tanımak, onun bizler için bir tabip, getirdiği kitap ise şifa olduğunu, dünyada kendisinin örnek, ahrette ise şefaatçi olduğunu bilmeliyiz.
- 2- Onu tanıdıktan sonra Ona iman etmeliyiz. Onunla birlikteliğimizi Onun Ehlibeyt’ini severek göstermeliyiz ve bu sevginin kendimize hayır getireceğini bilmeliyiz.
- 3- Bize getirdiğine sahip çıkarak ona uymalıyız, nehyettiği şeylerden ise kaçınmalıyız. “...ve Peygamber, size ne verirse alın onu ve neden vazgeçmenizi emrederse vazgeçin ondan ve çekinin Allah'tan; şüphe yok ki Allah'ın azabı çetindir.”[295]
- 4- Onun emirlerine ve buyruklarına kusursuz uymalıyız ve teslim olmalıyız.

“Fakat öyle değil; andolsun Rabbine ki onlar iman etmiş olmazlar aralarında çıkan ihtilaflarda seni hakem etmedikçe ve sonra da yüreklerinde hiçbir sıkıntı, üzüntü duymadan verdiğin hükmü kabul eylemedikçe ve tamamıyla sana teslim olmadıkça.”[296]-[297]

Allah ve Resulüne teslim olmak asla akıllı saf dışı bırakmak anlamına gelmez. Zira akıl, bizlere doğruyu tanımak ve tanıdıktan sonra itaat edilmesinin gerekli olduğunu söylemektedir.

Evet, akıldan dolayı uzman olan bir doktorun yazmış olduğu reçeteyi kullanıyoruz. Hiç kimse de uzman doktorun reçetesine uymayı akıl dışı göremez.

Hastalar ilaçların sırrını kendileri bilmedikleri halde kullanmamak isterlerse, her hasta kendisini ölüme terk etmiş olur. Zira her hasta ilacın sırrını kendisi anlayamaz.

5- Bize düşen vazifelerden birisi de Hz. Muhammed (s.a.a) ve Ehlibeytine salâvat göndermektir. Kuran-ı kerim şöyle buyurur: “Şüphe yok ki Allah ve melekleri, salâvat getirir Peygambere; ey inanlar, siz de ona salâvat getirin, tam teslim olarak da selam verin.”[298]

Evet, tüm kâinatın yaratıcısı ve onun Melekleri sürekli Hz. Muhammed ve Ehlibeytine salâvat gönderiyorsa, bizim onlara salâvat göndermememiz bir türlü haksızlık ve cefa değil mi?

Nasıl salâvat getirmeliyiz?

Bu ayet nazil olduğunda sahabeden soranlar oldu: Ey Allah Resulü nasıl salâvat getirelim?

Hz. peygamber (s.a.a) buyurdular: “Allahümme salli ala Muhammed’in ve ali Muhammed” diye salavat getirin.[299]

PEYGAMBERE KARŞI SAYGILI OLMAK

Hucûrat suresinin ilk ayetinde hiçbir zaman Allah ve Resulünden öne geçilmemesini buyurmaktadır. “Ey iman edenler Allah ve Resulünün huzurundz öne geçmeyin ve çekinin Allah'tan; şüphe yok ki Allah, her şeyi duyar, bilir.”[300]

İnsanlar kuşku, tahmin, istek, yenilik, icat, düşünce, özgürlük ve acil hüküm vermek bahaneleriyle yazmış olacakları yazılar, yapacakları konuşmalar veya almış olacakları kararlarıyla Allah ve Resulünün emirlerinden öne geçmemektedirler.

Radikal, sofuluk ve sade yaşama bahaneleriyle kâse aştan sıcak olmamalıdır.

Allah ve Resulünün emirlerini bir kenara bırakıp, şahsi ve kişilerin bıraktıkları kurallara uymak bir nevi onlardan öne geçmek demektir. Haramları helal, helalleri ise haram saymak, ilahi kanun karşısında kişisel kanun ve kural koymak, ifrat ve tefritte bulunmak Allah ve Resulünden öne geçmek demektir.

İslam'ın evvellerinde bazı Müslümanlar Hz. peygamberden öne geçerlerdi ancak Hz. peygamberin tepkisiyle karşılaştılar. Burada konuyla ilgili bazı hususları hatırlatacağız:

1- Kurban bayramında bazı Müslümanlar Hz. peygamberden önce kurbanlarını kestiler, ayet nazil oldu “inanenler, her hususta Allah'ın ve Peygamberinin huzurunda, onların önüne geçmeyin”[301]

2- Hz. peygamber (s.a.a) İslam'ı tebliğ için bazılarını Müşriklere gönderdiler, müşrikler Hz. peygamberin elçilerini öldürdüler, yalnız üç kişi kaçarak kurtuldu. Kurtulan üç kişi dönerken beni Amir kabilesinden intikam almak için suçu olmayan iki kişiyi öldürdüler. Kuran-ı kerim onları yaptıklarından dolayı kınıyor.[302]

3- Beni Tamim kabilesi Hz. peygamberden (s.a.a) bir emir istediler, 1. Ve 2. Halife farklı kişileri önerdiler. Ve bunun üzerine aralarında bir tartışma çıktı, ayet nazil oldu: “Allah ve Resulünden öne geçmeyin. Sesinizi de peygamber sesinden yükseltmeyin...”[303]

4- İmamlardan birisi bir kişiye bir dua okumasını buyurdu, şahıs duayı okuduğunda bir cümlede kendisinden ekledi, imam (a.s) buyurdu: Eklediğin cümle anlamlı bir cümledir ancak sen benim söylediğimi söylemelisin. Daha sonra şu ayeti okudu: Her hususta Allah ve Resulünden öne geçmeyin.

5- Sahabelerden bazıları inzivaya çekilerek uyumayı, yemek yemeği ve eşleriyle cinsel ilişkide bulunmayı kendilerine haram etmişlerdi. Hz. peygamber bunu duyunca çok rahatsız oldu halkı mescide toplayarak şöyle buyurdu: “Ben yemek yiyor, uyuyor ve eşimle birlikte oluyorum. Benim yaşayış tarzım budur, kim bu yoldan gitmezse benden değildir.

6- İslam peygamberi mut'a nikâhını şer'i ilan etmesine rağmen 2. Halife onu yasaklayarak Hz. peygamberden öne geçti hâlbuki zikrolunan ayette her konuda peygamberden öne geçilmesi yasaklanmıştır.

7- Hicretin 8. Yılında Hz. peygamber (s.a.a) Mekke'nin fethi için Medine'den hareket ettiklerinde Müslümanlardan bazıları seferi oldukları ve oruçlu olmamaları gerekirken, Hz. peygamberin niyetli olmadığını gördükleri halde oruç tuttular ve bu vesileyle Hz. peygamberden öne geçtiler.

HZ. MUHAMMED (s.a.a) EVRENSEL BİR ELÇİ

Hz. peygamber'in (s.a.a) elçilik görevi evrensel bir görevdi. Kuran-ı kerim Hz. peygamber'in diliyle şöyle buyurur: “...ve bana bu Kur'an, sizi ve kime ulaşırsa onu korkutmam için vahyedildi.”[304]

Bir başka ayet-i kerime de şöyle buyurur: “Ve biz, seni bütün insanlara, ancak müjdeci ve korkutucu olarak gönderdik ve fakat insanların çoğu bilmez.”[305]

Ve yine A'raf 158 de şöyle buyurur: “De ki: Ey insanlar, şüphe yok ki ben, Allah tarafından sizin hepinize gönderilmiş olan peygamberim;”[306]

Kuran-ı kerim birçok yerde şöyle buyurmaktadır: “Öyle bir mabuttur ki müşrikler istemese de, zorlarına gitse de Peygamberini, insanları doğru yola sevk eden apaçık ve kesin delillerle ve bütün dinlere üst olmak üzere gerçek dinle göndermiştir.”[307]

Birçok rivayette de bunu görmek mümkündür: Ben, tüm insanlar siyah, beyaz ve kızıl derililer için gönderildim.[308]

İslam peygamberinin evrenselliğini ispat eden hadislerden birisi de Hz. peygamberin şu buyruğudur: “Muhammed’in helali kıyamete dek helal, haramı ise kıyamete dek haramdır.”

O hazretin Habeşistan, İran, Roma, Mısır, Şam, Yemen, Amman, Hazremut, Yemame, Necran ve Semave gibi ülkelerin padişahlarına yazmış olduğu mektuplar da cihan şümul bir elçi olduğunun göstergesidir ki, şu ana kadar 185 mektubu tespit edilmiştir.[309]

Hatta bir gün sabah namazından sonra ashabı toplayarak onlara uzun bir konuşmadan sonra altı kişiyi görevlendirip farklı altı ülkeye elçi olarak göndermiştir.[310]

Hz. peygamberin evrensel olduğunu gösteren birçok ayet bulunmaktadır, onlardan bazıları şöyle: En’am 90, Yasin 70, Al’i İmran 85, Furkan suresinin ilk ayetleri.

Bir soru: Hz. peygamberin görevi evrensel ise neden bazı ayetlerde yalnız yakınlarını “Ve en yakın hısımlarını korkut”[311] veya Mekke halkını “Sana, şehirlerin anası olan Mekke halkını ve çevresindeki bütün insanları korkutmak...”[312] Korkutmakla görevlendirilmiştir?

Cevap: Ayet ve Hadisler Hz. peygamber’in (s.a.a) risaletinin evrensel olduğunu açık bir şekilde ortaya koymaktadır, ancak her hareketin oluşumu yavaş yavaş gelişmektedir. Peygamber her şeyden önce kendisine daha sonra ailesiyle ilgilenmelidir.

Kuran şöyle buyurur: “Ve elbiseni temizle. Kötülükten uzaklaş.”[313] Daha sonra akrabaları, bölge halkı ve diğer memleketler.

TEVRAT VE İNCİL’İN MÜJDELEMESİ

Hz. peygamber’in (s.a.a) adı ve özellikleri Tevrat ve İncil’de yazıldığını Âraf 157 de şöyle buyurur: “Onlar, öyle kişilerdir ki ellerindeki Tevrat’ta ve İncil’de de yazılmış olarak bulacakları şeriat sahibi Ümmi Peygambere uyarlar...”[314]

Ve yine Saf 6 da: “Ve an o zaman ki hani Meryem oğlu İsa, ey İsrailoğulları demişti, şüphe yok ki ben, size, elimdeki Tevrat’ı gerçekleyen ve benden sonra gelecek ve

adı Ahmed olacak bir peygamberi müjdeleyen Allah elçisiyim;”[315]

Kuran-ı kerim buyurur: Yahudi ve Hristiyan din adamları, İslam peygamberini kendi çocukları gibi tanıyorlardı.

Onlardan bazıları İslam peygamberinin gelişinden önce birbirlerine yeni gelecek peygamber ve getireceği semavi kitabın yardımıyla düşmanlarını yenecekleri müjdesi veriyorlardı. “Evvelce kâfir olanlara üst gelmek için imdat isterlerken Allah tarafından, onların inandığı kitabı tasdik eden bir kitap geldi, bildikleri, tanıdıkları zuhur etti mi ona kâfir oldular. Hay Allah'ın laneti kâfirlere olsun.”[316]

HZ. PEYGAMBER'İN ÖLÜMÜNDEN SONRA BIRAKTIĞI MESAJLAR

Büyük İslam peygamberi (s.a.a) kendisinden sonra insanların sapmamaları için bazı nişaneler bıraktı. Onlardan bazıları şöyle:

1- Buyurdu: “Fatma benim bir parçamdır, onu razı eden beni razı etmiş, onu inciten beni incitmiştir.” Bu hadis tüm İslam toplumu tarafından kabul görmüştür.

Hz. peygamber (s.a.a) bu sözüyle şunu anlatmaya çalışmıştır ki, benden sonra birileri hakkında kuşkulanırsanız, kızım Fatma'ya bakın, onun onayladığı doğru, onaylamadığı ise yanlıştır.

2- Hz. peygamber meşhur sahabe Ebuzer Giffari hakkında şöyle buyurmuş: “yeryüzünde Ebuzerden daha doğru olan kimse yoktur.” Bu hadis Şii ve Ehlisünnet tarafından kabul görmektedir.

Hz. peygamber (s.a.a) bu hadisi buyurarak, kendisinden sonra Müslümanların kuşulanmamaları gerektiğini, oluşması halinde sadık sahabe Ebuzer'e bakmaları ve onun gibi hareket etmelerini istemektedir.

3- Yine seçkin sahabelerden Ammar b. Yaser'dir. Hz. peygamber şöyle buyurdu: “Ey Ammar! Seni zalim bir kavim öldürecektir.” Ammar ise Siffin savaşında Muaviye tarafından şehit edildi. Bu olayda Ehlibeyt mektebi ve Ehlisünnet tarafından kabul görmüştür.[317]

Allahım! Muhammed ve al'ine salât ve selam eyle ve onların sonuncusu olan Mehdi'nin zuhurunu acil eyle.

Âmin

Dipnotlar

[225] -Enfal, 70

[226] -İnsan, 8

[227] -Enfal, 61

[228] -Tevbe, 61

[229] -Dikkat edilmelidir ki: Bu evin yıkımı Peygamber'in (s.a.a) emri doğrultusunda gerçekleştirmiştir.

Bundan dolayı şeri cezalar ne İslami intikamlar İslam hâkiminin emriyle olmalıdır.

[230] -Tevbe, 84

[231] -Tevbe, 113

[232] -Ahzab, 48

[233] -Nahl, 127

[234] -Yasin, 76

[235] -Kaf, 39

[236] -Usul-i Kafi, c. 2, s. 5

[237] -Tevbe, 61

[238]-Enfal, 57

[239] -Enfal, 58

[240] -Biharu'l Envar, c. 16, s. 216

[241] -İsra, 73-75

[242] -İsra, 75

[243] -Bakara, 120

[244] -Kalem, 9

[245] -Ahzab, 48

[246] -Tevbe, 84

[247] -Yusuf, 14

[248] -Mücadele, 16

[249] -Bakara, 204

[250] -Tevbe, 54

[251] -Tevbe, 108

[252] -Tevbe, 73

[253] -Tevbe, 6

[254] -Fetih, 29

[255] -Maide 33

[256] - Hadid 25

[257] - Al-i İmran 159

[258] - Yunus 109

[259] - Hud 115

[260] - Ahkaf 35

[261] - Müddesir 7

[262] - Kalem 48

[263] - Mümin 77

[264] - Sad 17

[265] . Feth 28

[266] - Tevbe 33

[267] - Tevbe 32

[268] - Enfal 18

[269] - Hicr 95

[270] - Hicr 9

- [271] - Enbiya 105
- [272] - Nur 55
- [273] - Saffat 171-173
- [274] - Maide 41
- [275] - En-am 34
- [276] -Yunus 41
- [277] - Tevbe 129
- [278] - Tevbe 55-85
- [279] - Raad 32
- [280] - Raad 43
- [281] - Nehl 128
- [282] — Mücadele 10
- [283] — Lokman 23
- [284] — Enam 89
- [285] - Nehcü-l belağa, hikmetli sözler 88
- [286] - Enam 68
- [287] - Nisa 140
- [288] - Nur 4
- [289] - Tevbe 118
- [290] - Kaab b. Malik, Merat b. Rabi, Hellal b. Ümeyye
- [291] - Biharul-Envar c.21 s.237
- [292] - Al-i İmran 190-195
- [293] - Zuhuf 51
- [294] - Tahrim 11

[295] - Haşr 7

[296] - Nisa 65

[297] - Bir muhacirle ensar arasında hurma bahçesini sulama konusunda tartışma çıktı.

Hz. peygamber'e geldiler, Hz. peygamber ifadelerini -aldıktan sonra muhaciri haklı buldu.

Ensardan olan bu karara darılarak itirazda bulundu ve şöyle dedi: Zübeyir senin halan oğlu olduğu için onu haklı buldın.

Hz. peygamber (s.a.a) bunu duyunca çok rahatsız oldu. Bu sırada bu ayet indi.

[298] - Ahzap 56

[299] - Bütün Ehlisünnet kitaplarında ve özellikle sahihi Buharide (Hadis 5880) salavat getirildiğinde

Hz. Muhammetden sonra al-i Muhammedi de ekleyin, fakat buhari bu hadisi bile naklederken

Hz. muhammedin ismini zikretmiş ancak al-i Muhammedi yine zikretmemiştir.

[300] - Hucurat 1

[301] - Hucurat 1

[302] - Tefsir-i Keşşaf

[303] - Hucurat 1-2

[304] - En'am 19

[305] - Sebe 28

[306] -A'raf 158

[307] - Tevbe 33. Feth 28. Saf 9

[308] - Emali Şeyh Tusi s.484

[309] - Emaliyi şeyh Tusi s.484

[310] - Ebediyet nuru c.2 s.608

[311] - Şuera 214

[312] - En'am 92

[313] - Müddesir 4-5

[314] - Âraf 157

[315] - Saf 6

[316] - Bakara 89

[317] - Ammar sıffin savaşında öldürüldüğünde Muaviye'nin ordusunda bulunan bazı Müslümanlar, kendi aralarında konuşarak şöyle dediler: bizlerin zalim olduğumuz anlaşılmıştır.

Muaviye'nin ikinci şahsı olan Amr as şöyle dedi: Ali Ammar'ı savaşa getirmeseydi Ammar ölmemiş olurdu.

Ammar'ın katili Muaviye değil Alidir.

Bu yanlış düşünceyi kabullenmek istenirse, Uhut da şehit olanların katili de Hz. peygamber (s.a.a) olmalıdır, çünkü onları savaşa getiren Odur.